

கமாநலம்

மூல 1 குத்து 2 சித்திரை 1974

124 / POINT PENSION CARD
NALLUR, AAVANAH
No. 24/8

கமநல்

கமக்காரர்களின் மத்தியில் தன்னம் பிக்கையை
யும், மன உறுதியையும் ஏற்படுத்தி, அவர்கள்
கிராமிய நிறுவனங்களின் நடவடிக்கைகளில்
பூரண பங்கெடுத்து, அவற்றுடன் ஏற்கெனவே
உள்ள தொடர்பினை மேற்கொண்டு வலுப்படுத்தி,
நிரந்தரமானதொன்றுக்கீச் கொள்ள இச் சஞ்சிகை
உதவும்.

மலர் 1

இதழ் 2

சித்திரை 1974

கமநல் ஆராய்ச்சி பயிற்சி
நிறுவகத்தின் காலன்னடு
வெளியீடு

அட்டைப்படம்

உருளைக்	கீழங்கு,
வேங்காயம்	பயிரிடப்
படும்	தோட்டத்தில்
வேலை	செய்யும்
பெண்கள்.	

படப்பிடிப்பு: கிர்த்தி த அல்விஸ்

பொருளாடக்கம்

	பிரகாகம்
விசுவமடுக்குளம் இனைர் குடியேற்றத்திட்டம்	1
கமமும் நாமும்	8
நுகேகோடையில் இரண்டு சில்லு டிரக்டர் செய்யும் ஏற்பாடு	33
பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக்குழு	35
மழையை நம்பி கமஞ்செய்யும் சிறு கமக்காரர்கள் பற்றி நிறுவகம் நடத்திய ஆராய்ச்சி	37
யட்டித்தறிய சூரியமல் கம கூட்டுறவுப் பண்ணை	39
கமநல் நடவடிக்கைகள் பற்றிய மக்கள் கருத்துக்கள் சில	43
ஏரமுனையில்	44

கமநல் ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகத்தின் இரண்டாண்டு நிறைவெயாட்டி இச்சஞ்சிகை குறிப்
பிட்ட காலத்திற்கு முன்னர் வெளியிடப்
படுகின்றது.

உங்கள் தென்னங்தோட்டங்களிலிருந்து
அதிக விளைவையும் வருமானத்தையும் பெறுங்கள்

தென்னைப் பயிர்ச்செய்கைச் சபை

உங்களுக்குப் பின்வரும் உதவிகளை அளிக்கின்றது.

❖ அரை விலையில் உரட்பசளை:

❖ விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்மூலம் விண்ணான ரீதியில் அறிவுரைகள்:

❖ தென்னங்காணியில் கால்நடைகளுக்கான பசும் புல் வளர்க்க பண உதவியும், தேவையான அறிவுரைகளும்:

❖ தென்னங்காணியில் இடைநடு உணவுபயிர்களும் எனைய உப பயிர் களும் வளர்க்க உதவியும் அறிவுரைகளும்:

அண்மையிலுள்ள

தென்னை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தருடன்
அல்லது கீழ்வரும் எமது பிரதேச கந்தோர்களுடன்
அல்லது தலைமையகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஓ குருநாகல்

ஓ குளியாப்பிட்டி

ஓ அம்பலாங்கொடை

ஓ சிலாபம்

ஓ வாரியப்பொளை

ஓ நீர்கொழும்பு

தலைமையக முகவரி:

பொது முகாமையாளர்,
தென்னைப் பயிர்ச்செய்கைச் சபை
பெளத்த இளைஞர் மன்ற கட்டிடம்,
த. பெ. இல. 1388,
கொழும்பு - 1.

விசுவமடுக்குளம் இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டம்

விடாழுயற்சியும் தளராத ஊக்கமும் நிச்சயம் வெற்றிதரும். இதற்கு
விசுவமடுக்குளத்திட்டம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு

நாம் குடியேற்றத்திட்டங்கள் பற்றி திரையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நம்மில் எத்தனைபேர் குடியேற்றத்திட்டங்களை நேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறோம்? ஒரு வெற்றிகரமான குடியேற்றத் திட்டம் எப்படி இருக்கிறது. அங்கு குடியிருக்கும் மக்களின் நிலை என்ன, என்பதற்கை நேரில் சென்று கண்டறிய வேண்டுமென்பது எமது நெறுநாளை ஆசை. எனவே யாழிப்பாண மாவட்டத் தில் உள்ள விசுவமடுக்குளம் இளைஞர் குடியேற்றத்திட்டத்தினை நேரில் சென்று பார்வையிட்டோம். இத்திட்டத்தைப் பார்த்து, இதில் வசூக்கின்ற இளம் விவசாயமக்களுடன் கைதைத்துப் பார்த்ததில் இவ்வனுபவம் எமக்கு மட்டுமல்ல, கமத்தின் நலத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட எல்லாருக்கும் ஒரு கிடைத்தற்கியது என்பது தெரிந்தது. எனவே எமது அனுபவத்தையும், நாம் தெரிந்து கொண்ட விடயங்களையும் யாவரும் அறியவேண்டுமென்ற என்னத்தில் இதை உங்களுக்குத் தருகிறோம்.

காணி இல்லாத மக்களுக்குக் காணி கொடுக்கும் அதே நோத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்கவேகுடியேற்றத்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் இத்திட்டம் அவற்றே நில்லாமல் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் ஒரு திட்டமாகவும் கால்போக்கில் மாறவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

யாழிப்பாண மாவட்டத்தினுடைக்கச்செல்லுமுகண்டிலீதியில் எங்கு பார்த்தாலும் பச்சைப்பசேலென்ற வயல்களுடன் காட்சியளிக்கி கிறது பரந்தன் கிராமம். நாம் கொழும் பிலிருந்து இங்குதான் முதலில் வந்து சேர்ந்தோம்.

விசுவமடுக்குளத்திற்குப் போக பரந்தனில் இருந்து உள்ளே 12 மைல் போகவேண்டும். எமது பயணம் மார்கழி மாதக் கட்டைசிப் பகுதியில் தொடங்கியதால் பாதையின் இரண்டு பக்கமும்

ஒரே நெலவயல்தான். எங்கு பார்த்தாலும் கமக்காரர்களின் வேர்வையின் காரணமாக விளைந்த நெல் கொத்துக்கொத்தாகக் குதிரைகளைக் கக்கியிருந்தன. யாழிப்பாண மாவட்டத்தில் ஒரு இடத்திலேயே இவ்வளவு வயல் - நெல் இருக்கும்போது என் இலங்கை அரிசிக்கு இவ்வளவு பாடுபடவேண்டும் என்ற ஆச்சரியத்துடனேயே எமது பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். பாதையெங்கும் வியர்வை வழிந்தோட வேலைசெய்யும் விவசாயிகளையும், மாட்டு வண்டிகளையும். டிரக்டர்களையுமே கூடுதலாகக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் பாதை அவ்வளவு சீராக இல்லை. எனவே நாம் ஒரு மணித்துயாலம் பிரயாணம் செய்து கடைசியில் விசுவமடுக்குளத்தை அடைந்தோம்.

விசுவமடுக்குளம் இளைஞர் குடியேற்றத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கத் தீர்மானித்ததும், காணி இல்லாதவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டன. இவின்னைப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்து வாலிபர்களைத் தெரியும் பொறுப்பை யாழிப்பாணக்காணிக்கச்சேரியும், காரியாதிகாரி கந்தோரும் நிறைவேற்றின. இதன்படி 227 வாலிபர்கள் முதலாவது கட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இவர்களுடன் 1966 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டம் செயற்படத் தொடங்கியது. பின்னர் 2 ஆம் 3 ஆம் கட்டங்களாக 1971 ஆம் ஆண்டிலும், 1972 ஆம் ஆண்டிலும் முறையே 210, 210 பேர் தெரிவிசெய்யப்பட்டு இத்திட்டம் விருத்தி செய்யப்பட்டது.

முதலில் இவ்வாலிபர்களுக்கு ஆளுக்கு 3 ஏக்கர் காடு கொடுக்கப்பட்டது. பெரிய, மரங்களையும், பற்றைகளையும் கொண்ட காட்டை அளந்து எல்லை குத்தி, ஆளுக்கு 3 ஏக்கர் கொடுத்ததும், சிலர் இந்தக் காட்டில் இருந்து என்ன செய்வதென்று பயந்து திரும்பிப் போய்விட்டார்கள். ஆனால் தன்னம்பிக்கையும் விடாழுயற்சியும் கொண்ட குடியேற்ற வாலிபர்களில் நாற்றுக்கு என்பது பேர் எப்படியும் காட்டை

வயலாக்கியே தீருதென்று தங்கிவிட்டனர். இப்படி இங்கே தங்கிப் பிட்டத்தட்ட 650 பேர்கள்தான் இன்று பெரிய உத்தியோகத் தர்களின் உழைப்பிலும் பார்க்கக் கூடுதலான உழைப்புடன் சந்தோசமான வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்னர் காணியைக் கைவிட்டுவிட்டுப் போனவர்கள் இன்று வந்து பார்த்தால் தாங்கள் எவ்வளவு முட்டாள்களாக இருந்துவிட்டார்கள் என்பதை அறிவார்கள்.

நாம் விசுவமுக்குள்கைத் தை அடைந்த தும், அங்கு வயலில் வேலைசெய்து கொண்டிருந்த சில வாலிபர்களுடன் கைத்தத்தில் எமக்கு இன்னும் சில சுவையான செய்திகள் கிடைத்தன.

ஆரம்புத்தில் நகாத்திலோ, கிராமத்திலோ இருந்து வந்த இவ்வாலிபர்கள் விசுவமுக்குள்கைத்திற்கு வந்ததும் அங்கிருந்த பெரிய மரங்களையும், பற்றைகளையும் கொண்ட காட்டைக் கணுக்கொஞ்சம் நம்பிக்கை இழக்கத் தொடங்கினர். பின்னர் கஷ்டப்பட்டு, காடு வெட்டி, மரங்களையல்லாம் கொழுத்தி வெளியிருக்கத் தொடங்கிப்போது கொஞ்சம் நம்பிக்கை ஏற்படத் தொடங்கியது. அந்த நம்பிக்கையைக் கைவிடப்பட்டு தொடங்கியமல் தொடர்ந்து நிலத்தைப் பண்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். இவர்களுக்கு முதலீல் தோண்றிய பிரச்சினை காசுக் கண்டமே. இவர்களுக்கு அரசாங்கம் உடனடியாகக் கடன் வசதி கொடுக்கவில்லை. ஆனால் காடு வெட்டி முடிந்ததும் ஏக்கருக்கு 500 ரூபா கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

இவர்கள் முதலில் பெரும்பாலாக மிளகாய், கிழங்கு போன்ற பயிர்களை நாட்டினர். முதல் வருடங்களில் அவ்வளவு வருமானம் கிடைக்காது போன்றும், தொடர்ந்து வந்த வருடங்கள் இவர்கள் உழைப்பிற்குப் பலனைக் கொடுத்தன. இன்று இவர்கள் தங்கள், தங்கள் தோட்டங்களுக்கு மத்தியில் தமக்கெண சாதாரண வீடுகள் அமைத்துக் கொண்டு வசித்து வருகிறார்கள்.

இப்படிப் பொதுவான விசயங்களைக் கேட்டறிந்த நாங்கள் இன்னும் சுவையான விசயங்களை அறியவேண்டுமென்ற ஆசையால், தூரத்தே தெரிந்த ஒரு வீட்டை நோக்கி நடந்தோம். நாங்கள்

சென்றடைந்த வீட்டில் ஒரு சிறு குடும்பம் வசிக்கிறது. குடும்பத்தலைவனும், அவரது மனைவியும் மூன்று பிள்ளைகளும் அங்கு இருக்கிறார்கள். ஏனைவே இவர்களது அனுபவம் எமக்கும் ஒரு அனுபவமாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் அந்தக் குடும்பத் தலைவிடுன் அவரது வருமானம், வாழ்க்கை சம்பந்தமாக கடைத் தோம். நாம் எங்கிருந்து வந்திருக்கிறோம், எமது நோக்கம் என்ன என்பதை நாம் குடும்பத்தலைவி திருமதி செல்வத் துரை அவர்களிடம் விளக்கிப்போது, அவர் எங்களுக்காகவும் உங்களுக்காகவும் தமது கடையைச்சொன்னார்.

‘எனது கணவன் கையில் கொஞ்சப் பணத்துடனேயே 1967 ஆம் ஆண்டு இங்கு குடியிருக்க வந்தார். பிறகு காணி திருத்த, பலநோகுக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தீடியிருந்து 1500 ரூபா கடனாக வாங்கி வந்தும். முதலில் எங்களுக்கு வீடு கட்ட 80 ரூபாயும் நாளாந்தச் செலவுக்கு 1 ரூபா 50 சதமும், உலை உணவு அமைப்பிலிருந்து மா, அரிசி போன்றனவும் கிடைத்தன. இந்தச் சிறு உதவியுடன் நாங்கள் எங்கள் குடியேற்ற வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தோம். நாள் முழுவதும் பாடுபட்டு காட்டை வெட்டி கொழுத்தி, பிறகுகட்டை பிடுங்கிப் பயிர்செய்தோம். ஆனால் எங்களை கஷ்ட காலம் அந்தமுறை பயிர் எல்லாம் வெள்ளம் கொண்டுபோய்விடது. எங்கடை முயற்சி இப்படி சோதனையில் முடிந்தாலும் நாங்கள் முயற்சியைக் கைவிட வில்லை. தொடர்ந்தும் இன்னும், இன்னும் கஷ்டப்பட்டு தோட்டம் செய்தோம். காசுக் கரண்ச்சலுடன் முந்தைய நட்டத்தட்டும் சரியான கஷ்டத்தோடு தோட்டம் செய்ததில், 1970 ஆம் ஆண்டு 2 ஏக்கர் நிலத்தில் நட்ட மிளகாயில் 500 ரூபா யளவில் ஆதாயம் கிடைத்தது. காசுக் கஷ்டத்தில் முன்பு அடகு வைத்தது தோடு போன்ற நகைகளை இந்த ஆதாயத்திலிருந்து மீட்டோம்.

‘70 ஆம் ஆண்டு கிடைத்த லாபத்தை நினைத்து அடுத்தவருடம் இன்னும் கூடுதலாகப் பாடுபட்டு மிளகாய் செய்ததில் 71 இல் நல்ல ஆதாயம் கிடைத்தது. அந்த ஆதாயக் காசில் லாண்ட் மாஸ்டர் டிரக்டரும் காரோண்றும் எடுத்தோம். 71 இலிருந்து எங்களுக்கு நியாயமான வருமானம் வருகிறது. 70 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு பயிர்கள் ஒருவிதத்திலும் சேதமடையவில்லை.

“இனி நாங்கள் எங்களுக்குத் தேவையான அரிசிக்கு மற்றவர்களிடம் போகத் தேவை பில்லை” என்கிறார் திருமதி நாகேஸ்வரி செல்லத்துரை.

“போன வருசம் மிளகாய்க் கன்றுகள் இடத்திற்கிடம் அழிந்து போனதால், இம்முறை முதல் முதலாக, மிளகாய் நடாமல், நெல்லை விதைத்திருக்கிறோம். நாங்கள் எதிர்பார் தத்தைவிட நல்லாக வினைந்திருக்கிது. இனி நாங்கள் எங்களுக்குத் தேவையான அரிசிக்கு மற்றவர்களிடம் போகத் தேவையில்லை. ஆனால் மற்றவர் களுக்குத் தேவையான அரிசியைக் கூட எங்கடைவயலிலிருந்து கொடுக்கமுடியும்.” இவ்வாறுக் தமது கமத்தொழில் முன் ஞேற்றம்பற்றிப் பெருமையுடன் எடுத்துக் கூறினார் திருமதி நாகேஸ்வரி செல்லத் துரை.

இவ்வளவு நன்மையடைந்துள்ள உங்களுக்கு ஏதாவது சிக்கல்கள், சிரமங்கள் இருக்கின்றனவா என அவரிடம் கேட்ட போது, ‘‘இங்கு பச்சை வாங்குவதுதான் பெருங் கஷ்டம். மிளகாய் போன்ற பயிர் செய்யத் தேவையான பச்சை வகைகளை அரசாங்க உதவியுடன் பெறமுடியாது. எனவே நாங்கள், கூடக் காசு கொடுத்துத்

தான் வெளியாட்களிடமிருந்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்க பாருங்க, இப்பலீட்டுக்குள் அடுக்கி வைத்திருக்கும் பச்சையெல்லாம் வவுனியாவிலிருந்து, கூடக்காசு கொடுத்து வாங்கியவைதான். அதோடு இங்க கிட்டடியில் பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி ஒன்றும் இல்லை. ஏதாவது அவசரத்திற்குக்கூட 4 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிற ஆஸ்பத்திரிக்குத்தான் போக வேண்டும்.’’ என்று சொல்லிக் குறை பட்டுக் கொண்டார்.

தங்களுடைய காணியில் கிடைக்கும் பிரயோசனங்களைத் தனிப்பட்ட வியாபாரி களுக்கே விற்பதாகவும், பலனோர்க்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் மிளகாயை விலைக்கு வாங்குவதில்லை எனவும், அப்படிக் கொடுத்தாலும் காசு வாங்குவது கரைச்சலேன்றும் அவர் மேலும் தெரிவித்தார்.

அவர்களது வருங்காலம்பற்றிக் கேட்ட ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், மாதம் 350, 400 ரூபா சம்பளம் கிடைக்கும் பதவியைவிட தாங்கள் கமத்தொழிலையே கூடுதலாக விரும்புவதாகவும், இது அவ்வளவு லாபகரமான தொழிலெணவும் இனி காலத்திற்குக் காலம் ஒவ்வொரு பயிரை மாற்றி, மாற்றிப் பயிரிட எண்ணியிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

விடாழுயற்சியால், முன்னேறிய இந்த சந்தோசமான குமேபத்திடமிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு பீணாடும் பாதைக்கு வந்தோம். ஒரு விவசாயக் குமேபத்தைச் சந்தித்து அவர்களது சக தக்கங்களை அறிந்த அனுபவத்தோடு, மனமாசாத தனியாளாகச் சீவியம் நடத்தும் ஒரு வாலிப் விசாரியைச் சர்த்திக்க வேண்டு மேன்ற எண்ணம் எம் மன தீவ் தோன் றியது. எனவே நாங்கள் அந்தக் காட்டுமரபான பாதையில் சிறிது தூரம் முன் நோக்கி நடந்தோம்.

நாம் இரண்டு மூன்று லீடுகளைத் தாண்டிப் போனதும் சிறு லீடொன் றைக் கண்டோம். அவ்வீட்டினருகே, சுற்றி லும் நெருக்கமாக வளர்ந்திருக்கும் நெல் வயலைப் பெருமையோடு பார்த்துக்கொண்டு ஒரு இளைஞர் நிற்பதைக் கண்டு, இவருடன் பேசிப் பார்ப்போமே என்ற எண்ணத்துடன் அவரது லீட்டைநோக்கி நடந்தோம்.

நாங்கள் தூரத்தில் வருவதைக் கண்டதும், தன்னிடம்தான் வருகிறோம் என்று

அறிந்தவர்போல் எங்களைப் பார்த்துச் சிரித்தார். நாங்கள் அவரிடம் எங்கள் எண்ணத்தையும், வந்திருக்கும் நோக்கத் தையும் சொன்னேன். உடனே அவர் எங்களை அண்புடன் வரவேற்று தமது வீட்டுக்குள் அழைத்துச் சென்றார். விஞ்ஞானத்தில் எஸ். எஸ். சி. சித்தியட்டந்த 27 வயதினரான திரு. என். சண்முக நாதன் என்னும் இவ்வாவிப்பர் தமது அனுபவத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

“நான் யாழ்ப்பாணக் காணிக் கச்சேரி மூலம் விசுவமகுக்குளத்தில் காணிக்கடத்த தும், கையில் 500 ரூபாக் காசடன் 1969ஆம் ஆண்டாவில் இங்கு வந்தேன். பின்னர் கமத்தொழில் தினாங்களைத்திவிருந்து 500 ரூபா கடனுக்கூட்டத்தது. இந்தப் பக்கம் எல்லாரும் மிளகாய்க் கன்றுகள் நடுவதால் நானும் முதலில் 2½ ஏக்கர் காணியில் 1000 மிளகாய்க் கன்றுகளை நட்டேன். இதற்கு 1500 ரூபாயனவில் செலவாகியது. எனவே இதற்கான காசுக்காக சொந்தக் காரர்களிடமிருந்தும், சிறேநிதர்களிடமிருந்தும் கொஞ்சம் கடன் வாங்கி, நான்கையில் கொண்டு வந்த காசையும் போட்டு மிளகாய்த் தோட்டம் செய்தேன். அந்த முறையில் மாத்திரம் எனக்கு 3000 ரூபாயனவில் இலாபம் கிடைத்தது. எனவே வாங்கிய கடனையெல்லாம் உடனடியாகக் கொடுத்துத் தீர்த்தேன். முதல் நஞ்சல் இலாபம் கிடைத்ததால், பிறகு மிகுந்த உற்சாகத்துடன் திரும்பவும் மிளகாய்க் கன்றுகள் நட்டேன். ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக வெள்ளம் வந்து தோட்டம் அழிந்துவிட்டது. அடுத்தமுறையும் இதேபோல வெள்ளத்தால் நட்டம் ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் எனது காணியை மாத்திரமல்லாது எனது சகேஷானின் 3 ஏக்கர் காணியையும் சேர்த்துச் செய்ததால் எனது காணியில் இரண்டு வருடம் ஏற்பட்ட 2000 ரூபா நட்டம் அவ்வளவாகத் தெரியவில்லை. எனது சகோதரனின் காணியில் $\frac{1}{2}$ ஏக்கரில் மிளகாயும் $\frac{1}{2}$ ஏக்கரில் வாழையும் $\frac{1}{2}$ ஏக்கரில் பயறும், பயிர்செய்தேன். இதில் எனக்கு 6000 ரூபாயனவில் இலாபம் கிடைத்தது. இந்த இலாபக் காசில் இரண்டு தண்ணீர்ப் பம்பும், ஒரு மருந்தடிக்கும் மெசினும் வாங்கினேன்.

“போன வருசம் வாழையால் 5000 ரூபா இலாபம் கிடைத்தது. இம்முறை எல்லோரும் நெல் பயிரிட்டிருப்பதால் நானும் 3 ஏக்கரில் நெல்லும், 2000 மரவள்ளித்தடியும் நட்டுள்ளேன்.

“நான் அநேகமாக எல்லா வேலைகளையும் கூவியாட்களீன் மூலம்தான் செய்விக் கின்றேன். தருமபுரம் பக்கம் இருந்து வரும் கூவியாட்கள்தான் இங்கு வயல் வேலைகளுக்கு உதவகிறார்கள். இவர்களில் ஆண்களுக்கு 7 ரூபா வீதமும், பெண்களுக்கு 5 ரூபா வீதமும் ஒரு நாளைக்குக் கூவி கொடுக்கின்றேன்.”

இப்படியாத தனது கம் வட்டிக்கையை விபரித்த அவரிடம், அவர் இதற்கு முன்னர் ஏதாவது தொழில் பார்த்திருக்கின்றார் என விண்ணப்பு செய்துகொண்டு அவர், தான் முன்பு பலனிநாக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தனது தொரியாக கடமையாற்றியுள்ளதோடு, தருமபுரம் உபத்தால் கந்தோகிலும் வேலை செய்தனர் தாகவும் தெரிவித்தார். ஆனால் இப்போது கமத்தொழிலிலேயே கூடிய கணம் செலுத்துவதால் இப்பதிகளில் அவ்வளவு அடக்கறை காட்டுவதிலை என்றார். தனக்கு இப்போ மாதம் 500 ரூபா சம்பளம் கிடைக்கும் அரசாங்க பதவி கிடைத்தாலும் தான் கமத்தைத்தடிப்பு ரூபாகம் ட்டாரேன் சிரித்துக்கொண்டே தெரிவித்தார்.

பின்னர் எமது நோக்கத்தைக் கேட்ட நித்த அவர் எமது நோக்கம் வெற்றி பெறவேண்டுமென வர்மூத்தி எமக்கு விடைகொடுத்தார்.

இரண்டு பக்கமும் காற்றில் ஆடி அசையும் நெறக்கிர்களைப் பார்த்தபடியே நடந்த எங்களுக்குக் கிறு, சிறு வீடுகளுக்கு மத்தியில் ஒரு கல்வீடு இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அந்த வீட்டிடக் கண்டும் அருகில் இருந்தவர்களிடம் அந்த வீட்டிடப்பற்றி விசாரித்தோம். அந்த வீடிலும் ஒருகுடி யேற்றத் திட்டவாகியே இருப்பதாகவும், அவர் கமத்தொழில் மூலம் பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளரெனவும் அறிந்தோம். எனவே அவரின் அனுபவம் பொதுவாகக் கமக்காரர்களுக்குப் பெரு நன்மையுள்ளதாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் அவரது வீட்டைநோக்கி நடந்தோம்.

நாங்கள் அக் கல் வீட்டுக்குப் போய் அந்த வீட்டுக்காரான திரு. எஸ். என். ஸ்ரீகாந்தனைச் சந்தித்தோம். இவங்கையில் வாழும் கமக்காரர்களின் நன்மையைக் கருதி அவர்களுக்கு வெற்றிகரமாக எப்படிக் கமத்தொழிலைச் செய்யலாமென அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பளிக்கவே நான்

கன கொழும்பிலிருந்து வந்திருப்பதாக இம், எனவே அவர் எங்கள் மூலமாக தனது அனுபவத்தை இலங்கைவாழ் விவசாயிகளுக்கு அறியத்தருமாறும் நாங் கன அவரிடம் கேட்டோம். எமது தொக்கத்தைப் பாராட்டிய அவர் தமது கம்பாழிக்கையின் அனுபவத்தைச் சொல்வத் தொடங்கினார்.

தனக்கு 34 வயதாகின்றதெனவும், தான் அச்சவேலியைச் சேர்ந்தவரென ஒம் முதலில் தெரிவித்த அவர் தொடர்ந்து கூறியதாவது:

“நான் 1966 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டத் தில் காணி கிடைத்து விசுவமடுக்குளம் வத்தேன். அப்போது என்னிடம் போதிய பணம் இல்லை. எனவே நான் வரும் போது என்னுடன் 30 ரூபா காசு மாத்திரமே கொண்டு வந்தேன். 30 ரூபாக் காசுன் 3 ஏக்கர் காணியைச் சுத்தப்படுத்தி கமச்செய்ய முடியாதாகையால் எனது சிநேநிதர்களிடம் காசு கடன்பட்டு, காடு வெட்டி, கட்டை பிடுங்கி, கமவேலியைத் தொடங்கினேன். காடு வெட்டிய பிறகு தான் பலநோச்சுக் கூட்டுறவுச் சங்கம் டன் தந்தது. இப்படிப் பாடுபட்டு வேலை செய்ததில் கமச்செய்க்கையில் 1967 ஆம் ஆண்டு 4000 ரூபா ஆதாயம் கிடைத்தது. இதில் எனது கடனியெல்லாம் தீர்த்து மிகுதியாக இருந்த காசில் ஒரு தவணையும் வாங்கினேன். பிறகு 1968 ஆம் ஆண்டு $2\frac{1}{2}$ ஏக்கரில் மிளகாய் நட்டேன். இதில் அரை ஏக்கரை வெள்ளம் மூடுவிட்டது. இருந்தாலும், மிகுதி 2 ஏக்கரிலும் 16,000 ரூபாவரையில் இலாபம் கிடைத்தது. இக்காசடன் கொஞ்சம் நடஞ்சுபட்டு 27,000 ரூபாவிற்கு ஒரு டிரக்டர் வாங்கினேன். இதற்கான கடனையும் எனது சிநேநிதர்களிடமிருந்து வாங்கினேன். இந்த டிரக்டரை எனது தோட்ட வேலைக்கு மட்டும் பாலிக்காது கூவிக்கும் விடுகிறேன்.

“பின்னர் 1969 ஆம் ஆண்டு இன்னும் சிறிது பிரயாசைப்பட்டு தோட்டம் செய்தேன். ஆனால் எனது காணி வெள்ளத் தில் மூங்கியதால் பக்கத்தில் இருந்த காட்டை வெட்டிச் சுத்தப்படுத்தி, மிளகாய் கிழங்கு போன்றவற்றை நட்டேன். 70 ஆம் ஆண்டு எனக்கு வேறு காணி தரும் படி எழுதிக் கேட்டேன். ஆனால் கிடைக்க வில்லை. எனவே யாருடைய உத்தாவு மின்றி சம்மாயிருந்த காட்டில் விவசாயம் செய்தேன். அப்படிச் செய்ததற்காக

இப்போ எனக்கு வழக்கும் போட்டி ருக்கு. ஆனாலும் இப்படி சும்மா இருந்த காட்டை தப்பரவு செய்து தோட்டம் செய்த தில், 1970 ஆம் ஆண்டு 11,000 ரூபாயும், 71 இல் 24,000 ரூபாயும் 72 ஆம் ஆண்டில் 34,000 ரூபாயும் ஆதாயம் கிடைத்தது.

30 ரூபாயுடன் கம வாழ்க்கையைத் தொடங்கி இன்று பொருள் பண்டத்துடன் வாழும் ஸ்ரீகாந்தன் தனது டிரக்டருடன் காட்சியளிக்கிறார்.

“நான் பாடுபட்டு உழைத்து, கிடைத்த காசை கண்படி செலவளிக்கவில்லை. பழைய டிரக்டர் கடனைத் தீர்த்து, இன்னு மொரு டிரக்டர் வாங்கினேன். அதோடு 25,000 ரூபா செலவளித்து வீட்டையும் வசதியாகப் பெருப்பித்துள்ளேன்.” இவ் வாறு பெருமையுடன் தனது அனுபவத்தை விபரித்தார் திரு ஸ்ரீகாந்தன்.

நாம் அவர் எப்படி தமது வினை பொருட்களை விற்கிறார் எனக் கேட்டபோது, மிளகாய் பிடுங்கும் காலத்தில் அல்லது கிழங்கு கிணமுடும் காலத்தில் கொழும்புப் பக்கமிருந்து ஏராளமான வௌறிகள் அங்கு வருவதாகவும், அவர்களுக்கு எவ்வித கரைச்சலும் இல்லாமல் தோட்டத்தில் இருந்தே தொசையாக மிளகாய், கிழங்கு

போன்றவற்றை விற்கக் கூடியதாக
இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

சூட்டுறவுச் சங்கம் பற்றி அவர் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் “சங்கத்தில் தேவையான போது கடன் வாங்குவது பெருங் கஷ்டம். அதோடு பச்சை போன்ற பொருட்கள் ஏதாவது எடுக்க என்று சங்கத் திற்குப் போன்ற அங்குபெரிய கரைசல்பட வேண்டியிருக்கிறது” என்றார்.

அவர் மாதம் 1000 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் எடுக்கும் உத்தியோகத்தர்களைவிட கூடுதலாக உழைப்பதாகவும் தனக்கு உத்தியோகத்தில் அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லையென்று தெரிவித்தார். இம்முறை 2 ஏக்கரில் நெல் பயிரிட்டிருப்பதாகவும் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறினார்.

30 ரூபாய்டன் ஆரம்பித்த கமவாழ்க்கையின் மூலம் ஒழுங்காகப் பாடுபட்டு இன்று பணக்காரராக இருக்கும் திரு ஸ்ரீ காந்தனிடம் அவரின் வெற்றியின் இரகசியம் என்ன எனக் கேட்டபோது, அவர் கூறியதாவது:-

“இருவர் ஒரு தொழிலைச் செய்வதா யிருந்தால் அவர் அத்தொழிலிலேயே தனது முழுக்கவனத்தைபும் செலுத்த வேண்டும். சிலபோர் கமத்தொழிலை மட்டும் செய்தால் நட்டம் வருமோ எனப் பயந்து, கமத்தொழிலை மாத்திரம் செய்யாது அதோடு சேர்த்து வியாபாரம் போன்ற வேறு தொழில்களையும் செய்கின்றார்கள். இதனால் கடைசில் இவர்கள் அதையும் நல்லாகச் செய்வதில்லை; இதையும் நன்றாகச் செய்வதில்லை. பயிர் வளர்க்க வேண்டுமானால் முழு நேரத்தையும் அதிலேயே செலுத்தவேண்டும். தேவையான நேரத்தில் தண்ணீர் கட்டி, பச்சை போட்டு, பிள்ளைகளை வளர்ப்பதுபோல் பகக்கத்தில் இருந்து வளர்க்க வேண்டும். நான் எனது முழு நேரத்தையும் வயலிலேயே கழிக்க வேண். அப்பட்ப தேவையான பச்சை, தண்ணீர் போன்றவற்றை விடுவதுடன், தேவையான நேரத்தில் மருந்தடித்து பயிரைப் பாதுகாத்து வருகின்றேன். முழுமனதுடனும் விடாமுறைசியுடனும், தண்மீபிக்கையுடனும் பாடுபட்டு உழைத்தால் கமத்தொழிலில் வெற்றி பெறுவது அவ்வளவு ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. இதுவே “நான் எனது சக கமக்காரர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது” என்று கூறினார்.

கமநலத்திற்கு ஏதாவது கருத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றீர்களா என்று கேட்டபோது, இருந்திருந்து பயிர்ச்செய்கை அழிவதால், கமக்காரர்களுக்குப் பெரும் நட்டம் ஏற்படுகிறது. சிலர் அடுத்த விதைப்பிற்குக் காசில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே மற்றைய நட்டத்திகுக் காப்புறுதி வசதியிருப்பதைப் போல, கமத்தொழிலிலும் பயிர்களைக் காப்புறுதி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தால் கமக்காரர்களுக்கு மிகவும் நன்மையாயிருக்கும் என்று கூறிய அவர், நெல்லுக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்படும் குறைந்த விலைப் பச்சை எனைய பயிர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றார்.

நாங்கள் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளோம் என்ற மனத் திருப்தியுடன் அவரிடமிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு திரும்பவும் வீதியை அடைந்தோம். நாங்கள் திரும்பி வரும் வழியில் இருந்த இன்னுமொரு வீட்டுக்குப் போன்றும். அங்கு திரு. பொன்னம் பலம் கோடைவரண் என்னும் வாலிபரைச் சந்தித்தோம்.

இவர் 1948 ஆம் ஆண்டு மலாயாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தார், நகரத் தில் வாழ்ந்து வந்த இவர், 1971 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டத்திற்கு வந்தார். இங்கு வந்த பின்னர் கையில் காசில்லை என்ற பிரச்சினையே தனக்கு ஏற்படவில்லை என்றார். கொஞ்சம் சிரமத்தைப் பாராது பிரயாசைப்பட்டு கமஞ்செய்தால் நல்ல வருமானம் பெறமுடியுமென இங்கு உள்ள ஒவ்வொருவரையும் பார்க்கும் போது நன்றாக விளங்குமென அவர் தெரிவித்தார். நகரம் பற்றிக் கையில் இருந்த ஆசை இப்போது இல்லாதபடியால் கொஞ்சம் பெரிதாகவே கமஞ்செய்ய எண்ணியிருப்பதாக இவர் கூறினார்.

இந்த இளைஞர்களுக்கு உதவ 2 குடியேற அதிகாரிகள் இருக்கின்றனர். அதேபோல் பயிர் சம்பந்தப்பட்டவைகளில் உதவ 6 கமத்தொழிலை விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தர்களும் இருக்கின்றனர். இவ்வாலிபர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றி அறிய இவர்களுடன் கைத்தத்தோம். திட்டத்தினுள் உள்ள பாதைகள் நல்ல நிலையில் இல்லை. அதேபோல் பெருந்தொகையான விவசாயிகள், அதுவும் ஒவ்வொருநாளும் வயிலிலும் தொட்டத்திலும் பாடுபடுவர்கள் வசிக்கும்

இங்கு ஆஸ்பத்திரி ஒன்று கூட இல்லை. இப்போது இங்கு வாலிபர்கள் மாத்திரமல்லது குடும்பங்களும் இருப்பதால், குடியேற்றத்திட்டத்தில் உள்ள பின்ஶீகள் படிக்க ஒரு பாடசாலையும் இங்கு இல்லை. அன்றன்றைக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கவும் இவர்கள் திட்டத்திலிருந்து வெளியே செல்ல வேண்டியுள்ளது. விசுவமுகேக்குளத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள காடுகள் இன்னும் காடுகளாகவே இருப்பதால் காட்டுமிருகங்களால், முக்கியமாக பன்றிகளால், பயிர்களுக்குப் பெருஞ் சேதம் ஏற்படுவதாகவும் அறிந்தோம்.

அடர்த்தியான காடாக இருந்த பிரதேசத்தை வெட்டிச், சமப்படுத்தி இன்று பொன் விளையும் பூமியாக்கியுள்ள இனானுரகளின் வல்லமையைப் பார்க்கும் போது பெரும் மலைப்பாக இருக்கிறது. இவ்வளவு விடாமுயற்சியுடனும், பிரயாசையுடனும் பாடுபடும் இனானுரகள் கல் நிலத்தைக் கூட வயல் நிலமாக்கக் கூடியவர்கள் என்று விசுவமுகேக்குளத்தைப் பார்க்கும் போது எமது மனதில் தோன்றுகிறது.

விசுவமுகேக்குளத்தில் நீண்டகாலமாக மிளகாய், சிழக்கு போன்ற உப உணவுப்

பயிர்களே நாட்டப்பட்டு வந்தன. ஆனால் திரும்பத்திரும்ப ஒரே பயிரை நட்டதாலும், பயிர்களைப் பூச்சிகள் வெட்டத் தொடங்கியதாலும், பயிர்களுக்கு நோய் ஏற்பட்டதாலும் அதன் விளைச்சல் குறையத் தொடங்கியதன் காரணமாக, இம்முறை எல்லாரும் நெல் பயிரிட்டுள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் எதிர்பாத்தை விட மிகவும் நன்றாக நெல் விளைந்துள்ளது.

650 ஏக்கர் நிலத்தில் இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாக இருக்கும் வீடுகளைத் தவிர் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரை ஒரே நெற்கதிர்களைப் பார்க்கும் போது மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. காற்றிலே நெற்கதிர்கள் ஆடும்போது கடலில் அலைகள் ஆடுவதுபோன்ற பிரமை ஏற்படுகிறது.

இனம் கமக்காரர்களின் கதைகளைக் கேட்டதும் நாமும் இங்கேயே இருந்து விடலாமா என்றே என்னைத் தோன்றி யது. நாங்கள் 200 மைல்களுக்கு அப்பாவில் நூநு வந்தது விண்போகவில்லை என்ற மனத் திருப்தியுடன் அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு திரும்பவும் கொழும்பை நோக்கிப் பயணத்தைத் தொடங்கினோம்.

Appropriate Technology Services
121. POINT - CAD
NALLUR, TIRUCHIRAPPALAYAM
No. -

இறு தானியங்கள்

எங்கள் நாட்டில் விளைந்த சிறு தானியவகைகள்தான் எத்தனை! எத்தனை! இன்று அவற்றில் சிலவற்றின் விளைச்சல், பெயராளவில் கூட இல்லை என்றதான் சொல்ல வேண்டும். குருக்கன், சோளம், காக்காச் சோளம், பயறு, உழுந்து என்ன போன்றவை ஆங்காங்கு ஓராளவில் பயிரிடப்படுகின்றன. ஆனால் வரகு, சாமை, தினை, மொண்டி, மொச்சை, கொள்ளு ஆகியன எங்காவது நல்ல முறையில் பயிரிடப்படுகின்றன என்று சொல்ல முடியுமா? இவற்றை விளைவிக்க அதிக செலவும் வராது. ஆனால் பலன் பல வழி களிலும் நல்லதாகவே இருக்கும். ஆகவே சிறப்புப் பயிரான நெல்லை மாத்திரமல்லாது, மற்றும் சிறுதானியங்களையும் இயற்றவரை பயிரிடு, குறைந்த செலவில் வருமானம் பெறுவோமாக.

கமநலம் நாயும்

கமம் செய்யும் மக்கள் அன்றூடம் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும் அவற்றைத் தீர்க்க அவர்களே கூறும் யோசனைகளையும் கேட்டறிதற்காகக் கமக்காரர்களை நேரில் சென்று சந்திக்கிறோம். அனுராதபுரம், வவுனியா, கண்டி ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த சில கமக்காரர்களைச் சந்தித்து நடத்திய கலந்துரையாடல்களின் மூலம் திரட்டிய சில தகவல்களை உங்கள் ‘கமநலம்’ சஞ்சிகையின் சென்ற இதழில் வெளியிட்டிருந்தோம் — வாசித்திருப்பிர்கள்.

இதையுத்து, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, காலி, மாத்தறை, இரத்தினபுரி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த கமக்காரர்களைச் சந்தித்து, உரையாடி அவர்களுக்குக் கமநலத்துறையில் உள்ள சிரமங்களைக் கண்டறிய முனைந்தோம்.

கமத்தொழிலை உய்விக்க அரசாங்கம் கமக்காரர்களுக்குக் கடன் கொடுத்துதவுகிறது. இத்தகைய விவசாயக் கடன், சிக்கல் இல்லாது கமக்காரர்களின் கைக்கு வந்து சேருகின்றனவா? கூட்டுறவுச்சங்கம், பயிர்ச் செய்கைக் குழு, விவசாய உற்பத்திக் குழு போன்றவற்றுல் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகள் கமக்காரர்களுக்குக் கிட்டுகின்றனவா? இப்படிப்பட்ட குழுக்களைக் கொண்டு ஆக்கபூர்வமான பணிகளைச் செய்விக்க கமக்காரர் கூறும் யோசனைகள் என்ன? முன்னரிலும் பார்க்க இப்போது கமநலசெய்ய அதிக ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளதா? அப்படியானால் அத்தகைய ஆர்வத்தினால் விவசாயியினது வாழ்க்கைத் தரத்தில் மாற்றம் ஏதும் தென்படுகிறதா? அவர்கள் பகுதியின் அபிவிருத்திக்கு நல்ல திட்டங்களை வகுக்கும்போது, விவசாயிகளும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கிறதா? இப்படியான கேள்விகளை நாங்கள் கமக்காரர்களிடம் கேட்டோம். அவர்களது பகுதியின் கமச்செய்கையைப்பற்றியும் பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வழி வகைகளைப் பற்றியும் அவர்கள் ஆழ்ந்த, அறிவுமிக்க கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். அவற்றைச் சுருக்கித் தொகுத்துக் கீழே தருகிறோம்.

யாழ்ப்பாணம், நாயன்மார்காட்டிலுள்ள செம்மணி விதியில் வசீக்கும் திரு. இராமலிங்கம் வேலுப்பிள்ளை அவர்களைச் சந்தித்தோம். அவரது உற்சாகமும் வேளாண்மை செய்வதில் அவருக்குள்ள ஊக்கமும், அவரது 65 வயதைக் கூட மறைத்து நிற்கின்றன. மனோவில் ஒரு வங்கியில் உத்தியோகம் பார்த்து விட்டு, 1969 ஆம் ஆண்டிலேதான் தாய்நாடு திரும்பினாராம். இப்போது அவருக்குள்ள 50 பரப்புக் காணியில் வேளாண்மை செய்வது அவரின் பொழுதுபோக்குவரில்

ஒன்று. யாழ்ப்பாணத்தில் இன்னும் காணி அளவைப் பரப்புப் கணக்கில்தான் சொல்லுகிறார்கள். 24 நெற்பரப்பைப் கொண்டதுதான் ஓர் ஏக்கர்.

அவரது வேளாண்மை அனுபவங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்படி தூண்டினேம்.

“வியாபார நோக்கத்துக்காக நான் வேளாண்மை செய்யவில்லை. என குடும்பத்தின் சாப்பாட்டுக்காசத்தான் உமல்லேய் கிறேன்,” என்று அவர் ஆரம்பித்தார்.

“என்னிடம் டிரக்டர் எதுவும் கிடையாது. 50 பரப்புக் காணிக்கு டிரக்டர் ஒன்று அவசியமும் இல்லை. அப்படித் தான் வைத்திருந்தாலும் கட்டவும் மாட்டாது. அதனால் கூலிக்கு பூர்க்டரைப்பிடித்து என் காணியை உழுவிக்கிறேன். என் கணக்கின்படி பரப்புக்கு பத்து ரூபா அல்லது ஏக்கருக்கு எப்படியும் 500 ரூபா யாவது கமஞ்செய்ய வேண்டும். போன போதுத்தில் எனது 50 பரப்புக் காணியிலும் எனக்கு 90 புசல் நெல்வரையில் கிடைத்தது இதிலேயே விதை நெல்லையும் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“மழுவைய நம்பித்தான் இங்கு கமஞ்செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. செம்மணிக் குளம் என் வயல்களுக்குப் பக்கத்தில் தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதிலிருந்து வயலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச எலாது. வயல்ல் தண்ணீர் மெத்திப் போனால் குளத்துக்குத் திருப்பிவிடலாம். அவ்வளவுதான்.

“பயிர்ச் செய்கைக் குழுவில் நானும் ஓர் அங்கத்தவர். இந்தக் குழு காணி வரியைத் திரட்டுகிறது. வேளாண்மை நல்லாக இருந்தால் காணி வரியை என்ன, எவ்வித வரியையும் கரர்ச்சல் இல்லாது சேர்க்கலாம். முந்திய பயிர்ச் செய்கைக் குழுதான் பசுளையைக் கமக்காரர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தது. இதனால் கமக்காரர்களுக்கும் பயிர்ச் செய்கைக் குழுவுக்கும் இடையில் ஒருவித பிழைப்பு இருந்தது. இம்முறை எனே கூட்டுறவுச் சங்கம்தான் பசுளையைக் கொடுக்கிறது.

“கட்டி வளர்க்காத மாடுகள் பயிரை அழிப்பதாகத்தான் அடிக்கடி மக்கள் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவுக்கு முறைப்பாடு செய்கிறார்கள். வயலை வெட்டின பிறகு அதில் பயறு, உழுந்து போன்ற சிறு தானியங்களை விதைக்கலாம். இந்த மாடு களின் உபத்திரவுத்தினால் அப்படி விதைக்கவும் மனம் வராது. இதையிட்டுப் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவினாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. பக்கத்தில் உள்ள சந்தையில் மாடுகள் கூட்டமாக நின்று அங்கு கிடைப்பவற்றைத் தின்று கொண்டிருக்கும். பொழுதுபட்டதும் வயல் களுக்குள்ளே இறங்கி மேயத் தொடங்கி விடும். இந்தப் பக்கத்தில் பலருக்கு வயற் காணி கிடையாது. அதனால், அவர்களின் மாடுகளால் வயல் உள்ளவர்களுக்கு வரும் தொல்லைகளும் அவர்களுக்கு விளங்குவதில்லை.

“இங்குள்ள கள்ளரைப்பற்றி - நெல்லுக்கள்ளரைப்பற்றி-என்ன நினைக்கிறீர்கள்? அடுத்தவன் விதைத்து வளர்ப்பான், நாம் அறுத்துக்கொண்டுபோய்த் தின்போம் என்று நினைத்துக்கொண்டு, கதிர் பழுக்க முன் னம் களவாக அறுத்துக் கொண்டு போகும் கள்ளர்களும் இந்தப்பக்கத்தில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். (தனவயல் நடுவில் கதிர்கள் அறுபட்டிப்பதை அப்போது எமக்குச் சுட்டிக்காட்டினார்) இப்படியான கள்ளரைப்பற்றிப் பொலிசுக்கும் பலதரம் முறைப்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். இருந்து பார்ப்பம் என்ன நடக்கிறதென்று.

“பெரிய செம்மணிக் குளத்து வாய்க் கால் வேலை இன்னும் முடியவில்லை. இதைக் கெதுமில் முடித்துத் தரும்படி பயிர்ச்செய்கைக் குழு நீர்ப்பாசன தினைக் களத்தைக் கேட்டபடி இருக்கிறது. ஆனால் வேலை முடிந்தபாடில்லை.” இவ்வாறு தன்பகுதிக் கமக்காரர்களின் நிலையை விளக்கிக் கூறினார் திரு. வேலுப்பிள்ளை.

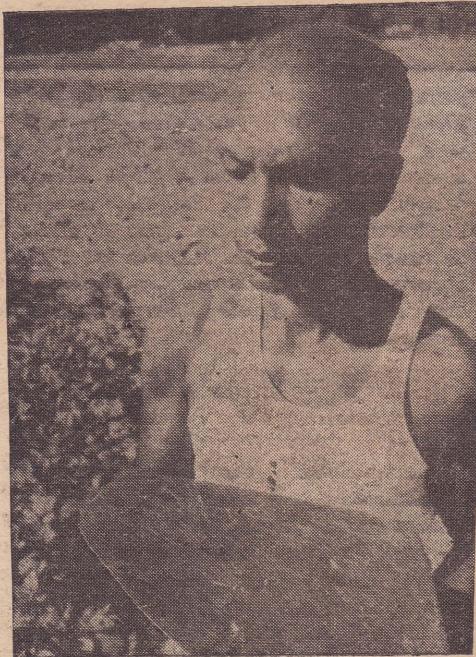
திரு. எஸ். இந்திரகுமார் ஓர் இளைஞர். இப்போதுதான் 23 வயதைக் கடந்து கொண்டிருக்கிறார். ஜி. சி. ஃ. சாதாரண தரம்; உயர் தரம் இரண்டிலும் சித்தியடை துள்ளார். அவர் அச்சுவேவியில் கதிரிப்பாய் என்ற இடத்தில் விகிறார். கமஞ்செய்வதில் நல்ல ஈடுபாடு கொண்டிருக்கும் இவர் 12 பாப்புக் காணியில் உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம், மிளகாய் போன்றவற்றைப் பயிரிட்டுள்ளார். விதை கிழங்குகளை விகாமம் கிழக்கு பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திப்பிருந்து வாங்குகிறார்.

இப்போது இந்திரகுமார் அவர்களே தமது கமவாழ்வைப்பற்றிச் சொல்கிறார்:

“கமஞ்செய்ய நான் கூட்டுறவுக் கிராம வங்கியிலிருந்து கடன் எடுக்கிறேன். மிக வேண்டிய நேரத்தில் கடன் கைக்கு வந்து சேர்வது கொஞ்சம் கஷ்டந்தான். நான் முன் எடுத்த கடன் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துத் தீர்த்துவிட்டேன். இப்போதைய கடனைக் காசாகவே கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறேன். முன்னர் என்றால், நாங்கள் விளைவித்த உற்பத்தி களிலும் சிலவற்றைக் கொடுத்துக் கடன் களைத் தீர்க்கலாம். ஆனால் இப்போது கிழங்கு, வெங்காயம் போன்றவற்றுக்குத்

தனிப்படவர்கள் தரும் விலையிலும் பார்க்கக் குறைந்த விலையையே உங்கம் தருகிறது. அதனால் பண்டமாகச் சங்கத்துக்குக் கொடுத்து எங்கள் கடனைத் தீர்ப்பதில் எங்களுக்குச் சுகம் எதுவுமில்லை. இது மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட வியாபார்கள் என்தோட்டத்துக்கு வந்தே விளைபொருட்களை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். இதனால் என் விளைபொருட்களை அங்கும் இங்கும் காலிக்கொண்டு போகும் நிரப்பந்தம் எனக்கில்லை. தரக்குறவான பொருட்களை வேண்டுமானால் சங்கம் தரும் குறைந்தவிலைக்குக் கொடுக்கலாம்.

“எனது வயலைச் செய்ய மற்றவர்களிடமிருந்து தான் மாக்டரைக் கூவிக்கு எடுக்கிறேன். எங்கள் ஊரில் உள்ள பல நோக்குக் கூட்டறவுச் சங்கத்திடம் டிரக்டர் எதுவும் கீட்டையாது. சில சமயங்களில் டிரக்டர் கிடைப்பதே கஷ்டமாகி விசேஷம். அதனால் வயலை மண்வெட்டியாறும் கொத்துவிக்கிறேன். இலங்கையில் செய்யப்படும் மண்வெட்டிகள் கடினமான நிலத்தில் புட்டதும் அதன் முனை மழுங்கிப்போகிறது. ஏனென்று தெரிய வில்லை.

மண்வெட்டிகள் கடினமான நிலத்தில் பட்டும் அதன் முனை மழுங்கி விடுவதாக முனைமழுங்கிய மண்வெட்டியை காட்டுகிறார்.

10

“என் காணியில் உள்ள கிணற்றில் இருந்துதான் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் இறைக்கிறேன். 5 வருடங்களுக்கு முன் நைம் வாங்கிய தண்ணீரைப் பம்பை பாவித்து வந்தேன். அதுவும் இப்போது உடைந்து போனதால் திருத்தவேண்டியுள்ளது. உதிரிப் பாகங்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால் அதைத் திருத்து வதையும் பின்போட வேண்டியிருக்கிறது.

“போகத்துக்குப் போகம் பயிர்களை மாற்றிப்பயிரிடுகிறேன். ஜனவரியில் உருளைக் கிழங்கு, மிளகாய், வெங்காயம் ஆகிய மூன்றையும் பயிர் செய்வேன். பிறகு மே மாதத்தில் வெங்காயம் மாதத்திற்கு நடுவேன். திரும்ப ஜலை மாதத்தில் வெங்காயத்தை நடுவேன். இந்த வருசம் வெங்காயத்தின் விலை நல்லாக இருந்ததால், மூன்று முறை வெங்காயத்தை அடுத்தடுத்து நட்டேன். செப்டம்பர், ஒக்டோபர் மாதங்களில் இந்தக் காணியில் ஒன்றையும் பயிரிடாது சும்மா விட்டுவிடுவேன். இம்முறை அப்படிச் செய்யாது குரக்கன் விடைத்திருக்கின்றேன்” என்று தெரிவித்த இந்திரகுமார், கதிரிப்பாய்ப்பக்கத்தில் பயிர்ச் செய்கைக் குழு ஒன்று இருப்பதாகவும், அது நெற்செய்கையில் மாதத்திற்கும் கவனஞ்சு செலுத்துவதாகவும், மேட்டு நிலப் பயிர்களையிட்டு அதிக அக்கறைகாட்டுவதில்லையெனவும் அறிவித்தார்.

இளைஞர்களிடையே கமஞ்செய்ய ஆசை ஏற்பட்டுள்ளது. வெங்காயத்தை முன்பு போல அல்லாது, இரண்டு முறை அல்லது மூன்று முறை வருசத்தில் பயிரிடுவதை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

அச்சுவேலி தெற்கிஸ் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் இருக்கும் திரு. சின்னத்துரை பத்மநாதன் என்ற கமக்காரராயும் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிட்டியது. 10 பரப்புக் தோட்டக்காணியைக் கொண்டு சீவியம் நடத்தும் இவருக்கு 8 பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள். உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம், மிளகாய் - இவைதான் அவர்

நடும் தோட்டப் பயிர்கள். இந்தத் தோட்டத்தில் கூடிய பங்கு அவருக்குச் சொந்தம். மற்றுப் பங்கை உடைமைக்கார ரிடமிருந்து குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறார்.

10 பரப்பில் தோட்டம் செய்ய 3000 ரூபா வரையில் செலவிடவேண்டும். மாட்டு ஏருவக்குத் தான் இங்கு அதிகம் காச செலவாகிறது. வவுனியாவிலிருந்து கொண்டுவரும் ஒரு லௌறி மாட்டெடு வக்கு 500 ரூபா வரையில் வாங்குகிறார்களாம்.

அச்சுவேலி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்ததான் இவர் தன் கம வேலைக்குக் கடன் எடுக்கிறார். தவணைப் படி அவர் கிரமமாகக் கடனைக் கட்டிவிடுவதால், புதுக்கடன் எடுப்பது அவருக்கு ஒன்றும் சிரமம் இல்லை. விடை கிழங்கை அவர் டலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து எடுக்கிறார். சாதாரண மாக அவருக்கு 7 பெட்டி விடைகிழங்கு தேவைப்படுமாம். ஒரு பெட்டிவிடைக் கிழங்கு 130 ரூபா. சங்கம் அவருக்கு 4 பெட்டி கிழங்கைத்தான் கொடுக்கிறதாம். மிகுதி 3 பெட்டி கிழங்கையும் அவர் வெளியாரிடமிருந்து 250 ரூபாப்படி வாங்க வேண்டியிருக்கிறதாம்.

இவர் இரண்டு சில்லு டிரக்டரைக் கூடுவிக் குப் பிடித்துத்தான் கமஞ்செய்விக் கிறார். அந்தப் பகுதிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடம் டிரக்டர் ஒன்றும் இல்லை. அச்சுவேலி - பத்தமேனி பயிர்ச்செய்கைக் குழுவில் பத்தமாதன் அவர்கள் பொருளாளராகப் பணிபுரிகிறார். பயிர்ச்செய்கை குழுவிடமிருந்த பணத்தில் 5000 ரூபாயைக் கொண்டு இரண்டு சில்லு டிரக்டர் ஒன்றை வாங்கத் தெண்டித்தபோது அப்படியான டிரக்டர் அப்போது கிடைக்காததால் வாங்கமுடியவில்லையாம். பயிர்ச்செய்கைக் குழு அப்பகுதிக்குப் பல வேலைகளைச் செய்திருக்கிறதாம்.

போன நவம்பர் மாதத்தில் அவர் உருளைக்கிழங்கை நட்டாராம். ஏப்ரிலில் வெங்காயத்தையும் ஜூன் மாதத்தில் பிடிறூட் கிழங்கையும் பயிரிட இருக்கிறாம். பிடிறூட் கிழங்கைப் பிடுங்கிய பிறகு முடிந்தால் குருக்கன் பயிரிடுவது அல்லது நிலத்தில் எதையும் பயிரிடாது விட்டு விடுவது என்ற எண்ணியிருப்பதாகச் சொன்னார்.

அரிசிப் பங்கீட்டுக் குறைப்பைப்பற்றி அவரிடம் கேட்டபோது, “பிள்ளைகள்

எட்டைப் பெற்ற எனக்கு அரிசிக் குறைப்பு ஒரு பெரும் சமைதான். என்றாலும் வீட்டுப் படிலைக்கு முன்னால் முப்பதுபாட்டு நெல் வயல் எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதில் பாடுப்படால், மழையும் நேரத் துக்குப் பெய்தால், ஒரு வருசத்துக்குப் பட்டினிப் பயம் இல்லாது சோறு சாப்பிடுவோம்” என்றார்.

அப்பகுதியில் மொத்தம் 321 எக்கர் வரையில் நெற்காணி உள்ளது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் கமத்தொழில் தினைக்களாம் மொத்தம் 14 புசல் விடை நெல்லைத்தான் வழங்கியதாம். தனக்கும் ஒரு குடல் கிடைத்ததாம். போதாததற்கு வெளியில் விடை நெல்லைக் கூடியவிலைக்கு வாங்கவேண்டியிருந்தாதாம்.

‘பாலைத் தோட்டுத்தான் பாலைக் கறக்க வேண்டும். ஓரளவு நல்ல முறையில் கமஞ்செய்ய வேண்டும் என்றால், பணத்தை விட்டுத்தானே பலைனைப் பெறவேண்டும். சாதாரணமாக ஓர் எக்கர் தோட்டக் காணிக்கு 6500 ரூபாவையாவது செலவிட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு பலைனைப் பார்க்கவேண்டும்.’ இவ்வாறு தனன்மூலிகையும் துணிச்சலும் அனுபவமும் ஒன்றுக்கூடும் கொண்டால் விடைக்கூடும் சேர்ந்த திரு. கே. வைரவநாதன் அவர்களுக்கு இப்போது 29 வயதே நடந்து கொண்டிருப்பதால் இன்னும் விவாக்குசெய்யவில்லை. இவரது வாழ்வில் அரைவாசிக் காலத்தை அதாவது கிட்டத் தட்ட 12 வருடங்களைக் கமத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தியுள்ளார். 2 எக்கர் நிலத்தில் 12 வருடங்களாக உருளைக் கிழங்கு, மின்காய் போன்றவற்றைப் பயிரிட்டு, வெற்றிகள் பல கண்டு, பணம் தேடி வளமாக வாழும் அவரின் அனுபவத்தைச் கலப்பாக ஒதுக்கிவிட முடியாது. ஆகையால், அவரது கமத்தொழில் அனுபவங்களைத் தொடர்ந்து சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டோம்.

‘உருளைக்கிழங்குச் செய்கையில் அதிகமான செலவு விடை கிழங்குக்கே போகிறது. வேண்டிய அளவு விடை கிழங்கு சங்கத்தில் கிடைக்காது போவது மற்ற ஒரு சங்கடம். ஓர் எக்கர் நிலத்தில் உருளைக்கிழங்கு நட 2200 ரூபாவுக்காவது விடைகிழங்கு வாங்கவேண்டும்.

“இப்படி எல்லாம் நான் உருளைக் கிழங்குச் செய்கைக்குப் பணம் செலவிட வேண்டியிருந்தும், திரு நெல்வே விக் கூட்டுறவுச் சங்கம் எனக்குத் தந்த கடன் 640 ரூபா மாத்திரம்தான். நடந்த கதை இதுதான். நான் 2 ஏக்கரில் உருளைக் கிழங்கு செய்கை பண்ணியும், கமத் தொழிற் பகுதி, ஆளுக்குக் கால் ஏக்கருக்குத்தான் விதைகிழங்கு வழங்கியது. அதே கால் ஏக்கர் அடிப்படையில் தான் கடனையும் வழங்கச் சொன்னது. அதனாலேயே இப்படிச் சொற்ப தொகை கிடைத்தது. வெளியாரிடம் கூடிய விலை கொடுத்து விதைகிழங்கு வாங்க வேண்டி பணத்தைச் சற்பட்டது. இதற் கெல்லாம் வேண்டிய காசை சொந்தக்காரர் களிடமிருந்தும் சிநோகிடர்களிடமிருந்தும் திரட்டினேன். உருளைக்கிழங்குச் செய்கையால் ஏக்கருக்கு 5000 ரூபா வரையில் எனக்கு இலாபம் கிடைத்தது.

“கிழங்கை நான் அநேகமாகத் தனிப் பட்டவர்களுக்கே விற்கிறேன். அவர்கள் என்றால் உண்மையில் கிழங்கு பிழுங்குவதற்குப் பல நாட்களுக்கு முன்னமே வந்து ஒரு நியாயமான தொகை முற்பண்த்தைத் தந்து விட்டுப் போகிறார்கள். தோட்டக்காரர்களுக்குச் சம்மதம் என்றால் ஆட்களைப் போட்டு, அவர்களே பிடிந்கிக் கொண்டும் போகிறார்கள். கிழங்கைத் தாக்கிக்கொண்டு அலையும் வேலையும் எங்களுக்கு இல்லை. நல்ல விலையும், அதாவது இருத்தலுக்கு 60, 70 சதமும், சிலநேரங்களில் நல்ல கிழங்கு என்றால் இருத்தலுக்கு 1 ரூபாயும் தருவார்கள். கிழங்கு எதையும் கூடாது என்று கழிக்க மட்டார்கள். சங்கத்துக்குக் கொடுப்பதானால் நாங்களே கொண்டு போய்க் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு, கிழங்கைப்பார்த்து சிறிசு, பழுது என்றெல்லாம் கழிப்பார்கள் விலையும் இருத்தலுக்கு 45 சதம் வரையில்தான் போட்டுத் தருவார்கள். இதனாலேதான் இங்குள்ள தோட்டக்காரர் எவ்ரும் சங்கத்துக்குக் கிழங்கைக் கொடுக்க விரும்புவதில்லை.

“பசை, பூச்சி மருந்துகள் போன்ற வற்றை அநேகமாகச் சங்கத்திலும், தனியார் கடைகளிலுமே வாங்குவேன். சங்கத்தில் இவை இல்லாவிட்டால், தனியாரிடம் 20 சதம் கூடுதலாகக் கொடுத்து வாங்குவேன். அவை எல்லாம் இங்கே கஷ்டம் இல்லாமல் கிடைக்கிறது.

“தோட்டத்திற்குத் தன்னீர் இறைக்க எலெக்ரிக் பம்ப ஓன்றையே பூட்டி விருக்கிறேன். அக்கம் பக்கத்துத் தோட்டக் காரர்களும் இதே பம்பைத்தான் பாவிக் கிறார்கள். எல்லாருமாகப் பத்துப்பேர் இந்தப் பம்புக்குச் சொந்தம் கொண்டாட இருக்கிறோம். பம்பி திருத்தும் செலவுகள், கறண்ட கூவி எல்லாத்தையும் பத்துப் பேருக்குள் பிரித்துக் கொள்ளுகிறோம். இதுவும் ஒரு கட்டுறவு என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன்.

“என் சொந்த அஸுபவதைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். விதைகிழங்கு வேண்டிய அளவிலும், கடன் தேவைப்படும் நோத்திலும், தேவையான தொகையிலும் கிடைத்துவிட்டால், உருளைக்கிழங்குத் தோட்டக்காரருக்கு வேறு தொல்லையே கிடையாது. கமத்தொழில் ஆலோசகர் சிபார்சு செய்தால்தான் சங்கம் விதைக் கிழங்கு தரும். அதுவும் 2 $\frac{1}{2}$ ஏக்கருக்கு மேல் தரமாட்டாது. சங்கம் அந்தர் 137.50 சதப்படி விற்கும் விதைகிழங்கை வாங்கிச் சிலர், அந்தர் 250 ரூபாப்படி வெளியர் குக்கு விற்று விகெஞ்சிருகள். இப்படிப்பட்ட வர்களின் மீது இப்போ கமத்தொழில் பகுதி நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதென்று கேள்வி. விதைகிழங்கு தாராளமாக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளுக்கு இடமிராது.

“அரிசிக் குறைப்பால் எமக்கு தோட்டக்காரர்களுக்கு -கொஞ்சம் கஷ்டம். முன்பு கூவி ஆட்களுக்குச் சம்பளத்துடன் பகற்சாப்பாடு; காலையிலே சிலநேரம் தேத் தன்னி கொடுப்பது வழக்கம். இப்போ அரிசி விலையில் சாப்பாடு கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

“போன வருசம் மின்காய், உருளைக் கிழங்கு இவற்றால் நல்ல இலாபம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதனால் கடவுளே என்று கொஞ்சம் கையில் காசுடன் இருக்கிறேன்.”

கொண்டாவில் கிழக்கில், இருபாலை விதியில் வசிக்கும் திரு. சபாத்தினம் கோபால் என்ற மற்றும் ஒரு கமக்கார அன்பரையும் சென்று சந்தித்தோம். 28 வயதிலேயே குடும்பத்தவராகிவிட்ட இவருக்கு 2 பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள்.

அவர் 24 பரப்புக் காணியில் தோட்டம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அந்தக்காணியும் வருசம் 1500 ரூபாவுக்குக் குத்தகைக்கு எடுத்துதான். அதில் வெங்காயம், மிளகாய், உருளைக்கிழங்கு, புகையிலை, இராசவள்ளிக்கிழங்கு ஆகியவற்றையும், ஊடே மருக்கறி வகைகள் வாழை, மா போன்ற வற்றையும் நட்டுள்ளார்.

இந்த 24 பரப்புக் காணியில் இந்தப் பயிர்களைச் செய்கை பண்ணுவதற்கு 11,000 ரூபாய் அளவில் செலவாகியதாகச் சொன்னார். அவருக்குக் கடன் வழங்கும் திருநெல்வேலிக் கூட்டுறவுச் சங்கம் போன்முறை 640 ரூபாயை மாத்திரம் கடனாகக் கொடுத்ததாம். அத்தொகை போதாது என்பதால், அவர் தங்க நகைகளை அடக்குவதற்கு 2 சதவீதிக்குப் பணம் வெரியாரிடமிருந்து எடுத்தாராம். கடன் எடுக்க வேறு வழி இல்லாததினால் தான் இப்படிக் கடுமைவடிக்குக் காசு எடுக்கவேண்டி வந்ததாம்.

அவரது காணியில் அரைவாசியில் கல் அடர்ந்து இருந்ததால் காசு செலவிட்டு மூன்று வருடங்களாகக் கொஞ்சம், கொஞ்சமாகக் கல்லைக் கிளப்பி அகற்றினார்.

அவர் பயிரிடும் உருளைக்கிழங்கை திருநெல்வேலிக்குக் கொண்டுபோய் விற்கிறார். கிலேநோங்களில், மிளகாய், வெங்காயம் போன்றவற்றைக் கொழும்பிலிருந்து வரும் வியாபாரிகளுக்கு விற்பாராம். மற்றும் கில சமயங்களில் நாலைந்து கமக்காரர்கள் சேர்ந்து தங்கள் விளைபொருட்களைக் கொழும்புக்குக் கொண்டுபோய் விற்பார்களாம். சங்கத்துக்கு விற்பதில் அவருக்கு அவ்வளவு நாட்டமில்லை. ஆனால் சங்கத்திடமிருந்துதான் பசளை, பூச்சி மருந்துகள் போன்றவற்றை வாங்குவாராம். அவை கண்டம் இல்லாது கிடைக்கின்றனவாம். தேவைப்படும்போது வாடகை டிருக்டரைப் பிடித்துக் காணி உழுவிப்பாராம்.

கமத்தையே நெடுகத் தொழிலாகச் செய்கிறாரா என்பதை நாங்கள் அறியவிரும்பிய போது, “நான் முன்புகோப்பாயில் உள்ள கண்ணடித் தொழிற்சாலையில் வேலைபார்த்தேன். அப்போது மாதம் 325 ரூபா சம்பளமாகக் கிடைக்கும். அதிலும் பார்க்க எவ்வளவோ கூடுதலாகக் கமஞ்செய்து சம்பாதிக்கலாம். அதனாலேயே கமத்தொழிலில் ஈடுபடத் தொடங்கினேன்.

“கமத்தொழிலில் கில சிரமங்களும் இருக்கின்றன. ஒன்று: கூவி வேலைக்கு ஆட்கள் பிடிப்பது பெருங்கஷ்டம். கூவி யாடகள் சிலபேராக இருப்பதால் கூடிய சம்பளம் கேட்பார்கள். மற்றது, கடன் எடுக்கும் விஷயம். சங்கம் போதிய கடன் தரமுடியாதிருப்பதால், கடுமே வட்டிக்கு வேறு இடங்களில் கடன் தேவேண்டியுள்ளது. எல்லாருக்கும் பொதுவான ஒரு பிரச்சினைத் தொகை கில சமயங்களில் கடுங்காற்றநடித்துப் பயிர்களை வீழ்த்திச் சேதப்படுத்துகிறது. இதற்குப் பயிரை இன்சூரன்ஸ் செய்ய வழி இருந்தால் நல்லது” என்று தெரிவித்தார்.

யாழிப்பாண மத்திய கல்லூரியில் படித்துப் பல திறமைச்சுத்தியுடன் எஸ். எஸ். சி.யும் சித்தி எய்திவிட்டு, இங்கிலாந்துக்கு ஏதோ ஒரு திட்டத்துடன் புறப்பட இருந்த வர், பிரயாண ஏற்பாடுகள் முடியும்வரை காத்திராது, கமஞ்செய்வதில் ஈடுபட்டார். இப்போது அவரது முன்னெயை திடாங்களையே கைவிட்டுவிட்டு முழு நேரக் கமக்காரராக வாழ்கிறார்; இதில் மனநிறைவும் பெருமிதமும் கொள்கிறார், கல்லூரியங்காட்டில் நாங்கள் சந்தித்த 26 வயதான நடராஜா ஐயாத்தினம் என்னும் இளைஞர்.

திரு. ஐயாத்தினம் 1968 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமது 22 பரப்புச் சீதங்கை காணியில் கமஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறார். அதில் அவர் உருளைக்கிழங்கு, புகையிலை, பம்பாய் வெங்காயம் ஆகியவற்றைப் பயிரிட்டிருக்கிறார்.

உருளைக்கிழங்குப் பயிர்ச்செய்கை பற்றிய பேச்சு வந்தபோது இவர் சொன்னார்:

“விடை உருளைக்கிழங்கு 1972 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் என்றால் எவ்வளவும் கிடைத்தது. அந்த ஆண்டில் எனக்கு 10 அந்தர் விடைக்கிழங்கு கிடைத்தது. 1973 ஆம் ஆண்டிலோ ஆக 2½ அந்தரே கிடைத்தது. மிகச்சும் 7½ அந்தரையும் நான் இரட்டி மடங்கு விலைக்கு வெளியில் வாங்கவேண்டியிருந்தது.

‘17 பரப்பில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிட எனக்கு 5000ரூபா வரையில் செலவாகிறது’.

கடன் பெறும் விசயத்தில் இவருக்கும், மூன்னர் நாங்கள் சந்தித்த சிலருக்கு ஏற்பட்ட அதே அனுபவமதான். இவரும் அதே கருத்துக்களையே எடுத்துக் கூறினார்.

“நான் இல் பிரச்சினைகள் இருந்தபோதிலும் கமத்தை ஆசையோடு செய்து வருகிறேன்” என்கிறார் திரு. ஜயரத்தினம்.

விளை பொருட்களை விற்கும் விசயத்தில் இவரது அனுபவம் சற்று வேறுபட்டது. இவர் சொன்னார்: “நான் வெளியாருக்குத் தான் என் கமத்தில் கிடைக்கும் விளை பொருட்களை விற்கிறேன். சங்கத்தின் விலை குறைவு என்பது ஒரு பக்கம் இருக்க அதனுடன் வியாபாரம் செய்வதும் தொல்லை. அப்படிச் செய்தாலும், காசு கிடைக்க மாதக்கணக்கில் செல்லும். அதனால்தான் சங்கத்திற்கு என் விளைபொருட்களை விற்க நான் விரும்புவதில்லை. கொழும்புக்குக் கொண்டுபோய் விற்கப் போனால் லொறிக்கூவி, ஏற்றி இறக்கும் கூவி, தரகர் கூவி எல்லாம் கொடுத்து முடிய, எனக்கு மின்சம் இலாபமும் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கும்.” என்றார்.

அவர் இலங்கை வங்கியில் 5000 ரூபா கடன் எடுத்து எலக்ட்ரிக் பம்பு ஒன்றைக் கிணற்றில் பூட்டியிருக்கிறார். வங்கிக் கடனைக் கஷ்டபில்லாது கட்டலாம் என்பதில் அவருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

வெங்காயத்திற்கும் உத்தரவாத் விலை இருப்பது நல்லதென நீணக்கிறார். இதனால் அநாவசிய விலை ஏற்ற, இறக்கங்கள் நீங்குமாம். உதாரணமாக, கொழும்புக்கு ஒரே நாளில் 20, 25 லொறிகள் வெங்காயம் ஏற்றிக்கொண்டு போனால் வெங்காயத்தின் விலை திட்டங்களை விழுத்தான் செய்யும். அதனால் கமக்காரன் பாதிக்கப் படுவான், என்பது அவரது வாதம். இப்படிச் சிறு சிறு பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் கமத்தை ஆசையோடு தான் செய்வதாகத் தெரிவித்தார் ஜயரத்தினம் அவர்கள்.

தெல்லிப்பளை, தம்பனை என்ற இடத்தில் கமத்தில் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்து கஷ்டப்பட்டு பாடுபடும் இரண்டு சகோதரர் களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் கிட்டியது.

திரு. ஆறுமுகம் பாலசுப்பிரமணியம் என்ற முத்த சகோதரருக்கு வயது 28 ஆகிறது. அவர்னும் இரண்டு வயது இளமையான சகோதரருக்குப் பெயர் **திரு. இராஜரத்தினம்**. இவர்கள் இருவரும் 1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 30 பரப்புக் குத்தகைக் காணியில் கமஞ்செய்து வருகிறார்கள். வருசம் அந்தக் காணிக்கு 550 ரூபா குத்தகைக் காசாகக் கொடுக்க வேண்டும். குத்தகைக் காசைத் தவணைப் படி தவறுது கட்டிவிட வேண்டுமாம். இல்லாவிட்டால், காணிச் சொந்தக்காரர் குத்தகைக் காசடன் தனது வந்துபோன செலவு காசையும் கேட்டு நிற்பாராம்.

அவர்களுக்கு லீட்டு நிலம் 8 பரப்பு வரையில் இருக்கிறது. அதில் புளியமாங்கள் நிறைய நிறகின்றன. அதிலே வருசத் திற்கு 500 ரூபா இலாபம் கிடைக்கிறதாம்.

இந்தப் பகுதியில் இரண்டு சில்லு டிரக்டர் இல்லை. அதனால் நிலத்தை மாடுகளைக் கொண்டுதான் உழுகிறார்கள். காணிக்கு டிரக்டரைக் கொண்டுபோகவும் பாதை சரியில்லை.

போனமுறை தல்லிப்பளை பஸ்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 800 ரூபா கடன் எடுத்தார்களாம். கடனைத் திருப்பிக் கட்டி விட்டார்கள். பிறகு பிஜெப்பத்திரம் கையெழுத்திட ஆட்கள் சந்திக்காததால் கடன் கேட்க முடியவில்லை.

பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் போன போகத்தில் கொழும்பு கொமர்ஷல் கம் பனியிலிருந்து மருந்தடிக்கும் கருவி ஒன்றை வாங்கிப் பாவித்தாராம். மருந்தடிக்கும் போது ஒரு நாள் அந்தக் கருவி வெடித்துப் போனதால் பெருங்கஷ்டப்பட்டுப் போன தாகவும் சொன்னார். அந்தக் கருவி இன்னும் திருத்தமுடியாது கிட்கிறது.

முன்னர் வயல் செய்த நிலத்திலே தான் இப்போது அவர்கள் வெங்காயம் நட்டிருக்கிறார்கள். குளத் தண்ணீர் பெருகும்போது, வாய்க்கால் வழியேவந்து அந்த நிலத்தை மூடிவிடுமாம். வாய்க்கால் சுத்தப்படுத்தாமல் இருப்பதால் பெருகிய தண்ணீர் வடிந்து போகாதாம். இதனைச் சுத்தப்படுத்த நடவடிக்கை எடு

கும்படி பயிர்ச் செய்கைக்குழுவுக்குத் தெரியப்படுத்தியும் இதுவரை என்றும் நடக்கவில்லையென்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். தன்னீர் வசதி சோக இருந்தால் அவர்களுக்கும் நெல் விளைவிக்க விருப்பம்.

கமஞ்செய்வதற்கு ஏற்ற கடன், மற்றும் காணி போன்ற வசதிகளையும் செய்து தந்தால், யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கேனும் போய்க் கமத்தொழிலில் ஈடுபட அவர்கள் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

அரிசிப்பங்கிட்டைக் குறைத்தினால் தங்களுக்கு ஓரளவு கஷ்டம் என்றும் சொன்னார்கள். குரக்கன், மராவள்ளி போன்றவை இருப்பதால் தங்களால் சமாளிக்க முடிகிறதாம்.

“சொந்த நிலமாக இருந்தால் பரவா யில்லை. மற்றவர்கள் நிலத்தில் குத்தகைக்கு எத்தனை காலம்தான் பயிர்செய்வது. அதனால் அரசாங்கத்தில் எதும் வேலை கிடைத்தாலும் பார்க்கலாம் போலிருக்கு, என்றார்கள்.

தெல்லிப்பளையில் ஓய்வு பெற்ற ஜி. ஆசிரியராண் திரு. பி. கணபதிப்பிள்ளை என்பவரையும் சந்தித்தோம். அவர் தனது பெண்ண் காலைக் கொண்டு 30 பரப்புக் காணி வாங்கி, வெங்காயம், வாழை ஆகியவற்றைப் பயிரிட்டுள்ளார்.

இரு கிணறு வெட்டுவதற்கு 1968 ஆம் ஆண்டு அவருக்கு 5000 ரூபா தேவைப் பட்டது. அதைக் கடனாக எடுக்க எவ்வள வோ பாடுப்படாராம். ஆனால் தீடைக்க வில்லை. கடைசியாக வீட்டில் உள்ளவர்களின் நகை நட்டுகளை அடக்கவைத்துக் காச எடுத்துக்கொன்று கிணறு வெட்டிக் கட்டினாராம். இப்பவும் பெண்ண் காலை ருந்து வட்டி கட்டிக்கொண்டு வருகிறாராம்.

அவருக்கு 30 பரப்புக் காணி இருந்தும், முழுவதிலும் இன்னும் பயிர் செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்யப் போதிய பணம் இல்லை என்கிறார். அவர் விளைவிக்கும் வெங்காயம், மிளகாய் போன்ற வற்றை அவரே சுன்னாகச் சந்தைக்குச் சைக்கிளில் கொண்டுபோய் விற்றுக் கொண்டு வருவாராம்.

கமக்காரர்கள் கஷ்டம் இல்லாது கடன் பெற வழி ஏற்படுத்தப்படாமல், கமத் தொழிலை எந்த விதத்திலும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாதென்று அவர் கடைசியில் அழுத்திச் சொன்னார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள ஏறுவூர் காட்டுப்பள்ளிப் பாதையில் வாழும் ஐஞ்சல் முகம்மது காசிம் தம்பிராசா என்பவர் 46 வயதுடைய ஒரு கமக்காரர். அவர் தீவிர மாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். ஆயினும் முன்னர் பணக்காரர் கமக்காரர் ஒருவரின் காணியில் குருவிகள் கலைப்ப வராகச் கமச் சீவியத்தை ஆரம்பித்ததாக வும், இப்போது தமது ஊரில் மற்றவர்கள் தமிழை ‘போடார்’ என்று அழைப்ப தாகவும் சொன்னார். வசதிபடைத்த கமக்காரரைத்தான் அபிரிதேசத்தில் போடியார் என்கிறார்கள். காசிம் தம்பிராசா 6 பிள்ளைகளின் தந்தை. அவாது இளைய மகன் லேவு காலத்தில் தகப்பனாருக்குக் கமடேஷையில் உதவி செய்வாராம்.

காசிம் தம்பிராசாவுக்குச் சொந்த நிலம் இல்லை. அவர் 10 ஏக்கர் வரையுள்ள அரசாங்க நிலத்தைத் துப்புரவுபடுத்திக் கமஞ்செய்திருக்கிறார். நெல்லை விளைவிக்கும் அவர், மற்றவர்களின் காணியையும் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கமஞ்செய்கிறார். இவ்வாறு அவர், பெரும் போகத்தின் போது நெல் விளைவிக்க 35 ஏக்கர் வரையில் குத்தகை எடுப்பதாகச் சொன்னார். ஐந்து ஏக்கர் வரையிலுள்ள மேட்டு நிலத்தில் அவர் வெங்காயம் மிளகாய் போன்ற வற்றைப் பயிரிட்டுள்ளார்.

காசிம் தம்பிராசாவின் கணக்கின்படி ஓர் ஏக்கர் நிலத்தில் விளைவிக்க 500 ரூபா வரை செலவாகிறது. இச்செலவுகளுக்கு அவர் ஏறுவூர் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்துதான் கடன் எடுக்கிறார். ஆனால் இக்கடன்தொகை நேர்காலத்துக்குக் கிடைப்பதில்லை என முறையிட்டார். அவர் இந்தப்போகத்தின்போது எடுத்த கடன் அவ்வளவையும் திருப்பிச் சேலுத்தி விட்டார். சங்கத் திலிருந்துதான் உரத்தையும் வாங்குகிறார். ஆனால் உரம் எடுப்பதில் சணக்கம் ஏற்படுகிறதாம். சங்கத் திலிருந்து கடன் எடுக்க முடியாவிட்டாலும், தாம் ஓரளவு வசதி படைத்திருப்பதால் கடன் எடுப்பது அவ்வளவு கரைச்சல் இல்லை என்றும் காசிம் சொன்னார். சின்ன அளவில் கமஞ்செய்யும் பலருக்கு,

கடன் எடுத்தல் பெரும் கஷ்டம் என்றும் சொன்னார். கமஞ்செய்யும் செலவுக்குச் சில நேரம் தங்க நகைகள், காணி போன்ற வற்றை அடக்கவைத்தும் கடன் எடுப்பாராம் காசிம் தம்பிராசா. ஆடு, மாடுகளையும் வளர்ப்பதால், காசு தேவைப்படும்போது அவற்றையும் விற்றுப் பணம் திரட்டுகிறார். சங்கத்திலிருந்து கடன் கிடைத்ததும் அடக்கவைத்தவற்றை மீட்பாராம்.

காசிம் தம்பிராசா பயிரச் செய்கைக் குழுவின் ஓர் உறுப்பினர். அவர் கமஞ்செய்யும் காணி வர்ப்பவட்டுவென் என்ற ஜாரில் தான் இருக்கிறது. அவருக்கு அவ்வளவு கரைச்சல் எதுவும் இல்லாது நீர்ப்பாசன வசதி பெறமுடியும் என்கிறார். அவர்சொல் கிறபடி, நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்தால் 4000 ஏக்கர் வரையில் கரைச்சல் இல்லாது கமஞ்செய்யலாம்.

காசிம் தம்பிராசா தமது சகோதரருடன் சேர்ந்து, தவணைக் காசிற்குப் பெரிய டிரக்டர் ஒன்றை எடுத்துள்ளார். அதற்கு 33,000 ரூபா வரையில் செலவாகியது. இரு சகோதரர்களும் தங்கள் வயல்களில் வேலை செய்ய இந்த டிரக்டரைப் பாவிக்கிறார்கள். மற்றும் வறிய கமக்காரர்களுக்கு தங்கள் வயல்களில் வேலைசெய்ய இந்த டிரக்டர் தேவைப்பட்டால் இரவல் கொடுத்து உதவுவாராம். அதற்குக் கூவி எதுவும் வாங்கமாட்டாராம். ஆனால் அப்படி டிரக்டரைப் பாவித்தவர்களுக்கு வேளாண்மை நல்லாக இருந்தால் கூவியாக சிறு தொகைப் பணம் தருவார்கள் என்றும் காசிம் சொன்னார்.

கமத்தொழில் திலைக்களத்திலிருந்துதான் அவர் விதை நெல் வாங்குகிறார். அதே போல அவர் அந்தத் திலைக்களத்துக்கு விதை நெல்லையும் விற்கிறார். தமது தேவைக்கு நெல்லை வைத்துக்கொண்டு மிகுதியைச் சங்கத்துக்கு விற்கிறார். நெல்லை விற்பதில் கரைச்சல் எதுவும் இல்லையாம்.

அரிசிப் பங்கிடப்பற்றிப் பேசுகையில், வயல் செய்ய நேரவேளைக்குத் தண்ணீர் கிடைத்தால் அரிசி ஏப்படி இல்லாது போன ஒரு அவ்வளவு தலையிடியாக இராது என்றார். இப்போது கமஞ்செய்த தண்ணீர் இல்லாததினால் மற்றக் கமக்காரர் களுக்குக் கமஞ்செய்ய எப்படியும் முடியாது என்றார். அந்தப் பகுதியில் காணிப்

பிரச்சினை கிடையாது. உள்ளது தண்ணீர்ப் பிரச்சினைதான்.

நெல்லின் விலையைக் கூட்டியமை, காசிம் தம்பிராசாவின் வார்த்தைகளில், கமக்காரர்களுக்குச் செய்த பெரும் உதவியாகும். இப்படி நெல்லின் விலையைக் கூட்டியதனால், நெல் விளாவிப்பதைநிறுத்த இருந்தவர்கள் இப்போது கமஞ்செய்யப் பெரும் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்.

அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் புரங்கு அடித்துக்கொண்டு ஒடும் வாய்க்கால்கள் ஆங்காங்கு இருக்கிற காரணத்தால், தண்ணீர்ப்பம்பு இருந்தால் கமத்தை நல்லாகச் செய்யலாம் என அவர் நினைக்கிறார். தண்ணீர்ப் பம்பை விலைக்கு வாங்கக் கடைகளில் அவை வேண்டிய எண்ணிக்கையில் இல்லாததினால் இந்தப் பிரச்சினை சிறிது மொசமாகியுள்ளது. அரசாங்கமேனும் வாடகைக்கு விடும் தண்ணீர்ப் பம்பை வைத்திருந்தால் அது கமக்காரர்களுக்குச் செய்யும் உதவியாகும். அப்படியான பம்பை நேரகாலத்துக்கு முறைப்படி கமம் செய்யும் கமக்காரர் களுக்கு மாத்திரம் கொடுக்கிறார்கள். காசிம் தம்பிராசாவுக்கும் விலாயம் செய்ய அரசாங்கத்தின் பம்பு வாடகைக்குக் கொடுக்கப் பட்டது.

மொறுக்கட்டஞ்சேனை சந்திவெளியில் திரு. எஸ். சீனித்தம்பி ஏற்குறைய 20 வருடங்களாக விவசாயம் செய்துவருபவர். அவர் சிறுபோகத்தின்போது 10 ஏக்கரிலும் பெரும்போகத்தின்போது சமார் 30 ஏக்கரி ஆம். கமஞ்செய்வதாகச் சொன்னார். இவற்றில் சீனித்தம்பிக்குச் சொந்தமான காணி 9 ஏக்கராகும். மீதிக்காணியை அவர் அடுத்தவர்களிப்பிருந்து கூவிக்கு எடுக்கிறார். அவ்வாறு அவர் கூவிக்கு எடுக்கும் காணியில் 12 ஏக்கர் சந்திவெளியில் உள்ள விநாயகர் கோவிலுக்குச் சொந்த மானவை. இக்காணி ஆண்டுக்கு ஒருமுறை எலத்தில் கொடுக்கப்படுகிறதாம். சாதாரண மாக ஏக்கர்க்கு ஒரு வருடத்திற்குக் கிட்டத்தட்ட 1300 ரூபா வரை பணமாகக் கோவிலுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எலம் முடிந்தவுடன் கொடுக்கவேண்டிய தொகையில் 25% ஐ உடனே கட்டிவிட்டு, மிகுதியை ஒரு மாதத்துக்குள்ளாகக் கொடுக்க வேண்டுமாம். மிகுதி நிலத்தை அவர் மற்றவர்களிடமிருந்து கூவிக்கு எடுக்கிறார்.

அவர் நெல்லைவிட குரக்கன், சோளம், காக்காச் சோளம் போன்ற வற்றையும் தமது காணியில் விளைகிறார். கமஞ்செய்யப் பணம் கடனை எடுக்கிறார். அதை அவர் வாழைச்சேனை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்து பெறுகிறார். ஆனால் இது தமக்கு வேண்டிய நேரத்தில் சங்கத் திலிருந்து கிடைப்பதில்லை என்றும் சொன்னார். ஜான் மாதத்தில் அவர் கேட்டிருந்த கடன் தமக்கு ஒக்ரோபர் மாதத்தில் தான் கிடைத்ததாம். இன்னும் பலருக்கு இதுவரையில் கடனே கிடைக்கவில்லையாம். இதனால் அவர்கள் தங்கள் நகைநட்டுக் களைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அடக்கவைக்கவேண்டி ஏற்படுகிறதாம். உரமும் அப்படித்தான் சணங்கசீயே கிடைக்கிறது. நெல் விதைக்கு முன்னார் தாவவேண்டிய உரம், பலதடவைகளில் நெல் மூளைத்த பிறகு தான் கிடைக்கும் என்ஸம் சீனித்தம்பி தெரிவித்தார்.

சீனித்தம்பி தமது வயல்களுக்குப் பெற்றேயியக் கூட்டுத்தாபனம் தயாரிக்கும் இரசாயன மருந்துகளையே தெளிக்கிறார். நெடுங்காலமாக அந்த மருந்துகளைத்தான் பாவிப்பதாகவும் சொன்னார்.

அந்தப் பகுதியில் உள்ள பலர் போன போகத்தின்போது எடுத்திருந்த கடனை இன்னும் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்றும் தெரிவித்தார். அநேகமாக வெள்ளம் அல்லது வரட்சி காரணமாகவே வேளிக்குக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாது, போகிறதாம். விளைச்சல் பிச்காதிருந்தால் கடன் செலுத்தாதிருக்க எந்தக் காரணமும் இருக்கமுடியாதென்றும் சீனித்தம்பி சொன்னார்.

விதைநெல் பெறுவதில் எவ்விதக் கரைச்சலும் இருப்பதில்லை என்று அவர் சொன்னார்.

சீனித்தம்பி தமது நெல்லைப் பெரியமன் வாட்டியில் உள்ள சங்கத் திற்கு விற்கிறாம். சங்கம் ஒரு ஒழுங்கிண்படி நெல்லை வாங்குவதில்லை என்றும் சொன்னார். நெல்லைச் சங்கம் வாங்கும்போது முதலாம் தர நெல், இரண்டாம்தர நெல் என்று வேறுகப் பிரிக்கிறார்களாம். சங்கக்கடை மேனஜர் தான் அப்படி நெல்லைத் தரம் பிரிக்கிறாம். சீனித்தம்பியின் நெல்லை முதலாம்தரமாகப் பிரிக்கும்போது, அவரே தமது வயவில் வேலை செய்தவர் களுக்குக் கூலியாகக் கொடுத்த நெல்லை இரண்டாம் தரமாக மேனஜர் பிரித்ததாக வும் சொன்னார்.

இப்படியான சமயங்களில் கமக்காரர் களின் மனதில் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது என சீனித்தம்பி தெளிவுபடுத்தினார். மற்றும் ஒரு பிரச்சினையையும் குறிப்பிடுகே யில், 117 ருத்தல் நிறுக்கும் ஒரு மூடை நெல்லை, 5 இருத்தல் சாக்குக்காகக் கழிக்கப்படுகிறதாம். வேறு சில இடங்களில் சாக்குக்காக 11 ருத்தல் அல்லது 2 ருத்தல்தான் கழிக்கிறார்களாம். ஆனால் இதையிட்டு ஒருவரும் பேசுவதில்லை. ஏனென்றால் பிறகு நெல் விற்பதற்குச் சங்கத்து மனைஜரிடமே போகவேண்டி யிருக்கிறது என்றார் சீனித்தம்பி. காவாய், குடும்பியிலே, பள்ளத்துச்சேனை போன்ற இடங்களில் நெல் விலைக்கு வாங்கும் இடங்கள் இருந்தாலும் சாக்கு இல்லை என்று சோல்லிச் சிலசமயங்களில் கமக்காரர்களின் நெல்லை எடுக்கமாட்டார்களாம். அப்போது நட்பது என்னவென்றால் கமக்காரர்கள் தங்கள் செலவிலேயே சந்தி வெளி, சிரான் போன்ற இடங்களுக்கு நெல்லை எடுத்துப்போக வேண்டி ஏற்படுகிறது என்றார். இதுவும் கமக்காரர் களுக்குத் தொல்லைதானும். என்ன ஆகிறும், சாக்கு 5 இருத்தல் வீதம் கழிப்பது, குறைந்த விலைக்கு நெல் விற்கும் கமக்காரர்களுக்குப் பொறுக்க முடியாத நட்டம் என்பது அவர் கருத்து.

தண்ணீர் பாயும் வாய்க்கால்களைச் சுத்தப்படுத்தும் வேலைகளைப் பயிர்ச்செய்கைக்கும் கவனிப்பதில்லை என்றும் சொன்னார். கானி வரி எடுப்பது என்றால் கவனிக்கிறார்களாம். பயிர்ச்செய்கைக் குழு சரியான முறையில் செய்ப்பட்டால் அது கமக்காரர் களுக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்வும் கூறினார். பயிர்ச் செய்கைக் குழு கமக்காரர்களது அலுவல்களைப் பற்றி கமக்காரர்களைச் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக உத்தியோகத்தர்களைச் சந்திக்கப் போவதாக வும் அப்படிப் போனால் பிரதேச முன் நேர்ந்ததுக்கான நடவடிக்கைகளைப் பற்றி கமக்காரர்களது கருத்துக்களை அறியமுடியாது போகும் என்றும் சீனித்தம்பி சொல்லுகிறார். அணைக்கட்டுகளில் தண்ணீர் திருப்புவதற்கு நீர்ப்பாசனப் பகுதியினர் கொடுத்துள்ள மரங்களைச் சிலர் சொந்தப் பாவிப்புக்கு எடுக்கிறார்களாம். அவற்றைப் பேண ஏற்பாடு செய்யவும் பயிர்ச்செய்கைக்கும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. இப்படியான பொது அலுவல்களைக் கவனிக்கக்கூட பயிர்ச்செய்கைக் குழுவுக்கு முடியாவிட்டால் அதனால் என்னதான் பலன்னிறும் சீனித்தம்பி கேட்டார்.

கமத்தொழில் அலுவல்களுக்கு அரசாங்கம் வகைசெய்துள்ள அவசர கடன் வசதிப்பற்றித் தமக்குத் தெரியாதெனவும் சொன்னார். அவர் சொல்லுவது தனக்குக் கிடைக்கும் கடன், வினாசல் கிடைக்கும் வரை செய்ய வேண்டிய வேலைகளுக்குப் போதாது என்பதுதான்.

நெல்விலையைக் கூட்டியது கமஞ்செய் கைக்கு நல்ல உதவி. ஆயினும் அதே போல மற்றப் பண்டங்களின் விலை யும் அதிகமாதலால் சாதாரண கமக்கார னுக்கு நெல் விலை அதிகரிப்பினால் பெரிய நன்மை இல்லை என்பதுதான் அவர் கருத்து.

வாழூச்சேனை, திரு. அந்தோனிப் பிள்ளை பயஸ் 23 வயதுடைய இளைஞர். அவர் எஸ். எஸ். சி. சோதனையில் 4 பாடங்களில் சித்தியடைந்தனரார். அவரது தந்தை பல வருடங்களாகக் கமஞ்செய்தே சீவியம் நடத்துவதாகவும் சொன்னார். 5 ஏக்கர் நிதைத்தில் விவசாயம் செய்யும் தனது தகப்பனுக்கு தாழும் உதவி செய்வதாக பயல் சொன்னார். மிளகாய், சோனம், வெங்காயம், மரவள்ளி ஆகிய வற்றையும் தங்கள் காணியில், பயிரிடுள்ளார்களாம். வாழூச்சேனை கடதாகித் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்த்துக் கொண்டுதான் கமவேலைகளையும் பயஸ் கவனிக்கிறாராம்.

க

நெல் வினாவிக்க அவர் ஒட்டுமொவடி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக்திடமிருந்து கடன் எடுக்கிறார். போன போகத்தின் போது நெல் வினாசல் மோசமடைந்ததால் முன்னர் எடுத்த கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க இன்னும் முடியவில்லை எனவும் சொன்னார். சிறுபோகத்தின்போது நெல் வினாவிக்க அந்தப் பகுதியில் தன்னீர் பெறுவது பெரும் கஷ்டம்.

பயிர்ச் செய்கைக் குழு கம அலுவல்கள் பற்றி எந்தவிதமான அக்கறையும் காட்டுவதில்லையாம். வயல்களில் பயிரை அழிக்க நித்தம் மாடுகள் வருகின்றனவாம்.

இதையிடுப் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவுக்குத் தெரிவித்தால் அவர்கள் இந்தத் தொல்லையை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்றும் சொன்னார்.

கமஞ்செய்ய அவர்கள் சங்கத்திலிருந்து தான் உரம் வாங்குகின்றார்கள். வயல் உழுவதற்கு மற்றவர்களிடமிருந்து புரக்டரை வாடகைக்கு எடுக்கிறார்கள். மருந்தடிக்கும் கருவிகளும் போதுமானவரை அப்பகுதியில் இல்லாத கிணல் அவற்றையும் வாடகைக்கு எடுக்கவேண்டி உள்ளதாகவும் அவர் சொன்னார்.

காணி இருக்கும் பகுதிகளில் கூலிக்குக் காணியை எடுத்துக் கமஞ்செய்ய விருப்பம் இருந்த போதிலும், அதற்கு எந்த வழியிலும் உதவிகிடைக்கிறதில்லை எனவும் மேலும் தெரிவித்தார். நிலம் போது மான அளவு கிடைத்தால் கூலிக்காலது எடுத்துக் கமஞ்செய்யலாம். ஆனால் அந்தப் பகுதியில் ஒரு போகம் தான் கமஞ்செய்ய முடிவிறுது. மற்றப் போகத்துக்குத் தன்னீர் கிடைப்பது சிரமம்.

இவ்வளவு காலமும் விட்டுப் பாவணைக் காகவே மிளகாய், வெங்காயம், போன்ற வற்றைப் பயிரிட்டார்களாம். ஆனால் இம் முறை விற்கும் நோக்கத்துடன் ஓர் ஏக்கர் நிலத்தில் மரக்கறி பயிரிட்டுள்ளார்களாம். கமஞ்செய்வதில் தமக்கு இன்னும் போதிய அனுபவம் இல்லை என்றும் கமத்தொழிலில் தனக்குள்ள விருப்பத்தின் நிமித்தமே அதில் ஈடுபடுவதாகவும் பயஸ் கூறினார்.

திரு. முத்துப்பிள்ளை நல்லதம்பி என்ற 55 வயதுள்ள ஒரு கமக்காரரை நாங்கள் மொறக்கட்டஞ் சேயிலிலுள்ள சித்தாண்டிக் குடியேற்றத்திட்டத்தில் சந்தித்தோம். அவருடைய மூதக மகன் கூலி வேலை செய்கிறார். ஓய்வுகிடைக்கும் போதெல்லாம் தகப்பனுருடன் சேர்ந்து வயலில் உழைக்கிறார். நல்லதம்பி அவர்களுக்கு 1952 ஆம் ஆண்டில் 5 ஏக்கர் காணியை அரசாங்கம் கொடுத்தது. இதில் பெரும் போகக் காலத்தில் மாத்திரம்தான் நெல் வினாவிக்கலாம். நெல்லுடன் மரவள்ளி போன்றவற்றையும் நன்றாகப் பயிரிடுகிறாராம். சிறுபோகத்தின்போது அதிகமாக எதையும் பயிரிட அவருக்கு முடிவுதில்லை.

கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கடன் எடுத்துக் கமஞ்செய்தார். இடையிலே நோயாளி

ஆகிவிட்டார். அதனால் சங்கத்தில் பட்ட கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடிய வில்லை. அதற்காக அவரது அரிசிக் கூப்பினைக்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அதன் பிறகு அவர் சங்கத்தில் கடன் எடுக்கந்தினைக்கவில்லையாம். கமத்துக்குக் குக் கொடுப்பும் அவசர கடன் பற்றியும் அவர் இதுவரை கேள்விப்பட்டதில்லை. இந்த அவசர கடன், கரைச்சல் எதுவும் இல்லாது கிடைத்தால் மிளகாய், வெங்காயம் ஆகியவற்றைப் பயிரிடலாம் என்றார்.

அவர் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவைப்பற்றிப் பேசியபோது, ஏதாவது கடனமான சிக்கல் ஏற்படும்போது பயிர்ச்செய்கைக் குழுத் தலைவரைச் சந்தித்துத் தீர்வு காண முயற்சிப்பாராம்.

கடனைக் கட்ட முடியாவிட்டால் அரிசிக் கூப்பினைக் கொடுக்க வேண்டிவரும் என்ற நினைவில் கடன் எடுக்காதிருந்த திரு. நல்லதம்பி.

கமக்காரர்களுக்கான அடையாள அடையாள விஷயம் அவருக்குத் தெரியாது. கடன் எடுக்கப் போனால் கந்தேரில் உத்தியோகத்தர்கள் அவரை மரியாதைக் குறைவாக நடத்துகிறார்கள் என்றும் முறையிட்டார்.

திரு. எஸ். கே. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள தம்பலகாமம், பட்டவேடு என்னும் இடத்தில் வசிக்கிறார். அவர் ஒரு படித்த விவசாயி. ஆங்கில அறிவும் பெற்றிருக்கிறார். அப்பகுதி யில்லூண்டு பயிர்ச்செய்கைக் குழுக்களுக்குத் தலைவராக இருந்து உழைக்கிறார். அதனால் அப்பகுதிக் கமங்களில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் பற்றி அவர் நல்லாக அறிந்திருக்கிறார். 12 ஏக்கர் காணியை அவர் பரம்பரைச் சொத்தாகப் பெற்றுள்ளார். குவிக்கு ஆட்களைப்பிடித்துத்தான் அவர்களுக்குசெய்விக்கிறார்.

அவரைச் சந்தித்தபோது அவர் சொன்ன வற்றைக் கீழே தருகிறோம்:

“இங்கு நிலம் அதிகக் களித்தன்மை கொண்டது. அதனால் ஈரநிலத்தில் டிரக்டர் பாவிப்பது இயலாத் காரியம். அதன் நிமித்தம் எருமை மாடுகளைக்கொண்டே உழுக்கே ம். இப்படி ஓர் ஏக்கரை எருமை களைக் கொண்டு உடம் 120 ரூபா செலவாகிறது. என்னிடம் ஐந்து சோடி எருமை கள் உள்ளன. என்றாலும் என் காணி முழுவதையும் வேலைக்கே உழுதுழுடிக்க அவற்றுள் முடியாது. அதனால் மற்றவர் களின் உழவு எருமைகளையும் குவிக்குப் பிடிக்கின்றேன்.

“பிச்சவழி, கொயிலாத்த வழி ஆகிய இரண்டு இடங்களின் பயிர்ச்செய்கைக் குழுக்களுக்கும் நான் தலைவராக இருக்கிறேன். காணி வரி அறவிடுவதுதான் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு பயிர்ச்செய்கை குழுவிடம் மாத்திரம் மருந்தடிக்கும் கருவி இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் காணி வரியாகக் கிடைக்கும் காசைக்கொண்டுதான் நீர்ப்பாசன ஏஜன்டுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கிறோம்.

“கமஞ்செய்வதற்கு நான் கடன் எடுக்கிறேன். அதுவும் தம்பலகாமம் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடம் இருந்தே கிடைக்கிறது. தம்பலகாமத்திலுள்ள சங்கத்துக்குக் கடன் விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்தால், அது, விண்ணப்பத்தை யூனியனுக்கு அனுப்பி அனுமதி எடுத்துத்தான் கடன் தர முடிகிறது. இவற்றுல் சரியான சணக்கம் ஏற்படுகிறது. எங்கள் சங்கத்தில் பூச்சி மருந்தென்றால் எவ்வளவும் எடுக்கலாம். பொதுவாக எங்கள் சங்கம் நல்லாகத்தான் நடக்கிறது.

“நெல்லு விற்பதில் எனக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் கிடையாது. எங்கள் சங்கம் 112 இருத்தல் கொள்ளக்கூடிய சாக்குக்கு 2½ இருத்தல் தான் கழிக்கிறது. இது நியாயமான கழிவு என்று தான் நினைக்கிறேன்.

“எங்களுக்குக் கந்தளாய்க் குளத்திலி ருந்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. அதனாலே தண்ணீரையிட்டுச் சிரமம் இல்லை. ஆனால் 13 மைல் தாரத்திலி ருந்து தண்ணீர் வருவதால் இடையில் உள்ள வயல்காரர்கள் தண்ணீர் மறிக்கும் போது, ஆகக் கடத்தியில் உள்ள வயல் காரர்களுக்குச் சிறிது கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

“எங்கள் பகுதியில் எதையாவது பயிரிடத் தான் எல்லாரும் தூடிக்கிழுர்கள். ஆனால் உள்ள மேட்டு நிலமோ மிகவும் குறைவு. பரம்பரை பரம்பரையாக நெல் விளை வித்து வந்த பழக்கத்தினால், மாற்றுப் பயிர்களை விளைவிக்க மக்கள் அதிகம் நாட்டம் காட்டுவதில்லை. இருந்தும், நெல் விளைக்க முடியாத போகங்களில் பரயு, உழுந்து போன்றவற்றைப் பயிர் செய்கிறோம்.

சோமசுந்தரக் குருக்களும் தம்பலகாமம், பட்டவேட்டில்தான் வசுக்கிழுர். வயதும் 60 ஆகிறது. நான்கு புதல்வர்களும் ஒரு புதல்வியும் அவருக்கு இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது மகன் தந்தைக்கு விவசாயத்தில் உதவி செய்கிறார். கோவிற்கடமைகளையும், சமயச் சடங்குகளையும் கவனி னிக்கும் குருக்கள் கமவேலையையும் கவனிக்கத்தான் செய்கிறார்.

அவர் சொன்னார்: “எனக்குச் சொந்த மாகக் காணி கிடையாது. கோவிற்காணி யை ஏதைத்தில் குத்தகை எடுத்துக் கொள்கினி சிலவற்றையும் குத்தகைக்கு எடுப்பேன். இந்த வருஷம் ஒன்பது ஏக்கரில் கமஞ்செய்திருக்கிறேன். இவற்றில் மூன்று ஏக்கருக்கு தம்பலகாமம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்து கடன் எடுத்தேன். மூன்னர் நான் கடனைக் கட்டிவிட்டேன். அதனால் எனக்குக் கரைச் சல் இல்லாத கடன் கிடைக்கிறது.

“பயிர்ச்செய்கைக் குழுவைப்பற்றி ஒன்று சொல்லவேண்டும். 70-71, 71-72 ஆண்டுகளுக்கு நான் கட்டவேண்டிய காணிவரியைப் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவிடம் கட்டினேன். ஆனால் எனக்கு ரசீது ஒன்றும் தாவில்லை.

அதனால் அதன் பிறகு நான் காணி வரி கட்டவில்லை. நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்களையும் பயிர்ச் செய்கைக்கும் துப்புவாக்குவதில்லை. கட்டாக்காலியாகத் திரிந்து பயிரை அழிக்கும் மாடுகளைப் பிடிப்பிக்கவும் நடவடிக்கை ஏதாவது எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை.

“வயல்களை உழுவதற்குப் போதிய டிரக்டர்கள் இந்தப் பகுதியில் இல்லை. தனிப்பட்டவர்களின் டிரக்டர்களைக் கூலிக்குப் பிடிப்பதும் கஷ்டம்.

“தம்பலகாமத்தில் ஒரு போகம்தான் கமஞ்செய்ய முடியும். இரண்டு போகங்களிலும் கமஞ்செய்யக் கூடிய வசதி செய்து தரப்பட்டால், கமக்காரர்களுக்கு அது ஒரு பேருதவியாக இருக்கும்.

“நெல்லின் விலை புச்சுக்கு 25 ரூபாயாகக் கூடியன்னது உண்மைதான். ஆனால் அதைப்போலவே வேளாண்மை விளைச்சல் செலவுகளும் கூடிவிட்டது.

காலி மாவட்டத்தில் வஞ்சாவெலப் பகுதியில் உள்ள கதுறுவே என்ற கிராமத்தில் வாழும் திரு. கே. எஸ். கருணாதாச வுக்கு 3½ ஏக்கர் வயல் நிலமும் ஒர் ஏக்கர் மேட்டுநிலமும் இருக்கிறது. இதில் பயிர் செய்து அவர் பிழைக்கிறார். அவருக்குள்ள முழு நிலத்திலும் 2 ஏக்கர், குத்தகை நிலம். தென்பகுதியில் அதிகமான வயல்களில் இருப்பதைப் போல கருணாதாசவும் தமது வயல்களைச் சூழி இருக்கும் சற்று உயர்வான நிலத்தில் வெங்காயம், கொடிப்பயறு, வெண்ணிக்காய் போன்றவற்றைப் பயிர் செய்கிறார். இப்படிச் சிறிய அளவில் மரக்கறி வகைகளைப் பயிரிட்டு வீட்டுத் தேவைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்

அவரது வயலில் அவரின தகப்பனாரும், தம்பியும் உதவி செய்கிறார்கள். வயலை உழுவதற்கு கருணாதாச கூட்டாளிமாரிட மிருந்து டிரக்டர் இரவலாக எடுக்கிறார். அப்படி வேளாக்குக் கிடைப்பது கஷ்டம் என்பதால், அப்பகுதியில் இரண்டு சில்லு டிரக்டர் நிலையம் ஒன்றை நிறுவி னால் நன்மையாக இருக்கும் என்று கருணாதாச கருதுகிறார்.

பயிர்ச் செய்கைக் குழு நில வரி அறவிடு வதைத் தவிர, பயிர்ச் செய்கை அலுவல் களை அவ்வளவு ஊக்கமாகக் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பதும் அவர்களுத்து.

உரம், களை கொல்லி மருந்துகள் போன்ற வற்றைக் கருணைதாச பிலான-மட்டம்ப பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திப்பமிருந்து வாங்குகிறார். அவர் சொல்லுகிறபடி, உரம், மருந்து வகைகள் போன்றவை தேவைப் படும்போது சங்கக்கடையில் கிடைப்பதில்லையாம். ஆனால் இந்தப் போகத்தின்போது களைகளைப் போகக் அவருக்கு முடிய வில்லை. மழைப்பெய்வதைப் பொறுத்தே கருணைதாசவுக்கும் கமவேலீல் செய்ய முடிகிறது. அதனால் மருந்து வகைகள் நேரத்திற்குக் கிடைக்காவிட்டால் அது பெரும் இடங்கள்.

வயல் ஓர் நிலத்தில் ஓவ்வொரு அங்குலத்தையும் மருக்கறி பயிரிட யஸ்படுத்த முணியும் திரு கருணைதாச்.

ஓர் ஏக்கர் வயலை விளைவிக்க 450 ரூபா வரையில் செலவாகிறதாம். முன்னைய போகத்தில் கமஞ்செய்ய அவர் கடன் எதுவும் எடுக்கவில்லை. ஆனால் இந்தப் போகம் விடைத்தத் தெல்லை வெட்டி, மிதித்ததும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் என்னத் துடன் அவர் வங்கியிலிருந்து 750 ரூபா கடன் எடுத்தார். ஏக்கருக்குச் சாதாரணமாக 40 மூடை (60புசல் வரையில்) விளைச்சல் கிடைக்கும் என்கிறார் இவர். சங்கத்துக்கு நெல் விற்பதில் அவருக்குக் கரைச்சல் எதுவுமில்லை.

அரிசிப்பங்கீட்டிடக் குறைத்ததால் தனக்கு எவ்விதக் கண்டமுமில்லையானாலும் ஏழை மக்கள் அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாதிருக்கிறார்கள் என திரு. கருணைதாச குறிப்பட்டார். அரிசிக்கும் கட்டுப்

பாட்டு விலை விதித்தால் நல்லதென் அவர் நினைக்கிறார். கமஞ்செய்வதற்கு இப்போதுள்ள உற்சாகம் இன்னும் இரண்டொரு வருசம் இமாதிரி நீடித்தால், கமக்காரர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உச்சமான காலமாக இருக்கும் என்பது அவரின் நம்பிக்கை.

அவரது பகுதியில் மரவள்ளி, வத்தானை போன்ற வற்றைச் சலபமாகப் பயிரிடலாமென்கொன்னார். அவருக்குள்ள மேட்டு நிலத்தில் அவர் மாழுந்திரிகை (கஜு), கோபபி, மினகு ஆகிய பயிர்களை நாட்டியுள்ளார். ஆனாலும் அந்தப்பகுதியில் மற்றவர்களுக்குள்ள பெருங் கண்டம் நிலம் இல்லாதிருப்பதே. கமஞ்செய்யும் ஊசகம் இருந்தும், காணி இல்லாத காரணத்தால் எதையும் பயிர் செய்ய முடியாது எத்தனையோபேர் அப்பகுதியில் வாழ்வதாகத்திரு. கருணைதாச தெரியவித்தார்.

❖ ❖ ❖

வஞ்சாவெல், ஹப்பான், ஹதிமுல்லையைச் சேர்ந்த திரு. ஐ. பி. ஜயசேன் அவர்களுக்கு 36 வயதாகிறது. அவர் ஆறு பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பன். 1957 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இவர் கமத்தொழில் செய்து வந்தபோதிலும், முன்று ஏக்கர் வயல் நிலத்தை அவர் குத்தகைக்கு எடுத்துத் தான் வேளாண்மை செய்கிறார்.

ஜயசேன் முன்னர் இளம் கமக்காரர் சங்கத்தின் தலைவராகப் பணிபுரிந்து ஹல்லேபே பத்துவயில் இளம் கமக்காரர் சங்கங்களிடையே அதற்கு முதலாவது இடத்தைத் தேடிக் கொடுத்ததாகவும் சொன்னார். அவர் இப்போது பயிர்ச் செய்கைக் குழுவிலும் பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும் பதலி வகிக்கிறார். ஜயசேன் ஆரம்பத்திலேயே சொன்ன விஷயம், கமஞ்செய்யும் தங்களுக்குக் கொடுப்பும் கடன் போதாது என்பதுதான். கடன் விண்ணப் பத்துக்குப் பயிர்ச் செய்கைக் குழுவிடமிருந்தும், கிராம சேவையாளரிடமிருந்தும் சிபாரச் பெற்றபின்னார், உதவி அரசாங்க அதிபர் அதை அனுமதிக்க வேண்டும். அவர் கொக்கல பல்நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்து தன் கடனைப் பெறுவதாகவும் சொன்னார். போன போகத்து நெல் விளைச்சல் கடும் மழையினால் பாழாய்ப்போன காரணத்தால், முன்னைய கடனைக் கடட முடியாது போய்விட்டதாகச் சொன்னார். இந்தமுறை 800 ரூபா கடன் கேட்க, அவருக்கு 420 ரூபா மாத்திரமே கிடைத்துள்ளதாம்.

இக்கடன் கூட... அவர்களுக்கு ஒரே முறையில் கிடைப்பதில்லை. சில சமயங்களில் கடன் தொகை காசாகக் கிடைக்காது பண்டமாகக் கிடைக்கிறது. சங்கம் பொருளாகத் தரும் கடனுக்கு உர் பில் ஒன்றைப் போட்டால், அதில் இரண்டு மூன்று வகையான உரங்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். இவற்றுள் அநேகமாக ஒரு இன உரம்தான் கிடைக்கும். தேவையான நேரம் தேவைப்படும் அளவு உரம் கிடைப்பதில்லை. இப்படியான நிலைமைகளால் வேளாண்மை விளாச்சிலை விருத்திசெய்ய முடிவு தில்லை என்றார் ஜயசேன். இதனால் கிடைக்கும் விளாச்சல் குறைவாக இருப்பதால், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாது போகிறது.

கமஞ்செய்யத் தரும் அவசர கடன் இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்றும் அவர் சொன்னார். இது கிடைத்தால் அவரது கமச் செய்கைக்கு மேலும் வசதியாக இருக்கும் என்பது அவர் கருத்து.

விவசாய சேவை நிலையம் ஒன்று இன்னும் தங்கள் பகுதியில் நிறுவப்பட வில்லையென்று கூறிய அவர், விவசாயம் பார்த்து கொஞ்சமேலும் நிவாரணம் பெறுவதற்குப் பயிர் இன்குரன்ஸ் எடுக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்.

நெல் விளைவிப்பதுடன் விவசாய தினைக்களத்தின் நிலையத்திலும் சோளம், பயறு போன்றவற்றின் விதைகளைப் பெற்றும் பயிர்செய்துள்ளார்.

தங்கள் பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லை என்று ஜயசேன் தெரிவித்தார். அவர் வேளாண்மை செய்வதற்குப் 'பிலான்' ஒடையிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கிறார். அது மீகொடையிலிருந்து வருகிறது. இது முக்கால் மைல் வரையில் நீள்மான ஒடையாகும்.

இந்த ஒடையின் இரு மருங்கிலும் தற்போது புல் பூன்குடு வளர்ந்துள்ளதால், தண்ணீர் ஒடிவரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இதைத் துப்புரவைத்தும் படி பயிர்ச் செய்கைக் குழுவுக்குச் சொல்லப் பட்டது. ஆயினும் பயிர்ச்செய்கைக் குழு அவவேலையைச் செய்விக்கவில்லை. 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்த ஒடை துப்புரவு செய்யப்படவில்லை. நீர்ப்பாசனப் பகுதிக்கு இதை எடுத்துக்கூறியபோது, 'வறக்க பொக்க' திட்ட வேலையைப் பூர்த்தி செய்யாது, இச்சிறிய ஒடைகளின் வேலை

களைச் செய்ய முடியாது எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் 'வறக்க பொக்க' நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இன்னும் ஆரம்பிக்கக்கூட இல்லை என ஜயசேன் சொல்லுகிறார். பயிர்ச்செய்கைக் குழு இந்த வேலையைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அதற்குரிய பணத்தைச் செலவழுவதில் சிக்கல் இருப்பதால் அவர்கள் இதையிட்டு அவவளவு அக்கறைகாட்டுவதில்லை.

பயிர்ச்செய்கைக் குழுவிடம் மருந்தடிக்கும் கருவி உள்ளது. அத்துடன் இரண்டு சில்லு டிரக்டரும் இருக்கிறது. டிரக்டரைக் கூலிக்கு விட்டால் ஏக்கருக்கு 50 ரூபா வீதம் அறவிடுகிறார்கள். இந்தக் கருவிகள் போதிடி என்னிக்கையில் இல்லாததால் கமக்காரர்கள் எல்லாரும் ஒரே சமயத்தில் வேலைசெய்யும் போது, இப்படியான கருவி களைப் பெற்றுக் கொள்வது சிறிது கஷ்டம். அரசாங்கத்தின் டிரக்டர் நிலையம் ஒன்று இருப்பதால் இது இப்பகுதி கமவேலைகளுக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கிறது.

ஜயசேன் கமஞ்செய்வது, நேற்று இன்று ஏற்பட்ட ஊக்கத்தால் அவ்வ என்று கூறினார். ஆனாலும் கமஞ்செய்யாதவர் கள் கூட இப்போது மாவளனி போன்ற வற்றைப் பயிர் செய்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் நிலம் இல்லாமையே கமச் செய்கைக்குப் பெரும் இடைஞ்சலாக இருப்பதாக ஜயசேன் கடைசியில் சொன்னார்.

திருமதி ஐ. எம். கே. ஹெட்டியாராச்சி என்பவர் பத்தேகமையில் உள்ள அம்பே கம என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஓர் இளையர்யார் பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியை. இப்போது அவருக்கு வயது 59 ஆகிறது. மேட்டு நிலம் $1\frac{1}{2}$ ஏக்கரிலும் வயல்நிலம் 2 ஏக்கரிலும் இப்போது அவர் கமஞ்செய்கிறார். 1971 ஜூன் வரி மாதத்தில் ஆசிரியைத் தொழிலில் இருந்து இய்வு பெற்ற பின் கமச் செய்கைகளை மிகவும் நல்லாகக் கவனிக்க வசதி ஏற்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார். நாடு முழுவதும் கமஞ்செய்வதற்குச் சுடுதியாக ஏற்பட்ட உற்சாகத் தினால், தானும் கமச் செய்கையில் ஈடுபடத் தொடங்கவில்லையாம். என்றெங்குமே அவருக்குக் கமஞ்செய்வதில் ஈடுபடு உண்டாம். அவரின் தகப்பனுபோது ஒரு விவசாயிதான். அதனால் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பித்த காலத்தில்கூட பின்னொள்ளுடன் பள்ளிக்கூட நிலத்தில் பலவிதமான பயிர்களை நாட்டி

வளர்க்க அவர்களுக்கு உதவியாக திருமதி ஹோட்டியாரசுகி இருந்துள்ளார். பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தும் தன் மகளையும் கூட்டிக் கொண்டு பல சமயங்களில் வயலில் இறங்கி, கமவேலைகளில் ஈடுபடுவதாகவும் கூறினார்.

அந்தப்பகுதியில் நிலவும் அரிசித் தட்டுப்பாட்டினால் வறிய மக்களுக்குப் பெருங் கஷ்டமாக இருப்பதால் தனக்குள்ள நிலத்தில் விளையும் மாவள்ளி, வத்தாளை மற்றும் கிழங்கு வகைகளை வாங் கீப் போவார்களாம். இதனால் திருமதி ஹோட்டியாராசுக்கு நல்ல ஆதாயமும் கிடைக்கிறதாம்.

அப்பகுதிக்கான பயிர்ச்செய்கைக் குழுவின் தலைவராக இவர் இருக்கிறார். 1972 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ‘தியித்திரபவிலிட்டிய’ பிராந்தியத்தில் மினகாய்ச் செய்கைப் போட்டியில் தமக்கு இரண்டாவது பரிசு கிடைத்ததாகவும் அவர் சொன்னார்.

பயிர்ச்செய்கைக் குழுவின் தலைவரியாக இருந்தாலும் கூட, அக்குழு கமத்தொழி மூலக்குக் காட்டும் அக்கறை போதாதென்றார். பயிர்ச்செய்கைக் குழு அறவிடும் நிலவரியைக் கட்டக்கூடிய அளவு வருமானம் அப்பகுதி ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதிலை என்றார். அதனால் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவுக்குப் போதிய வருவாய் கிடைப்பதிலை. காசு இல்லாத காரணத்தினால் மருந்தடிக்கும் கருவி ஒன்றை வாங்கவும் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவுக்கு முடியாமற் போய்விட்டது. தவணைக்காசுக்கு ஒரு மருந்தடிக்கும் கருவியை வாங்கலாம் என யோசித்தபோதிலும், முதலிலே கட்ட வேண்டிய பணமே போதாது இருந்ததால் அதை வாங்க முடியவில்லை என்றார். பணம் சிற்றிடாவேனும் இருந்தால் அந்தப் பகுதி ஏழை மக்களுக்குப் பெரும் சேவை செய்ய முடியுமாம். பொதுப் புணிகளைச் செய்விக்கக் குழுவின் உறுப்பினர்களை ஒன்று கூட்டுவது சிரமம். அப்படியிருந்தும் பயிர்ச்செய்கைக் குழு ஒரு நல்ல வேலை செய்தது. அதுதான், ‘திவிதுர’ ஓடையின் ஒருபாகத்தைச் சிரமதானத்தின் மூலம் துப்பரவாக்கியதாகும்.

மருந்தடிக்கும் கருவி கிடைக்காததால் முழு வயல்வெளிக்கும் மருந்தடிப்பது ஒருவர், இன்றேல் இரண்டு பேர்தான். இப்படி நடப்பதால், மருந்தடிக்காத மற்ற வயல்களில் உள்ள பூச்சிகள் ஏற்கனவே

மருந்தடித்த வயல்களுக்குப் பரவுகின்றன. பயிர்ச்செய்கைக் குழுவிடம் குறைந்தது 2, 3 மருந்தடிக்கும் கருவிகளாவது இருந்தால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாம்.

இளைப்பாறிய பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியை திருமதி ஹோட்டியாரசுகி தன்னை ஒரு உண்மையான கமக்காரி என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமையடைனார்.

இந்தப் போகத்தினபோது விதை நெல் பெறுவதில் கமக்காரர்கள் ஒரளவு கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருந்ததாக ஹோட்டியாராசுகி கூறினார். ஏருபுசல் விதை நெல்வின் விலை 30 ரூபா. அரசாங்கம் ஒரு புசல் நெல்லை 25 ரூபாய்ப்படி வாங்குகிறது. அந்தக் கிராமத்தில் சில கமக்காரர்களுக்கு விதை நெல் தேவைப்படும்போது, காசுக்குப் பதிலாக தங்கள் நெல்லைக் கொடுக்க முற்பட்டார்கள். ஆயினும் விவசாய நிலையம் அந்த நெல்லை எடுக்கவில்லை. அவர்கள் காசையே கேட்டார்கள். கமக்காரர்களின் கையில் எந்த நேரமும் காசு இருக்காது என்பதால் விதை நெல் தேவைப்படும்போது, அதற்காகக் காசைக் கொடுக்காது தங்களிடமுள்ள நெல்லைக் கொடுத்தால், அதை ஏற்றுக்

கொள்ள ஒழுங்கு செய்தால், மிகவும் நல்லது.

கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பற்றிய பேச்சு வந்தபோது, சங்கக்கடையிலிருந்து வேண்டிய நேரம் வேண்டிய அளவு உரம் கிடைப்பதில்லை என அவர் குறிப்பிட்டார். கமக்காரர்கள் சிரமப்படும் மற்றெரு சந்தர்ப்பத்தையும் அவர் சுடித் காட்டி னூர். சங்கக் கடையில் கொடுக்கப்படும் உரச் சாக்குகளில் என்ன உரம் இருப்பதாகக் குறித்திருப்பதில்லை. சங்கக் கடை மனைஜர் என்ன உரம் என்று சொல்லுகிறாரோ அதையே ஏற்றுக்கொண்டு கமக்காரர்கள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. முன்பு ரி. டி. எம். 2, ரி. டி. எம். 3 என்றெல்லாம் உரச் சாக்குகளில் உரவுகளைக் குறித்துக் காட்டியிருந்தார்கள். இப்போது அப்படியில்லை. சில சமயங்களில் சங்கக்கடை மனைஜருக்கு உர இன்ததைப் பற்றித் தெரியாதிருக்கவும் கூடும். இம் முறை பயிர்க்கெய்க்குழு இரண்டுவகை உரங்களைக் கேட்டிருந்தது. அவையே ரி. டி. எம். 2, ரி. டி. எம். 3 என்பன். இருந்தும் கிடைத்ததோ பெயர் குறிக்கப்படாத ஓர் உரமும், யூறியா உரமும் தான். இது மிகவும் சுலபமாகத் தீர்க்கக் கூடிய பிரச்சினை என்று அவர் கூறுகிறார். உரச் சாக்குகளில் இன்ததைக் குறிப்பிடுதல் அப்படி ஒன்றும் கஷ்டமானதாக இருக்காது என்பது அவர் கருத்து.

கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து கடன் எடுக்கும் கமக்காரர்களுக்குச் சிறிது கஷ்டம் இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் இரண்டுபேர் அந்தக் கடன் விண்ணப்பத்தில் கையெழுத்திட வேண்டும். அந்த இரண்டு உறுப்பினர்களும் ஏற்கனவே கடன் எடுத்திருந்தால் அவர்கள் கையெழுத்து வைக்க முடியாது. ஆதலால் அந்தக் கஷ்டம் இல்லாது கமக்காரர்கள் கடன் எடுக்கக்கூடிய ஒழுங்கைச் செய்தால் நல்லது. அப்பகுதிக்குத் தேவைப்படும் அளவுக்கு ஏற்றபடி கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்கு மன்றவெட்டிகள் கிடைப்பதில்லை.

இன்னும் அப்பகுதியில் விவசாய சேவை நிலையம் ஒன்று நிறுவப்படவில்லை. வத்தேகம றங்கிய விவசாய அலுவலகத் துக்குச் சேர்ந்ததுதான் அம்பேகம். அந்த அலுவலகம் சுற்றுத் தாரத்தில் இருப்பதால் விதை இனங்கள், கன்றுகள் போன்றவற்றைப் பெறுவதற்காக அங்கு செல்வது ஓரளவு சிரமம்.

கமஞ்செய்வதில் இன்பம் கானும் திருமதி ஹெட்டியாராச்சி தமிழை ஓர் உண்மையான கமக்காரி என்றே கருதுகிறார்.

அவர் சொல்வதன்படி ஓர் ஏக்கர் காணி யில் கமஞ்செய்யக் கிட்டத்தட்ட 400 ரூபா செலவாகும். அப்படியிருந்தும் அந்தப் பகுதியின் மன்னை தன்மையோ என்ன வோ கிடைக்கும் விலைச்சல் சாதாரணமாக 25 அல்லது 30 புசலாகவே இருக்கிறது. அப்பகுதி மன்னைச் சோதித்து பரிகாரம் செய்தால் இதிலும் பார்க்கக் கூடுதலான விலைச்சலைப் பெறமுடியும் எனவும் அவர் கருதுகிறார்.

அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள எல்லோரைப் பற்றியும் நல்லாகத் தெரியுமென்று சொன்னான் அவர், அந்த ஊரின் நிலையின் படி அரிசிப் பங்கிட்டைக் குறைத்தது மக்களுக்குச் சிறிது கடுமையான பிரச்சினையைத் தோற்றுவித்துள்ளதாம். அப்பகுதி யில் அநேகமானவர்களுக்குக் காணி இடையாது. அதனால் எதையேனும் பயிரிடவும் எலாது. இப்போது முன்னர்போல் இல்லை; தன்னிடமே வந்து வத்தானிக்கொடி, மாவள்ளித் தடிபோன்றவற்றை ஏராளம் பேர் வாங்குவதாகச் சொல்ல விரும்புகிறார். விவசாயத் தினைக்களம் இவற்றை அவரிடம் கேட்டபோது ஊரிலுள்ள ஏழைகளுக்குப் பங்கிடுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்ததால், அதற்குக் கொடுக்க முடிய வில்லை என்றும் சொன்னார். ஒவ்வொரு வரும் எதையேனும் பயிரிட்டால், அடுத்த வர்களிடமிருந்து திருட எவரும் வரமாட்டார்கள் என்று அவர் கூறுகிறார்.

மாத்தறை மாவட்டத்தில் கம்புறுப்பிட்டிய என்று ஓர் ஊர். அதில் ஸ்கோலஹை என்ற கிராமம் உள்ளது. அங்கே தான் திரு. பி. கே. பேமதாச என்பவர் வசிக்கிறார். அவருக்கு வயது 35, இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். பேமதாச பத்து வருடங்களாகக் கமம் செய்கிறார். அவர் பி. பி. 34-6 என்ற நெல்லை விதைத்துள்ளார். இந்த இனநெல்லை மூன்று போகத்துக்கும் பயிரிடலாம். அவர் ஏற்க்குறைய மூன்று ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்கிறார். அவர் சொல்வதன்படி, ஓர் ஏக்கர் நிலத்தில் கமஞ்செய்ய 700 ரூபா செலவாகிறது. இப்

போது கூலி போன்றவை அதிகரித்திருப்ப தன்னிலேயே இப்படிச் செலவு வருகிற தாம். பேமதாச தனிப்பட்டவர்களிட மிருந்து டிரக்டரைக் கூலிக்கு எடுக்கிறார். கும்புறுப்பிட்டி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடம் ஒரு பெரிய டிரக்டர்தான் இருக்கிறது. அப்பகுதியின் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவிடம் சிறிய ‘ஹொண்டா’ டிரக்டர் உள்ளது. அதுவும் உடைந்தபோய்க் கிடக்கிறது. உதிரிப் பாகங்கள் இல்லாததினால் திருத்தாது கிடக்கிறது. இந்த இரண்டு சில்லு டிரக்டரைத் திருத்தவதற்குப் பணம் செலவிடப் பயிர்ச்செய்கை குழுவுக்கும், கமக்காரர்களுக்கும் விருப்பமில்லை. கிட்டத்தட்ட 250 ஏக்கர் விரிவான வயல் வெளிக்குப் பூச்சி மருந்தடிக்க ஒரு கருவி தான் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவிடம் இருக்கிறது. அதை ஒருவர் தனக்குத் தேவைப் பட்ட நேரத்தில் பெற்றுமிடாது.

தேவையான உரம் தேவையான நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை. உர வழங்கலும் செம்மையாக நடப்பதில்லை. என்றால் பேமதாச கூறினார். அதேபோல கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கடன் எடுப்பதற்கும் கஷ்டம். அவரது பகுதியில் பேமதாச சொல்லுகிறபடி, வயல்களில் பயிர் பாழாகி விருப்பதால் அவற்றின் சொந்தக்காரர்களுக்கு மாத்திரமே அவசர கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. பயிர்ச்செய்கைக் குழுவின் அனுமதி கிடையாத மற்றவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்கவில்லை. வயல் உழுவதற்கு அல்லது அருவி வெட்டுவதற்குக் கடன் தேவைப்படும்போது அது கிடைப்பதில்லை. பல சமயங்களில் இப்படி அனுவல்கள் முடிந்த பிறகுதான் கடன் கிடைக்கும். இதனால் அந்தக் காசைக் கமக்காரர்கள் வேறு வேறு செலவுக்குப் பிரயோசனப்படுத்தி விடுகிறார்கள்.

தனது வயலுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதைப் பற்றிப் பேசிய பேமதாச, ஹப்புகொட்ட அஜீணக்கட்டிலிருந்து கும்புறுப்பிட்டியா வளவெல்ல வயல்வெளிக்கு வரும் வாய்க்காலில் இப்போது இடைக்கிடைத்திடுக்கள் ஏற்பட்டிருப்பதால் நீரோட்டம் சரியாக இல்லை என்றார். தண்ணீர் தேவைப்படும் நேரத்தில் பயிர்ச்செய்கைக் குழு தற்காலிகமாக வாய்க்காலீஸ் சுத்தப்படுத்தி அப்போதைக்கு மாத்திரம் ஓராவுதன்னீர் கிடைக்க செய்கிறது. ஆயினும் அது பிரச்சினைக்கு நல்ல தீர்வு அல்ல. நீர்ப்பாசன துணைக்களத்தினால் அவசரமாகச் செய்யப்படவேண்டிய வேலை நிரவில் இந்த வாய்க்காலும் சேர்க்கப்

பட்டுள்ளது. அப்படியிருந்தும் இந்த வாய்க்காலீஸ் சுத்தப்படுத்த இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை யென பேமதாச அவர்கள் தெரிவித்தார்.

பேமதாச தமக்குள்ள மேட்டு நிலத்தில் மரவள்ளி, வத்தாளை போன்றவற்றைப் பயிரிட்டுள்ளார். அப்பகுதியில் நிலம் இல்லாத பிரச்சினை கடுமையாகத் தெரிகிறது. நிலம் இருந்தால், இப்போதுள்ள ஆர்வத்தில் கமச்செய்கையால் நலன் பெறலாம் என்றும் பேமதாச நம்புகிறார்.

வில்பிட்ட - ஹேந்கெதற, யஹுமூஸ்லி, இல் அத்துறவிய என்ற இடத்தில் திரு. எம். வை. சார்ஸ்ல் என்பவர் வசிக்கிறார். அவருக்கு 51 வயதாகிறது. அவர் 4 பிள்ளைகளின் தகப்பன். பரம் பரைச் சொத்தாக அவருக்கு $1\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வயல் கிடைத்திருக்கிறது. இதைவிட 1 $\frac{1}{4}$ ஏக்கர் வயல் நிலத்தைக் குத்தகைக் கும் எடுத்திருக்கிறார். $1\frac{1}{2}$ ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் அவருக்குண்டு. அப்பகுதியில் பயிரிட ஏக்கருக்குச் சாதாரணமாக 450 ரூபா செலவாகும். ஏக்கருக்கு 50 புசல் விலையும் என மதிக்கிறார்.

சார்ஸ்ல் யஹுமூஸ்லி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்தே கடன் எடுக்கிறார். அவர் முதலில் எடுத்த கடனில் இன்னும் 300 ரூபா வரையில் திருப்பிக்கட்ட இருக்கிறது. வருகிற வருஷம் ஒரு முறை கடன் எடுத்து, அதை இரண்டு போகத்திலும் கட்டி முடிக்கப் போவதாக வும் சொன்னார்.

வேண்டிய நோத்தில் வேண்டிய அனவு உரம் கிடைக்கிறதில்லை என்பதைத் தான் சார்ஸ்ல் அழுத்தமாகச் சொன்னார். அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ள நெல் இனத்தையே பயிரிடுவதால் அதற்குத் தேவையான உரம் உரிய நேரத்தில் கிடைக்காவிட்டால் வேளாண்மையில் நட்டம்தான் ஏற்படும் என்றார். கனிகொல்லிக்கு எத்தனையோ வகையான மருந்துகள் இருந்தபோதிலும் ‘சர்கோபார்’ என்ற மருந்தைத் தவிர மற்ற எந்தவகை மருந்தும் களைபோக்க ஏற்றதல்ல என்கிறார் சார்ஸ்ல்.

சார்ஸ்ல் அவர்கள் பயிர்ச் செய்கைக் குழுவைப் பற்றிப் பேசுகையில், அந்தக் குழு அவவளு ஆர்வத்துடன் செயற்படுகிறதில்லை என்கிறார். மலைச்சாசவிலிருந்து

விழுந்து கொண்டிருக்கும் தன்னீரைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்தத் தன்னீரை சிறிய வயல் வெளி ஒன்றுக்குத் திருப்புதற்கு வேண்டிய குழாயை (ஹியும்பைப்) எடுத் துத்தரும்படி பயிர்ச்செம்மைக்க குழுவிடம் ஏவ்வளவோ கேட்டும் நடக்கவில்லை என்றார். பயிர்ச்செய்யைக் குழு இப்படி யான சிறு உதவிகளைக் கூடச் செய்யா திருப்பதனால், நில வரியைக் கட்டுவதற்கு கமக்காரர்கள் அவ்வளவு ஆர்வம் காட்டுவ தில்லையாம். கமக்காரர்களுக்குரிய அடையாள அட்டைக்குக் காச கொடுத்து இப்போ ஒரு வருடம் ஆகிறது. அப்படி இருந்தும் இன்னும் சார்ஸ்ஸ் கைக்கு அடையாள அட்டை வந்து சேரவில்லை.

சார்ஸ்ஸ் தமக்குள்ள மேட்டு நிலத்தில் கறுவா, வாழை, சேமங்கிழங்கு, மரவள்ளி போன்றவற்றை நாட்டியுள்ளார்.

தங்களின் நெல்லை விற்பதில் கஷ்டம் எதுவும் இல்லை என்று சார்ஸ்ஸ் சொன்னார். அவர் போன போகத்தின்போது 80 புசல் நெல் வரையில் விற்றதாகச் சொன்னார். அரிசிப் பங்கிட்டைப்பற்றிக் கூறுகையில் அந்த அரைக்கொத்து குறைந்து விட்டாலும்கூட, சீவிக்க முடியும் என்பது தான் அவரது கூற்று. கொஞ்சக் காலத் துக்கு அரிசிக் கூப்பனை நிற்பாட்டி வைத்தா

லும் அவர் கவலைப்படமாட்டாராம். ஆனாலும் அரிசிப் பங்கிட்டைப் பெரும் சலுகையாக நினைக்கும் ஏழை மக்களும் அவரது பகுதியில் வாழ்கிறார்கள்.

அரிசிப் பங்கிட்டைக் குறைத்ததால் கமச் செய்யகையில், சிறப்பாக, இளைஞர்களிடைய ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பதாக சார்ஸ்ஸ் சொன்னார். அரசாங்கம் நெல்லைன் விலையைக் கூட்டும்போது, கூடிய விளைச்சைப் பெற ஊக்கம் உண்டாகிறது. உரத்திற்கும் மருந்து வகைகளுக்கும் விலை சர்று அதிகம். அதனால் சில சமயங்களில் கிடைக்கும் இலாபம் இப்படியான சாமான்கள் வாங்கும்போது அடிப்படைப்போகிறது. ‘சாகும் வரை நான் வேளாண்மைத் தொழிலைக் கைவிடப்போவதில்லை.’ இவைதான் சார்ஸ்ஸ் முடிவில் சொன்ன வார்த்தைகள். அத்துடன் தன் பிள்ளைகளுக்கும் கமத்தொழிலைப் பழக்கப்போவதாகவும் கூறினார்.

சார்ஸ்ஸ் அவர்களின் மலைவியான திருமதி ஜே. பி. ரேஷன் கைத்தறியில் பூட்டை நெய்கிறார். மலைவி நெய்யும் சார்த்தைத்தான் கணவர் உடுக்கிறார். சார்ஸ்ஸ் அவர்களின் ஒரே மகளிடம் தட்டச்சுப்பொறி (டைப்ரைட்டர்) ஒன்றும் இருக்கிறது.

சார்ஸ்ஸ் தமக்குள்ள மேட்டுநிலத்தில் கறுவா, தென்னை, வாழை, சேமங்கிழங்கு, மரவள்ளி. போன்றவற்றை நாட்டியுள்ளார். அத்துடன் அவரது வயல்களைச் சூழுவின்ன நிலத்தில் கொடிப்பயறு, ‘இன்னை’ போன்றவற்றையும் பயிரிட்டுள்ளார்.

❖ ❖ ❖

நாவிமன மாலகொடையைச் சேந்த திரு. குறுப்புகே ஐவியன் அப்புறாமி அவர்களின் வயது 78. அவர் 2 ஏக்கர் வயலைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கமர்ந் செய்கிறார். அவரிடம் மேட்டு நிலம் அவ் வாவாக இல்லை. குடியிருப்பு கூட குத்தகைக்கு எடுத்துள்ள காணியில் இருக்கும் ஒரு சிறு வீடிடல்தான். அரசாங்கத்திடமிருந்து அப்புறாமிக்கு கூடக் கேட்டுநிலம் கிடைக்கிறது.

ஒர் ஏக்கர் வயலில் கமஞ்செய்ய 400 ரூபா வரையில் செலவாவதாக இவர் கூறினார். இவர் சொல்வதன்படி, இந்த நாட்களில் கூவி மிகவும் அதிகம். அதனால் வேளாண்மைக்கு முன்னரிலும் பார்க்க அதிக செலவாகிறது.

அப்புறாமி, மாலகோடை சங்கக்கண்டயிலி ருந்துதான் உரம் வாங்குகிறார். உரம் தேவைப்படும் நோத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதேபோல தேவைப்படும் நேரத்தில் கடன் எடுப்பதும் கஷ்டம் என்றார். அவர் இன்னும் விவசாயிகளுக்கான அடையாள அடடையைப் பெறவில்லை.

பயிர்ச்செய்கைக் குழுவினால் தமக்கு ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை என்று தான் அப்புறாமி சொல்லுகிறார். அக்குழுவிடம் மருந்து அடிக்கும் கருவி ஒன்றுள்ளது. அதுவும் இப்போது உடைந்து விட்டது. இரண்டு சில்லு டிரக்டர் ஒன்று இருக்கிறது. என்றாலும் அதை இயக்க ஆளில்லாததான் அந்த டிரக்டரையும் ஒரு வரும் பாவிப்பதில்லை. அவருக்குத் தண்ணீரையிட்டுக் கவலை இல்லை. அவர் பி.பி. 11 என்ற இன நெல்லை விதைத் திருக்கிறார். விதைநெல்லையும் அவரே விலைவித்துக்கொள்கிறார். கமத்தொழில் அவருடன் சேர்ந்து அவரது குடும்பத்தினரும் உழைக்கின்றனர்.

கமம் என்றாலும் இப்போது பழைய முறையில் செய்தால் இலாபம் எடுக்க முடியாது என்று தான் அவர் கடைசில் சொன்னார். அதனாலே அவர் கமத் தொழில் ஆலோசகர்களின் யோசனைப்படி புதிய முறையில் கமஞ்செய்கிறார். அவாது வயல் ஓரங்களில் கொடிப்பயறு, வெண்டிக்காய், இன்னளை போன்றவற்றைப் பயிரிடுன்னார்.

❖ ❖ ❖

ககனந்துற வடக்கு, தல்லவேயை சேர்ந்த திரு. ஏ. த. எஸ். ஜயசிங்க அவர்கள் 4 ஏக்கர் வயல் நிலத்தையும் 3 ஏக்கர் மேட்டு நிலத்தையும் சொந்தமாகக் கொண்ட ஒரு கமக்காரர். அவர் கமத் தொழிலுட்டன வியாபாரமும் செய்கிறார். கமஞ்செய்வதற்கு ஜயசிங்க கடன் எடுக்க வில்லை. அப்படியிருந்தும் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்த உரம் பெறுதலே பெரும் பிரச்சினை. மாத்தறை உரப் பண்டகசாலையில் காசைக் கொடுத்து நேரே உரத்தை அதிக கரைசல் ஏதுமின்றி எவ்வளவும் வாங்கலாம்.

பூச்சி மருந்தைப்பற்றிப் பேசுகையில், தமக்குத் தேவைப்பட்ட ஒருவகைப் பூச்சி மருந்து கிடைக்காது போன ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பெற்றேறவியக் கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்து அதை வாங்க முடிந்ததாகச்

சொன்னார். அந்த மருந்துக்குக் களை அழிவுதில்லை என்பதால் கையினாலேயே களை பிடிங்கவேண்டியிருந்ததாகவும் சொன்னார்.

பயிர்ச்செய்கைக் குழுவைப்பற்றி ஜயசிங்க அவர்களுக்கு அவ்வளவு விளக்கமில்லை. இப்போது டிரக்டர் போன்றவற்றையும் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்துதான் அவர் வாடகைக்கு எடுக்கிறார். பயிர்ச்செய்கைக் குழுவிடம் மருந்தடிக்கும் கருவி கிடையாது. தமது வயலுக்குத் தேவைப்பட்ட குழாய் களை (ஹீழுமைப்ப) தேடித்தருமாறு பறவாறேர பயிர்ச்செய்கைக்குழுச் செயலாளருக்கு எழுதியதாகவும், இன்னும் திருப்திகாரமான முடிவு ஏற்படவில்லை என்றும் கூறினார்.

எல்கந்த குளத்திலிருந்து தண்ணீர் கிடைப்பதனால் ஜயசிங்கவுக்குத் தண்ணீரையிட்டுக் கரைசல் இல்லை.

அவர் 1971 இல் பேராதனையில் கமசு தெய்கை பற்றிப் படித்துள்ளார்.

அந்தப் பகுதியில் முண்ணெறுபோதும் இல்லாதவாறு எல்லோரிடையேயும் கமஞ்செய்வதற்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதாக ஜயசிங்க இறுதியில் குறிப்பிட்டார்.

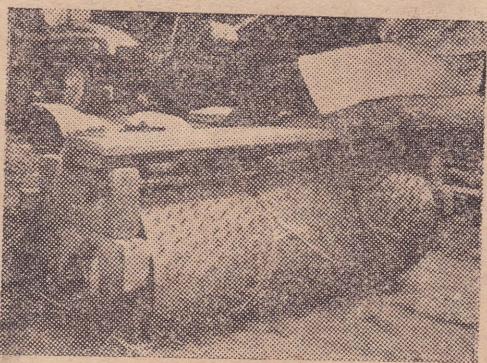
❖ ❖ ❖

இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் கொடக்கவை பகுதியில் உள்ள மஸ்திம்புல்லை நிலத்தில் தான் திரு. எம். வி. லோக்கு மலூத்மயா வசிக்கிறார். அவர் சிறிது உசாராக்கச் கமஞ்செய்து, ஓரளவு சம்பாதிக்கும் கமக்காரர். 7 பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையான அவருக்கு இப்போது 57 வயது ஆகிறது. அவருக்குப் பரம்பரைச் சொத்தாகச் கிடைத்த 5 ஏக்கர் நிலத்திலும் நிந்தமாகக் கிடைத்த 7 ஏக்கரிலும் விவசாயம் பார்க்கிறார். அவர் பேராதனையில் கமத்தொழிலைப் பற்றிச் சாதாரண பயிற்சி பெற்றிருப்பதாகச் சொன்னார். முன்னர் பயிர்ச்செய்கைக் குழுவின் தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார். ஆயினும், பயிர்ச்செய்கைக் குழுவைப் பற்றிப் பேசுகையில் இந்தக்கால நிலைமையின்படி அப்படியான குழுவினால் கமத் தொழிலுக்கு எந்தவொரு உதவியும் கிடைக்காது என்று தான் அபிப்பிராயப் படுவதாகக் கூறினார்.

இவர் அரசியல் மேலாண்மை பற்றியும் பேசினார். அரசியல் மேலாண்மை காரணமாக, பிரதேச முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்யப்படும் அலுவல்களில் புதிய ஊக்கம் காட்டப்படுகிறது என்றார். முன்னர் போல இல்லை - இப்போது அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கன் கமக்காரர்களைச் சென்று பலமுறை சந்திப்பதாக வும், கமக்காரர்களும் தங்கள் பொறுப்பை முன்னிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக அறிந்திருப்பதாகவும், இவர் கூறினார்.

அவர் ஓரளவு கைப்பலம் படைத்த வராகையால் இரண்டு சில்லு டிரக்டர்கள் இரண்டு அவரினால் வாங்க முடிந்தது. தமது வயல்களை உழுதுமுடித்த பின்னர் இந்த இரண்டு டிரக்டர்களையும் வாட்டகைக்கு விடுவாராம். ஆனாலும் டிரக்டர் வைத்தி ருக்கும் வேறு சில்லாப்போல அவ்வளவு கூடுதலான கூவியைத் தான் வாங்குவதில்லையாம். கூட்டுறவைப்பற்றி இவர் சிறிது விளக்கம் உடையவர். கூட்டுறவுச் சங்கக் கடன் அலுவல்கள் இன்னும் சரிவாந்தக்கவில்லை என்கிறார். உரம் போன்ற வற்றைப் பெறுவதில் அப்பகுதிக் கமக்காரர்களுக்கு அவ்வளவு கஷ்டம் இருப்பதில்லை என்பதாகச் சொல்லுகிறார். அவர் சொல்வது என்னவென்றால், நேரகாலத்தோடு தங்களுக்குத் தேவையான வற்றைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குத் தெரிவித்தால், உரம் போன்றவற்றை எடுப்பதில் அதிக கரைச்சல் இருக்காது என்பதுதான். வேலைக்கே அவற்றைக் கேட்டு வாங்கதிருப்பது எங்கள் பிழை அல்லவா என்றும் அவர் கேட்டார். கூட்டுறவுச் சங்க இயக்குநர் குழுவில் அப்பகுதி விவசாய ஆலோசனையும் சேர்க்கக்கூடியதாக இருப்பதால் கமக்காரர்களுக்குத் தேவைப்படுவதற்கை அவர் கூட்டுறவுச் சங்க இயக்குநர் குழுவுக்குத் தெரிவிப்பார். அப்போது அவற்றை எடுப்பிக்க இயக்குநர் குழு நடவடிக்கை எடுக்கும் போது, கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் அலுவல்களும் செம்மையாக நடக்கும் என அவர்களுத்திருக்கிறார்.

இந்த நாட்களில் ஆட்கூவி அதிகமாகியிருப்பதால், கமஞ்செய்வதற்கு ஏக்கருக்கு 500 ரூபா செலவாகும் என அவர் மதிப்பிடுகிறார். விளைச்சல் நல்லாக இருந்தால் ஏக்கருக்கு 70 புசல் கிடைக்கும். நாற்று நட்டால் நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும். ஆனால் அந்தப் பகுதியில் அப்படிச் செய்வுதில்லை. எனென்றால் வயல்மிகுவும் ஒடுங்கியதாக இருப்பதுதான் காரணம்.

வயலீப் பண்புத்துவதற்காகச் செய்யப்பட்ட உபகரணம்.

லொக்கு மஹத்மயா தமது நெல்லைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்கு விற்கிறார். அதே போல அவர் விதை நெல்லையும் விளைத்துக் கமத்தொழில் நிலையத்திற்கு விற்கிறார்.

அவரது மேட்டு நிலத்தில் வெங்கரயம், வத்தானை, பயறு, மிளகாய், மரவள்ளி, வாழை, சோனம் போன்றவை பயிரிடப்பட்டிருந்தன. அவர் ஒரே காணியிலேயே பலவிதமான பயிர்களை ஒருமுறை நன்கு நட்டிருந்தாராம். புதுமுறைகளைக் கையாண்டு தமது மேட்டுநிலத்தில் பயறு, கொள்ளு, மேட்டு நிலத்திற்குரிய நெல், பீற்றுட் கீழங்கு போன்றவற்றைப் பயிரிடுவதாகவும் சொன்னார்.

லொக்கு மஹத்மயா மேலும் சொல்கையில், அரிசிப் பங்கிட்டைக் குறைத்த நாட்தொடக்கம் தமது பகுதியில் கமஞ்செய்வதற்கு மக்கள் அதிக ஊக்கம் காட்சிவருவதாகச் சொன்னார். முன்னர் போல கூவியைக் காசாகக் கொடுக்காது நெல்லாகக் கொடுப்பதைத் தொழிலாளி கள் அதிகம் விரும்புவதுபோல் தெரிவதாக அவர் கூறினார். தமது பகுதியிலிருந்து விவசாய நிலையத்திற்குச் சென்று கமத்தொழில் பற்றிய பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும், விதைகள். கன்றுகள் வாங்கவும் நாள் ஒன்றுக்கு 50 பேருக்கு மேல் போவதிலிருந்து கமச்செய்கையில் மக்கள் காட்டும் ஆாவத்தைக் கண்டுகொள்ளலாமாம்.

லொக்கு மஹத்மயாவிடம் 10 எருமை களும் 8 மாடுகளும் உள்ளன. கமஞ்செய்வர்களுக்கு கால்நடைச் செல்வம் அவசியம் என்றார்.

கமஞ்செய்து, பெரிதும் வசதியாகத் தாம் வாழ்வதை இவர் ஒப்புக்கொள்கிறார். அவர் மனைவியார் அப்பகுதியில் உள்ளவர் களுக்கு இலவசமாகக் கண்ணவத்தியம் செய்கிறார் என்றும் தெரிவித்தார்.

கொடகவெல, ஹோஸேபோல என்ற இடத்தில் திரு. பி. டபிள்யூ. தர்மசேன என்பவரும் திரு. பி.எஸ். பீரிஸ்லூாபி என்பவரும் கூட்டாகச் சோந்து $\frac{2}{3}$ ஏக்கர் வயல் நிலத்தில் கமஞ்செய்கிறார்கள்.

இவர்கள் இருவரும் தங்கள் நிலத்தில் இரண்டு போகத்தின் போதும் நெல் விளைக்கிறார்கள். அடுத்த போகத்தில் மரக்கறி பயிர் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால்தான் நெல் விளைக்கத் தன்னீர் கிடைக்குமாம். அவர்கள் நிந்தமாகக் கிடைத்த நிலத்தில் தான் பயிர்செய்கிறார்கள். ‘ராஜகாரிய’ நிலம் என்பது கோவில் களில் கடமை செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுவது. இப்படியான நிலத்தின் உரிமையைத் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பெறுபவர்கள் இருந்த போதிலும், அவற்றைக் குத்தகைக்கு எடுத்துச் செய்பவர்களும் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அருவி வெட்டி, மிதித்ததும் விளைவில் இருபங்கைக் குத்தகைக் கமக்காரர் கோவிற் கடமைக்காரருக்குக் கொடுப்பார். சிலசமயங்களில் ஆலயத்துக்கே அந்தப் பங்கை நேரடியாகக் கொடுப்பவர்களும் இருப்பதாகக் கூறினார்கள்.

இவர்கள் இருவரும் முன்னர் ஹோஸேபோல பலநோக்குக்கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கடன் எடுத்திருக்கிறார்கள். அப்போது அந்தக் கடனுக்கு முத்திரைச் செலவு கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த முறை முத்திரைச் செலவு கொடுக்க வேண்டியுள்ளதாம். சங்கத்தில் கொடுக்கும் கடனைக் கூறுபடுத்தியிருக்கும் விதம் சரியில்லை என அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நிலத்தை உழுது தயார்ப்படுத்த 70 ரூபா, விதை நெல்லுக்கு 35 ரூபா, உரத்திற்கு 70 ரூபா, களைகொல்லி மருந்துக்கு 50 ரூபா, அருவி வெட்டி மிதிக்க 50 ரூபா என கடன் தொகையைப் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். களைபோக்கும் மருந்துக்கான தொகை 30 ரூபாவாக இருந்தாலே போதும். உரத்திற்கும் நெல்லுக்கும் கொடுக்கும் கடனைக் கூட்டு வேண்டும் என்று தான் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

தர்மசேனவும் பீரிஸ்லூாபி முதல் தங்கள் வயலை மாட்டைக்கொண்டு உழுகிறார்கள். மாடுகளின் சொந்தக்காரர்கள் ஒரு சோடி மாடுகளுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 10 ரூபா வீதம் கூவி வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். பயிர்ச்செய்கைக் குழுவிடம் இரண்டு சிலலு டிராக்ட் இல்லை. ஆனாலும் அந்தப் பயிர்ச்செய்கைக்கும் சிறிது ஆருவத்தோடு இயங்குவதாக அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அவர்களுக்குள்ள சிறு மேட்டு நிலத்தில் தென்னைநட்டிருப்பதாகவும், தென்னை களிடையே வேறு பயிர்களை நாட்ட மன அவ்வளவு நல்லதில்லை எனவும் கூறினார்கள்.

கமத்தொழிலில் தங்கள் பகுதி மக்கள் பெரும் ஆர்வம் காட்டி வருவதாகவும், வயலில் பயிரிடுவதற்கு உள்ள விருப்பத்தைப் போலவே, மேட்டு நிலத்திலும் கிழங்குவகைகள் போன்றவற்றைப் பயிரிட அப்பகுதி மக்கள் விருப்பம் தெரிவிக்கிறார்கள் எனவும் முடிவில் தர்மசேன வும் பீரிஸ்லூாபி முதலிப்பிட்டார்கள்.

கொடகவெல, ராகுல கணிஷ்ட வித்தி யாலயத்தில் படிப்பிக்கும் திரு. எம். எஸ். வெறுஹெர் ஆசிரியர் அவரது பள்ளிக் கூடத்தில் ஆர்வத்தோடு கமஞ்செய்பவர். அவர் பள்ளிக்கூடத் தொட்டத்திலேயே 2 ஏக்கர் நிலத்தில் பழைய சேனைச் செய்கை முறைப்படி பயிர்செய்து சோதனை நடத்திப் பார்த்திருக்கிறார். இதில் 1 $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் மேட்டு நிலத்தில் குரக்கன். பயறு, வத்தானி, சோளம், மரவள்ளி போன்ற வற்றை ஒன்றுக்கே பயிரிடுவார்கள். முதலில் விளைவது பயறு. பயறு விளைந்ததும், பயற்றம் சருகுகள் மரவள்ளிக்குப் பசுளையாகச் சேரும். இது பழைய சேனைச் செய்முறையைப் புதிய விதத்தில் கடைப்பிடிப்பதாகும்.

பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளைக் கொண்டும் கமஞ்செய்விக்கும் இவர், அதனால் கிடைக்கும் ஆதாயத்தைப் பிள்ளைகளின் வங்கிப்புத்தகத்தில் போட்டு வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகவும் சொன்னார். கிடைக்கும் இலாபத்தில் கால்வாசியைப் பிள்ளைகள் பாடசாலையின் கமத்தொழில் நிதியில் போடுகிறார்கள். பிள்ளைகள் நட்ட மரவள்ளியைக் குறைந்தது இருத்தல் 10 சதம் அல்லது ஆகக் குறைந்தது 5 சத விதம் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கே விற்பதாகவும் சொன்னார்.

எழுமகளின் வீட்டுக்களில் இப்போது பெரும்பாலும் சாப்பாட்டுத் தட்டப்பாடு சிறிது கடுமையாகத் தெரிவதால், பிள்ளைகளும் இப்ப அதையிட்டு அறிவதால், கமத்தொழிலில் ஆசை கொண்டுள்ளார்கள் என்றும் இவர் கூறினார். பள்ளிக் கூட நிலத்தின் ஒரு துண்டில் அந்தப் பிள்ளைகள் தனியே குருக்களை மாத்திரம் பயிற்சிடுவார்கள். கமஞ்சு செய்கைக்கு தான் எப்போதும் உதவி கொடுப்பதாக வொஹூர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

குருநாகலை மாவட்டத்தில், தொடங்கல் வந்தை வாயாய் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு ஹென்றி பெருந்து 15 வருடங்களாகக் கமத்தொழிலில் உபேட்டிருப்பவர். அவர் கமத்தினுலேயே தமது வாழ்வை நல்லாக வளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவர் மிகச் சிறிய அளவிலேயே கமச் செய்கையை ஆரம்பித்தவர். அப்படியிருந்தும் அவருக்குச் சொந்தமான எட்டு ஏக்கர் வயலில் 700 புசல் நெல் வரையில் ஆதாயமாகக் கிடைப்பதாக அவர் சொன்னார். அவரின் கூற்றின்படி வயல் விளைவிற்பதற்கு இடைஞ்சலாக இருப்பது தண்ணீர் பிரச்சனைதான். வெகுகாலத் திருகு முன்னர் அந்த வயல்வெளிக்குத் தண்ணீர் வழங்க இரண்டு குளங்கள் இருந்த அடையாளம் தெரிவதாகவும் சொன்னார். இந்தக் குளங்கள் இப்போது உடைந்து, மழந்து மேடாகிக் கீடகின்றன. அந்த இரண்டு குளங்களையும் திருத்த முடிந்தால் அந்தப் பகுதியில் வயல் செய்விப்பதற்கு எவ்வித கரைச்சலும் இருக்காது என்கிறார் இவர். இந்தக் குளங்களுக்குரிய ஓரங்களிலும் சிலர் கமஞ்சு செய்திருப்பதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

ஹென்றி பெருந்து ஓரளவு பெரிய அளவில் விவசாயம் செய்வதனால் உரம், இராசாயன மருந்து வகைகள் போன்றவற்றைத் தொகையாக வைத்திருக்கிறார். அவர் விதத்தில் அவருக்குக் கரைச்சல் இல்லை. அவரது தோட்டத்தில் 6 ஏக்கர் வரையில் உள்ள காணியில் காக்காச் சோளம் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் காக்காய்ச் சோளத்திற்கு இடையிலேயே வத்தாளையும் துவரையும் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. தென்னை மரங்களுக்கு இடையிலே அங்காங்கு சோயா அவரை, பயறு, மரவள்ளி, ஆகியனவை பயிரிடப்பட்டுள்ளன. தென்னைகளுக்கிடையே பலவிதமான பயிர்களையும் நடவாம்

என இவர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். சுமார் 3/4 ஏக்கர் நிலத்தில் காக்காச் சோளம் பயிரிட்டு 2000 ரூபா ஆதாயம் பெற்றதாக அவர் சொன்னார்.

விவசாயத்தில் மாத்திரமே கருத்துச் செலுத்துவதாகச் சொல்லும் ஹென்றி பெருந்து காக்காச் சோளம், சோயா அவரை போன்றவற்றில் விதைகளைப் பல்வெற்று அல்லது மகா இலுப்பள்ளம் விவசாயப் பண்ணைகளிலிருந்து பெற்றுடிய வில்லை என்று சொன்னார். தேன் வளர்ப்பை மேலும் ஆதாயம் தரும் வழியாகக் கொள்ள அவர் உத்தேசிக்கிறார்.

நாக்காவத்தை, முறுதன்கே என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த திருமதி பேர்ஸ் அம்போகம் வத்தேதேகதற அவர்கள் அப்குதியில் உள்ள பாக்கிரம் இளம் விவசாயிகள் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருக்கிறார். அவருக்குப் பிள்ளைகள் மூன்று பேர் உள்ளனர். 1966 ஆம் ஆண்டிலி ருந்து கமத்தொழிலில் ஆரவும் காட்டிவரும் அம்போகம் அவர்கள் 2½ ஏக்கர் வரையுள்ள வயல்நிலத்திலும், 1 ஏக்கர் மேட்டு நிலத்திலும் கமஞ்சு செய்கிறார். அவர் இக்கமச்செய்கைகளுக்கு இன்னும் கடன் எடுக்கவில்லை. பிழவுபோல பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்து அவர் உரவகைகளைப் பெறுகிறார். கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்து உரம் வாங்கும் ஏற்பாட்டினால் கரைச்சல் இல்லை என்பது அவரின் கருத்து.

பிழவுபோல பயிர்க்கையைக் குழுவிடம் மருந்தடிக்கும் கருவி ஒன்றுதான் உள்ளது. அது எப்படியும், போதாது. தமது பகுதியில் மன்வெட்டிக்கும் தட்டுப்பாடு இருப்பதாகச் சொன்னார். இவர் தமது நிலத்தில் காக்காச் சோளம், தட்டைப்பயறு, கொடித்தோடை, ‘கிரிஅள்’ என்னும் கிழங்கு, அண்ணகி, வத்தாளை, வாழை, வெங்காயம் போன்ற பல பயிர்களை அந்தப் பகுதி விவசாய ஆலோசகரின் புத்திமதியின்படி நட்டுள்ளார்.

கொடித்தோடையிலிருந்து கிழமைக்கு 12 ரூபாயும் முட்டையினால் 40 ரூபாவும் அவருக்கு ஆதாயம் கிடைக்கிறதாம்.

அரிசிப் பங்கீட்டைப்பற்றி அவர் சொன்னதாவது, “அது காரணமாக பலர் இப்போது மன்வெட்டி பிடித்து வயலில்

வேலை செய்ய வாய்ப்பு உண்டாகியிருக்கிறது.' என்பதேயாகும். அவரது பிரதேச மக்களுக்கு உணவைப் பொறுத்த வரையில் அவ்வளவு கஷ்டம் இல்லை என்பது அவர் எண்ணம். பலாக்காய், ஈரப்பலாக்காய் போன்றவை கொஞ்சம், கொஞ்சம் இருப்பதால், அரிசி இல்லாவிட்டாலும் அவற்றைச் சாப்பிட்டு ஒரு பொழுதைக் கழிக்கலாம் என்றார். ஆனாலும் அரிசிப் பங்கிட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்.

அவர் செய்யும் கமவேலைகளில் அவரது பின்னைகளும் உதவி செய்வதாகச் சொன்ன அவர் கிராமம் முழுவதிலும் நடக்கும் கம வேலைகளுக்குப் பராக்கிரம இனம் விவசாயிகள் சங்கம் பெரும் தூண்டு கோலாக இருப்பதாகச் சொன்னார். இச் சங்கத்தின் ஓர் உறுப்பினர் ⁶ மாதப்பயிற்சி பெற அமெரிக்காவுக்குப் போயிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

விவசாய நிலையத்திலிருந்ததான் இவர்கள்க்கண், விதைகள் போன்றவற்றைப் பெறுகிறார். அவற்றைப் பெறுவதில் அவருக்கு ஏவ்வித கரைச்சலும் இல்லையாம். தமது காணியில் நிற்கும் தென்னை மரங்கள் மிகவும் முதியவையாக இருப்பதால் அவற்றைக் குறைத்து வேறு பயிர்களை நட நினைத்திருப்பதாக, திருமதி அம்போகம கட்டசியில் சொன்னார்.

பல்லே, அம்பகஸ்வெவ எகொடையாகம தோட்டதைச் சேர்ந்த திரு. ஜே. கே. ஏ. ஐயக்கொடி 23 வயதுடைய இளைஞர். இவர் 8 ஆம் வகுப்பிலும் சித்தி அடைந்திருக்கிறார்.

தகப்பனாருடன் சேர்ந்து மேட்டு நிலம் 4 ஏக்கரிலும், வயல் நிலம் 8 ஏக்கரிலும் வேலை செய்யும் ஐயக்கொடி, மேட்டு நிலத்தில் சோயா அவரை, ஸர வெங்காயம், ஆலிங்கான் பயறு போன்றவற்றைப் பயிரிட்டுள்ளார். இவற்றைப் பயிரிடுவதற்கு அவர் கடன் எடுக்கவில்லை. 8 ஏக்கர் வயல் நிலம் இருந்தும், இந்தப் போகத்தின் போது அவரால் $1\frac{1}{2}$ ஏக்கரில்தான் கமன்செய்ய முடிந்தது. இதற்கு அவர் வாய்க்காலில் இருந்து தண்ணீரைப் பம்பு மூலம் இறைக்கின்றார். குளம் ஒன்று இருந்தும், வரட்சியால், அது முற்றிலும் வற்றிப் போயிருந்தது. அவர் கமச் செய்கைக்குக் கடன் எடுத்தது, அம்பகஸ் வெவ பகுதியிலுள்ள மகவ பலநோக்குக்

கூட்டுறவுச் சங்கத்திடம் இருந்தேயாகும். இம்முறை விவசாயத்துக்காக 900 ரூபா எடுத்ததாகவும், முன்னேய போகத்தின் போது 2500 ரூபா கடன் எடுத்து அதைக் கொடுத்துத் தீர்த்துவிட்டதாகவும் ஐயக்கொடி சொன்னார். எடுக்கும் கடனை நேரகாலத்திற்குத் திருப்பிக் கட்டுவதால் கடந்த 5 வருடங்களாக எவ்வித கஷ்டமும் இல்லாது கடன் எடுத்து வருவதாக ஐயக்கொடி தெரிவித்தார். வங்கியிலிருந்து கடன் பணம் வந்துசேரச் சுணங்கினால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பணத்திலிருந்தாவது அந்தக் கடன் தொகையைத் தமக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்றும் இவர் தெரிவித்தார்.

முன்னர் என்றால் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடமிருந்து உாம் எடுப்பதற்குச் சிறிது சிரமப்பட்டுவிட்டார்கள். அப்படி ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் சங்கத்திற்கு வரும் உரத்தைச் சேமித்து வைக்கக் கிடங்கி ஒன்று இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது கிட்டங்கி ஒன்று இருப்பதால் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான உரத்தைச் சேமித்து வைத்திருப்பதாகவும் ஐயக்கொடி கூறினார்.

இலங்கை வங்கி கொடுத்த கடனைக் கொண்டு வாங்கிய இரண்டு சில்லு டிரக்டர் ஒன்று அவரிடம் உள்ளது. கூலி வேலை செய்வார்களும் தங்கள் வேலைக்கு அதனைப் பாவிப்பதாகவும் அவர் சொன்னார். வயல் வேலைகளுக்குள்ள பெரிய இடைஞ்சல் ஐயக்கொடி சொல்வதைப் போல் நீர்ப்பாசனம் இல்லாமைதான். அவர் சொல்வதன்படி, அந்தக் கிராமத் துக்குரிய குளங்கள் பத்து வரையில் உள்ளன. ஆனால் இவை பத்துப் பதினைந்து வருடங்களாகத் திருத்தப்படாது கிடக்கின்றன.

பயிரிச் செய்கைக் குழுவைப்பற்றிச் சொன்னபோது, தமது பகுதியில் உள்ள பயிரிச்செய்கைக் குழு கமக்காரர்களின் முறைப்பாடுகளை விசாரித்து அறிவதாக இவர் சொன்னார்.

அப்பகுதி மக்கள் சேனைப்பயிரிச்செய்கை முறையிலேயே கமன்செய்ய அதிகம் விரும்புகிறார்கள். குரக்களை அவ்வாறு கூடுதலாக வினைவிப்பவர்கள் இப்போது மரவள்ளி, வத்தாளை முதலானவற்றையும் பயிரிடுகிறார்கள்.

அவர் சி. பி. 34-8 இன் நெல்லை விதைத்துள்ளார். நல்ல உர வகைகளைப் போட்டு விளைவித்தால் இப்பகுதியில் ஏக்கருக்கு 100 புசல் நெல் கிடைக்கும் எனவும் சொன்னார்.

வேறு எந்தத் தொழிலுக்கும் போக விருப்பம் இல்லை எனவும், விவசாயத் தையே இன்னும் ஓரளவு பெரிய அளவில் செய்ய நினைப்பதாகவும் ஜயக் கொடி தெரிவித்தார். விவசாயம் நல்ல ஆதாயம் தரும் வழி என்பது அவர் கருத்து.

அவரது பகுதியில் நிலத்தைப்பற்றிய பிரச்சினை இல்லை. அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான நிலம் வேண்டிய அளவு இருக்கிறது.

வானேவி நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் ஜயக்கொடி குறிப்பிட்டார். இளம் விவசாயிகள் குழு அலுவல்கள் பற்றிய நிகழ்ச்சி

யும், அபிவிருத்தி பற்றிய உரைச்சித்திர நிகழ்ச்சிகளும் மிக நல்லாக இருப்பதாகக் கூறிய அவர் கமஞ்செய்பவர்களுடன் நடத்தும் உரையாடல்களை ஒலிபரப்பி ணால் இன்னும் நல்லாக இருக்கும் என அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்.

மேலே வாகித்தவற்றிலிருந்து கமஞ்செய்வதற்கு மக்களுக்குள்ள பெரும் ஆர் வத்தையும், இலாபம் பெறுதற்குள்ள பல வாய்ப்புக்களையும் பார்த்தோம்.

அத்துடன், கமத்தொழில் இன்னும் கரு முரடான நிலையிலிருந்து முற்றுக் கிடூடவில்லை என்பதையும் காணகிறோம். தாமதம், தட்டுப்பாடு, போதாமை, அக்கறையின்மை ஆகியவையே தமது பிரச்சினைகளாக இருப்பதாகப் பலரும் தெரிவித்தார்கள்.

உணவு உற்பத்தி

விளைபொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, எங்களுக்குத் தேவையான உணவை நாமே தேடிக்கொண்டால்தான் எங்களுக்கும் நல்லது; நாடுகளும் விமோசனம். இலங்கை அந்நியர் ஆட்சிக்கு உட்பட முன்னர், உணவில் தனினிறைவைப் பெற்றிருந்தது. இதுவே சரித்திரம் கூறும் உண்மை.

அந்நியர் ஆட்சியில் வர்த்தகப் பயிருக்கு முன்னிடமும் முக்கியத்தவழும் கிடைத்தன; வயிற்றுப் பசி தீர்க்கும் உணவுப் பயிர்ச்செய்கை மீது சரியான அக்கறை காட்டப்படவில்லை. இதனால் காலப்போக்கில் நாங்கள் அன்றூட உணவுக்கு மற்றவர் கையையும், வந்து சேரும் கப்பலையும் எதிர்நோக்கி இருக்கும் இழிநிலையை அடைந்தோம்.

இந்த இழிநிலை மாற்றப்பட்டே தீரவேண்டும். எங்கள் உணவை நாங்களே உற்பத்தி செய்து உண்போம்.

நுகேகொடையில் இரண்டு சில்லு டிரக்டர் செய்யும் ஏற்பாடு

கமத்தொழில் செய்யும்போது கமக்காரர் களுக்குப் பலவிதமான கருவிகள் தேவைப் படுகின்றன. இப்படியான கருவிகள் நேரகாலத்திற்குக் கிடைக்காது போனால், கமத்தை நல்ல முறையில் செய்வது கஷ்டம். வயலை உழுவதற்கு மாடு வேண்டும்; அப்படி இல்லாவிட்டால் ஒரு டிரக்டர் இருக்கவேண்டும்; தன்னீர் பாய்ச்ச வாய்க்கால் வழிதுறைகள் இல்லாத இடங்களில் கிணற்றலே இருந்து தன்னீர் இறைக்க பம்பு வேணும். ஓரளவு பெரிய அளவில் கமஞ்செய்யும் ஒருவர் பயிருக்குக் கையால் தன்னீர் இறைப்பது முடியாதகாரியம். அதேபோல மன்ற வெட்டி, கலப்பை போன்றவையும் வேண்டிய நேரத்திற்குக் கிடைக்காவிட்டால், கமத்தாலும் கடைசியில் நட்டம்தான்வரும்.

கொஞ்சக் காலமாகக் கமக்காரர்களிடையே இரண்டு சில்லு டிரக்டர்களுக்கு நல்ல மதிப்பிருந்து வருகிறது. வயல் உழு மாடுகள் கிடைக்காத பகுதிகளில் இப்படிப் பட்ட டிரக்டர் பெரிதம் பயனுள்ளது. என்றாலும், இந்தவகையான டிரக்டர்களை வேண்டிய அளவு வாங்க முடியாது இருப்பதுதான் கமக்காரர்களுக்கு உள்ள பெரும் பிரச்சினை. அதைப்போலவே வெளி நாட்டிலிருந்து இருக்குமதி செய்யப்படும் இதைப் போன்ற டிரக்டர்களின் விலையும் சற்று அதிகம். ஓரளவு பெரும் அளவில் தீவிரமாகக் கமஞ்செய்வார்களைத் தவிர, காதா ரண்மாகக் கமஞ்செய்து பிழைப்பவர்களுக்கு இந்தமாதிரி டிரக்டரைக் காசக்கு வாங்க ஏலாது. அதுவும் அயல் அட்டத்தில் இருந்தால் சொற்பகுலியைக் கொடுத்தாவது டிரக்டர் ஒன்றைப் பிடிக்கலாம். டிரக்டரை வெளிநாடுகளிலிருந்து எடுப்பதற்கு அதிகம் பணம் செலவாகுதலினால் ஆகக் குறைந்த எண்ணிக்கை டிரக்டர்களே எப்பிடுக்கப்படுகின்றன. இப்படி இருப்பதால், டிரக்டர் தேவைப் படும் கமக்காரர்களுக்கும் அவை கிடைப்பதில்லை. இதைப் போல டிரக்டரை எங்கள் நாட்டிலேயே செய்ய முடிந்தால், இந்தப் பிரச்சினையை ஓரளவு தீர்க்க முடியும். அப்படிப்பட்ட டிரக்டரை எங்கள் கமக்காரர்

களுக்கு வேண்டிய, விதத்தில், எங்கள் நாட்டுக்குப் பொருத்தமான முறையில் செய்துகொள்ளலாம்.

இக்காரணங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்த நுகேகொடை உதவி அரசாங்க அதிபரின் பிரிவைச் சேர்ந்த பிரதேச அபிவிருத்திச் சபை இரண்டு சில்லு டிரக்டரின் எண்ஜினை மாத்திரம் வெளிநாட்டிலிருந்து இருக்குமதி செய்துகொண்டு, மற்றப்பாகங்கள் எல்லாவற்றையும் இந்த நாட்டிலேயே சரிக்கட்டுத்தற்கு ஊக்கம் எடுத்துள்ளது. இந்த யோசனை வெற்றிகண்ட பிறகு, எண்ஜினையும், எங்கள் நாட்டிலேயே செய்வதற்கு இந்தப் பிரதேச அபிவிருத்திச் சபை எதிர்பார்க்கிறது. நுகேகொடைப் பகுதியில் உள்ள சிறு சிறு தொழிற்கூடங்களில் வேலை செய்கிறவர்களைக் கொண்டே இந்த டிரக்டர் பாகங்களை எல்லாம் செய்விக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இக்கைத்தொழிலைத் தொடங்குதற்கு முதற்படியாக 1973 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நுகேகொடை உதவி அரசாங்க அதிபரின் பிரிவில் இருக்கும் வார்ப்பு வேலைக் கூடங்கள், கடைசல் வேலைக் கூடங்கள், கார் திருத்தும் கருச்சகள் பற்றி முதலில் விவரம் திரட்டப்பட்டது. இவர்களிடமே இந்த டிரக்டர் பாகங்களைச் செய்யும் வேலையை ஒப்படைக்க இருந்ததால்தான் இப்படியான விவரங்கள் தொட்டப்பட்டன. இப்படிச் செய்தால், அது சிறு வேலைக்கூடங்களின் சொந்தக்காரர்களுக்கும் பேர்களுக்கும் பேருதவியாக இருக்கும்.

முதலில் இந்த வேலைக்கூடங்களில் வேலைசெய்யும் ஆட்களையும் அந்தக் கூடங்களின் சொந்தக்காரர்களையும் ஒரு கூட்டத்திற்கு அழைத்து அவர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இதற்குப் பெயர், ‘நுகேகொடை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவின் மத்திய இலகு எந்திரத் தொழில் புரிவோர் சங்கம்’ என்பதாகும்.

இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை அமைத்த பிறகு, முதலில் இப்படியான சங்கத்தின் நோக்கம் என்ன என்பது உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கப்பட்டது. இரண்டு சில்லு டிரக்டரின் எனஜினிவிட மற்றும் சிறு சிறு கருவிகளும் வெளி நாட்டினிருந்து எடுப்பிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுக்கென எங்கள் நாட்டுப் பணம் தொகையாக வெளிநாடுகளுக்குப் போகிறது. எங்கள் நாட்டில் செய்யக்கூடிய பாகங்களை எல்லாம் செய்து, எனஜினிமாத்திரம் வெளிநாட்டிலிருந்து எடுப்பித்து இரண்டு சில்லு டிரக்டரை உருவாக்குவதுதான் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் நோக்கம். இங்களை பிரதேச அபிவிருத்திச் சபையில் மற்றும் ஒரு குறிக்கோள், கமஞ்செய்யத் தேவைப்படும் தன்னீர் பம்பையும் மற்றும் கருவிகளையும் செய்து குறைந்த விலைக்குக் கமக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதாகும்.

இவ்விதமாக இரண்டு சில்லு டிரக்டரையும் தன்னீர் பம்பையும் முதலில் செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. முன் சொன்ன கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களுக்குரிய வேலைக்கூடங்களில் உள்ள வசதிகளைக் கண்டறிந்து, அவர்களில் ஒவ்வொருத்தருக்கும் டிரக்டர்பாகம் ஒவ்வொன்றின் வடிவ அமைப்பைக் கொடுத்து அதைச் செய்யும்படி சொல்லப்பட்டது. இவற்றைச் செய்வதற்குத் தேவையான இரும்பு போன்ற உலோகங்களை அபிவிருத்திச் சபை காச்கு வாங்கி அத்தொழிலைச் செய்வார்களுக்கு விற்கிறது. இப்படியாக அத்தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்குக் கொடுத்த பாகத்தைச் செய்து வந்து கொடுத்த பிறகு, நவம்பர் மாதத்தில் முதலாவது டிரக்டர் பூட்டிப் பார்க்கப்பட்டது. பிரதேசச் கமக்காரர்கள் அந்த டிரக்டரை எங்கள் நாட்டுக்கு ஏற்றதாகச் செய்யக்கூடிய முறைகளைச் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு அந்த முறைகளையும் கவனித்துப் பார்த்து, அதன்படி பிழைகளைக் கிருத்தி, மீண்டும் டிரக்டரை கழற்றி மேலும் அப்படிப் பாகங்கள் செய்தற்காகப் பாகங்களைச் சரிக்கட்டுகிறவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அப்

படி இப்போது இருபத்தைந்து டிரக்டர்களுக்கான பாகங்கள் செய்யப்படுகின்றன. பத்து டிரக்டர்களுக்கான பாகங்கள் இதுவரையில் செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

திட்ட அமைச்சு இந்த வேலைத்திட்டத் துக்கு 114,000 ரூபா வை ஒதுக்கியுள்ளது. இதுவரை இத்தொகையில் இரும்பு, பித்தகள், தகடுபோன்றவற்றை வாங்க பஞ்சையாயிராம்ரூபாவரையில் செலவாகியுள்ளது.

பாகங்களைச் செய்து கொண்டுவந்ததும் அவை உற்பத்தி செய்தவர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கப்படுகின்றன. அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினர்கள், பெரும்பாலும் நீர்ணயித்த விலையிலும் பார்க்கக் குறைவாகச் சில பாகங்களைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அபிவிருத்திச் சபை வேண்டிய இரும்பை வழங்குவதால் செய்யப்படும் பாகங்களின் தரம் குறைவதில்லை.

இந்த டிரக்டரை வாங்குவதற்கு இதுவரை அபிவிருத்திச் சபையில் 30 பேர்தங்கள் பெயர்களைப் பதிநிதிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும், முதலில் செய்யும் டிரக்டரை, காலி, அம்பாந்தோட்டை, கொலன்னவை பகுதிகளில் இருக்கும் இலகு எந்திரத் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்பதற்கு நுகேகொடை அபிவிருத்திச்சபை எதிர்பார்க்கிறது. அப்போது அச்சங்கங்களுக்கும் மேலும் மேலும் டிரக்கர்களை உற்பத்தி செய்ய இயலும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து எடுப்பிக்கும் டிரக்டருக்கும் இலைச்சபுகளுக்கும் இப்போது எட்டாயிரம் ரூபா வரையில் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. அப்படி இருந்தாலும் வெளிநாட்டு டிரக்டரை நாலாயிரத்து எண்ணும்பூர் ரூபா வரையில் விற்கத் தெண்டிக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை வித்தியாசப்படலாம். எப்படி இருந்தாலும் வெளிநாட்டு டிரக்டரின் விலையிலும் பார்க்கக் குறைந்த தொகைக்கு எங்கள் நாட்டில் சரிக்கட்டும் டிரக்டரைக் கமக்காரர்களுக்கு வாங்க முடிந்தால், அதுவே கமத்காரர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் நன்மைபயக்கும்.

பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக் குழு

மேட்டு நிலங்களைப் போலவே வயல் நில நகளிலும் பயிர் இனங்களைக் காலவேலைக்குப் பயிரிட ஏற்பாடு செய்து, இந்நில நகளில் ஆகக்கூடிய விளங்களைப் பெறுவதற்குரியவற்றைச் செய்யவே விவசாய உற்பத்திக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக் குழுவில் அந்தந்த விவசாயக்குழு அமைந்துள்ள பகுதியில் வாழும் மக்களே உறுப்பினர்களாக இருப்பதால், அந்தப் பகுதியின் விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய என்ன முறை பொருத்தமாக இருக்கும் என்றதை அவர்களே நல்லாக அறிவார்கள். விவசாய உற்பத்திக் குழு தொடர்ந்து கொஞ்சக் காலம்தான் ஆகின்றது. இக்குழு விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய என்னை முறை பொருத்தமாக இருக்கும் என்றதை அவர்களே நல்லாக அறிவார்கள். விவசாய உற்பத்திக் குழு தொடர்ந்து கொஞ்சக் காலம்தான் ஆகின்றது.

இக்குழு விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய என்னை முறை பொருத்தமாக இருக்கும் என்றதை அவர்களே நல்லாக அறிவார்கள். விவசாய உற்பத்திக் குழு தொடர்ந்து கொஞ்சக் காலம்தான் ஆகின்றது. இக்குழு விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய என்னை முறை பொருத்தமாக இருக்கும் என்றதை அவர்களே நல்லாக அறிவார்கள். விவசாய உற்பத்திக் குழு தொடர்ந்து கொஞ்சக் காலம்தான் ஆகின்றது.

இந்த விவசாய உற்பத்திக் குழுவின் தலைவராக உள்ள திரு. எம். எச். ஸ. ரி. த சில்வா அவர்கள் சொன்னவாறு, அம்பலாங்கொடைத் தேர்தல் தொகுதியில் உள்ள பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக் குழு, 1973 ஜூலை(ஆடி) மாதம் 21ஆம் தேதி தொடங்கியது. அதே மாதம் 25 ஆம் தேதி இந்தக் குழு அதன் முதலாவது பொதுக்கூட்டத்தை நடத்தி, விவசாய சேவை நிலையம் உள்ள கட்டிடத்தையும் திறந்து வைத்தது. முதலாவது பொதுக்கூட்டத்திலேயே உற்பத்திக் குழுவுக்குள்ள பகுதியில் கமச்செய்க்கையை விருத்தி செய்ய வேண்டியவேலைத் திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்தது.

பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக் குழுவின்

விவசாய உற்பத்திக்குழு அங்கத்தவர்கள்

பகுதியில் மேட்டு நிலமாகவும், வயல் நிலமாகவும் மொத்தம் பதினையாயிரம் ஏக்கர் உள்ளன. இங்கு உள்ளவர்களில் நூற்றுக்கு எண்பது பேர் கமன் செய்தே பிழைப்பவர்கள். இலேசாகத் தண்ணீர் கிட்டாத காரணத்தால் கைவிடுக் கிடந்த சமார் 800 ஏக்கர் நிலத்தைத் திரும்பவும் வயலாக்கச் செய்த ஏற்பாடு பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக்குழு நிறைவேற்றிய பெரியதொரு வேலையாகும். இந்த வேலையைச் செய்ய அந்தப் பகுதி மக்களின் ஒத்துழைப்பு நிறையக் கிடைத்ததாகத் திரு. சில்வா தெரிவித்தார். இதன்பின் விவசாய உற்பத்திக் குழு வைப்பற்றித் தவறுக நினைத்திருந்த பலர், குழுவின் அலுவல்களுக்கு உதவ முன்வருகிறார்களெனவும் அவர் மேலும் தெரிவித்தார். ஏக்கருக்கு முந்தாறு ரூபா லீதம் இந்த வயலுக்குக் கடன் கிடைத்ததாகவும் சொன்னார். கைவிடப்பட்ட வயலில் மேலும் 300 ஏக்கர் வரையில் பயிரிடப்பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக்குழு ஏற்பாடு செய்து வருகிறது.

இந்த விவசாய உற்பத்திக்குழு ஆரம்ப முதலாக முப்பதினையிரம் ரூபா வங்கியிலிருந்து கடனுக்குப் பெற்றதாகத் தலைவர் கூறினார். கைவிடப்பட்ட வயல்களில் மீண்டும் கமஞ்செய்யும் கமக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக 19,000 ரூபாவிற்கு உரம் வாங்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்னர் உரம் விற்றதால் விவசாய உற்பத்திக் குழு

வகு 800 ரூபா ஆதாயம் கிடைத்ததாகவும், இது குழு உறுப்பினர்களின் தன்னலம்ற சேவையால் கிடைத்தது என்றும் அவர் சொன்னார். கமக்காரர்களுக்கு மற்ற இடத்திலும் பார்க்கச் சிறிது குறைந்த விலைக்கே உரம் கொடுக்கப்படுகிறது.

குழுவின் பணியை நல்லாகச் செய்ய வருவாய் தேடும் ஒரு மார்க்கமாக விவசாய உற்பத்திக்குழு அதன் பகுதியில் உள்ள சிறிய நீர்ப்பாசன வேலைகளைக் கொந்தறுத்துக்கு எடுத்துச் செய்கிறது. இப்போது இம்மாதிரி 30,000 ரூபா வரை பெறுமதியான கொந்தறுத்து வேலை ஒன்றை எடுத்திருப்பதாகக் குழுத்தலைவர் தெரிவித்தார். இந்தக் கொந்தறுத்து வேலைகள் செய்யும்போது, அப்படியான வேலைகள் இருக்கும் பகுதிகளில் உள்ள ஆட்களே வேலைக்குச் சேர்ந்துகொள்ளப்படுகிறார்கள். இதனால் அப்பகுதி மக்களுக்கு வேண்டியபடி அந்த வேலை நடைபெறுவது மட்டுமல்லாது, அப்பகுதி மக்களுக்குக் கூவியாகவும் காசு கிடைக்கிறது. கடைசியில் குழுவுக்கும் இலாபம் கிடைக்கிறது.

பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக் குழு விடம் பூச்சி மருந்தடிக்கும் கருவிகள், இரண்டு இருக்கின்றன. ஒப்பதாயிரம் ரூபா வகுக்கு இரண்டு சில்லு டிரக்டரும் வாங்கப்பட்டுள்ளது. கைவிடப்பட்டுக்கிடந்த வயல்களில் பயிர்செய்யும் கமக்காரர்களுக்கு இதனைக் கூவிக்குவிட்டு, அந்தக்கூவியை அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கடன் தொகையிலிருந்து கழித்ததாகத் தலைவர் குறிப்பிட்டார். விவசாய உற்பத்திக்குழு 460 கமக்காரர்களுக்கு அடையாள அட்டைத்தயாரித்துக் கொடுத்து, ஒவ்வொரு அட்டைக்கும் 5 ரூபா வீதம் அறவிட்டுள்ளது.

பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக் குழுவின் நாளாந்த எழுத்து வேலைகளைச் செய்ய

அந்தப் பகுதி இளைஞர் ஒருவர் தற்காலிகமாக நியமனம் பெற்றிருக்கிறார். அவருக்கு மாதம் 100 ரூபா சம்பளம் கொடுப்பதாகச் சொன்ன தலைவர், கன்றுகள் விற்றல் போன்ற வேலைகளுக்காக இன்னும் ஓர் இளைஞர் மாதம் 90 ரூபா சம்பளத் திற்குத் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

குத்தகை உரிமை பற்றிய சமார் 100 முறைப்பாடுகள் இந்த விவசாய உற்பத்திக் குழுவினால் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆக இரண்டே இரண்டு முறைப்பாடுகள்தான் மாவட்ட இணக்கச்சபைக்கு அனுப்பப்பட முடிவு செய்யப்பட்டது.

பட்டபொல விவசாய உற்பத்திக் குழு அப்பகுதிக் கமக்காரர்களது சிரமதானதை தின் மூலம் பல முக்கிய வாய்க்கால்களை துப்பாவுபடுத்தினார்கள் என்றும், இந்த வாய்க்கால்களில் தன்னீர் தடையின்றி வருவதைத் காணும் கமக்காரர்கள் கமவேலையில் மேலும் ஆரவம் காட்டுகிறார்களென்றும் அவர் சொன்னார்.

தலைவர் சொல்லுகிறவாறு, குழுவின் உறுப்பினர்களும், அப்பகுதியின் கமக்காரர்களும் தாங்கள் தாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புக்களை நல்லாக அறிந்திருப்பதாலேயே அந்த விவசாய உற்பத்திக் குழுவின் அலுவல்கள் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இதேபோன்று, அரசு உத்தியோகத்தர்களும் இந்தக் குழுவிற்குச் சகல ஒத்துழைப்பையும் தந்துள்ளார்கள் என்றும், அந்த உத்தியோகத்தர்களை வயல்களுக்கு அழைத்துப்போய் கமக்காரர்கள் தங்கள் கட்டங்களை எடுத்துக்கூற வயல்புக் கொடுத்ததாகவும் அவர் முடிவில் குறிப்பிட்டார்.

'கமநலம்' உங்களது சஞ்சிகை: கமக்காரர்களாகிய உங்களது நலன் கருதிவெளியிடப்படுகின்ற இக் கமநல சஞ்சிகைக்குப் பூரண ஆதாரவும் ஒத்துழைப்பும் நல்குமுகமாக இதன் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து, எமக்கு ஊக்கமளிப்பீர்களென எதிர்பார்க்கின்றோம். இதன் சந்தாக்காரராவதற்கான விண்ணப்பப்படிவத்திற்கும் விபரங்களுக்கும் கடைசிப் பக்கத்தைப் பார்க்கவும்.

மழையை நம்பி கமஞ்செய்யும் சிறு .

கமக்காரர்கள் பற்றி நிறுவகம்

நடத்திய ஆராய்ச்சி

எமது கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகம் எவ்வகையான ஆராய்ச்சிகளை நடத்துகின்றது - அதனால் மக்களுக்கு - கமக்காரர்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன - என்றெல்லாம் அறிய நீங்கள் யாவரும் ஆவலாயிருப்பிரகள். நாம் கமக்காரர்களின் பிரச்சினைகளை, கஷ்டங்களை முக்கியமாக ஆராய்ந்து வருகின்றோம். இப்படி நாம் ஆராய்ந்தறிந்த பிரச்சினைகளை பற்றி, அப்பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளை நடவடிக்கை எடுக்க-கூடிய அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு அவைப்போது அறிவிக்கின்றோம். அது மட்டுமல்லாது எம்மால் இயலுமான அளவுக்கு இச்சிக்கல்களைத் தீர்க்கக் கூடிய வழிமுறைகளையும் கமக்காரர்களுடன் ஆலோசித்து மேற்படி அமைப்புக்களுக்கு சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

எமது நிறுவக ஆராய்ச்சி விடயத்தை நீங்கள் அறியவேண்டுமென்ற நோக்குடன் மிக அண்மையில் நடந்த எமது ஆராய்ச்சித் திட்டமொன்றினை விளக்கமாக இக்கட்டுரையில் தருகின்றோம்.

கடந்த காலங்களில் கமக்காரர்கள் என்று கவனிக்கப்பட்டவர்கள் வசதியுள்ள கமக்காரர்களோ. இவர்களுக்குத் தேவையான அளவு காணி நிலம் இருந்தது. வேலைக்குக் குறைந்த கூவியில் ஆட்கள் இருந்தார்கள். கமஞ்செய்யத் தேவையான தண்ணீர், உரம் போன்ற வசதிகளையும் இவர்கள் தமது டணத்தின் மூலம் இலகுவாகப் பெற்றுக்கொண்டனர். இதை விட இவர்கள் கமத்தொழிலில் பதிய வழிமுறைகளையும் கையாண்டார்கள். எனவே இவர்களைபே கவனத்தில் கொண்டு கமக்காரர்களுக்கு எதுவிதப் பிரச்சினையும் இல்லை என்று என்னைப் பட்டது. ஆனால் இன்று எமது உற்பத்திப் போராட்டத்தில் சிறு, சிறு கமக்காரர்களும் பெரும்பங்கு எடுக்கின்றார்கள். இவர்கள் பெருங் கஷ்டத்துடன் தமது கமத்தொழிலைச் செய்துவருகின்றனர். இவர்

கள் மிகக் குறைந்த வசதியுடன் பெரும் பாடுபட்டு உற்பத்தி வேலையில் ஈடுபடுவதனால் எனவே இவர்களுடைய கஷ்டங்கள் நஷ்டங்கள் பற்றி எமது ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டோம்.

சிறு சிறு காணிகளில், மழையை நம்பி கமஞ்செய்யும் வானம் பார்த்த விவகாயிகளின் நிலையைக் கண்டறிய நாங்கள் ‘மனிக்துவு’ விவசாய அபிவிருத்திக் குழுவின் பகுதியிலுள்ள மலை நாட்டு கிராமங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். எமது இந்த ஆராய்ச்சி வேலைக்கு, கமநல ஓரமைப்புக்கும், கிராம அபிவிருத்திக்கு மான ஆசிய நிலையம்— உணவு விவசாய அமைப்பு ஒத்துரைப்புக் கொடுத்தது. இந்நிலையத்தினால் தலைமைக் காரியாலயம் பாங்கோக் நகரில் உள்ளது.

இப்பகுதியின் நிலையினை நன்றாக அலசி ஆராய்வதற்காக நாங்கள் அப்பகுதிக் குச் சென்று அங்கே சிலநாட்கள் தங்கியிருந்து எமது ஆராய்ச்சியை நடத்தினேன். இப்பகுதி மக்களது காணிகளின் நிலை, தண்ணீர் வசதி, கடன் வசதிகள், விளை விக்கப்படும் பொருட்களுக்குக் கிடைக்கும் விலை, வேலை வரம்பு வசதிகள் போன்ற விடயங்களையே நாம் எமது முக்கிய ஆராய்ச்சியாகக் கொண்டோம்.

இந்த ஆராய்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் தகவல்களை, அந்தப் பகுதி கமக்காரர்களிட மிருந்தும், அப்பிரதேசத்திலுள்ள கிராமிய நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்களிட மிருந்தும் கேட்டறிந்தோம். கமக்காரர்களும் மற்றவர்களும் எமது ஆராய்ச்சிக்குத் தங்களால் இயன்ற ஒத்துழைப்பைத் தந்தார்கள். இந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவில் நாம் கமக்காரர்களது பிரச்சினைகள் பற்றி முழுதாக அறியக் கூடியதாயிருந்தது.

இப்பிரச்சினைகளை எமக்கு எடுத்துக்கூறிய கமக்காரர்களே அதற்கான தீர்வுகளையும்

சொன்னார்கள். இவைகள் சில ஏற்கக் கூடியதாகவும், சில செயல்படுத்த முடியாத வையாகவும் இருந்தன. பின்னர் நாம் சேகரித்த தகவல்கள் பற்றியும், தீர்வுகள் பற்றியும் ஒரு கருத்துரையாடலை நடத்தி னேம். இதில் கிராமிய நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்களும், சிராம மட்ட உத்தி யோகத்தர்களும், கமக்காரர்களின் பிரதி நிதிகளும் கலந்துகொண்டனர். இந்தக் கலந்துரையாடலின் முடிவில் நாம் ஆராய்ந்தறிந்த பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகள் காணப்பட்டன.

இதையடுத்து இந்த யோசனைகளை செயற்படுத்துவது எப்படியென்பார்க்க மலைநாட்டுக் கிராமப் பிரதேசத்தில் ஒரு குழு நிறுவுப்பட இருக்கின்றது. அப்போது, கமக்காரர்கள் எமக்கு முன்னர் தந்த ஒத்துழைப்பை மீண்டும் தருவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

கமக்காரர்களது பிரச்சினைகளை அவர்களே தங்களுக்குத் தேவையானது போல் தீர்த்துக் கொள்ளவே இந்த ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கமக்காரர்களின் நன்மைக்காக எடுக்கப்படும் சகல நடவடிக்கைகளும் அவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்த பின்னரே செய்யப்படும்.

மலைநாட்டுச் சிறு கமக்காரர்களின் பிரச்சினைகளில் ஒரு சிலவற்றையாவது நாம் இந்த ஆராய்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம்

தீர்த்துவிட்டோமென்றால் உண்மையிலே அது எங்களுக்குக் கிடைக்கும் பெருவெற்றியாகும். ஆனால் இந்நடவடிக்கை களில் எமக்கு வெற்றி கிடைத்தாலும் தோல்வி கிடைக்காலும் அது எமது முன்னேற்றத்திற்குக் குணப்புறந்து எம்மை, மேலும் ஊக்குவிப்பதாகவே அமையும்.

மலைநாட்டில் நாம் ஆராய்ந்த நிலைமை உண்மையிலே இலங்கையின் பல மாவட்டங்களிலும் காணக்கூடிய பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியதாகவே இருக்கின்றது. மலைநாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு நாம் சமர்ப்பித்த திட்டம், அதற்கும், அதனையொத்த மற்றைய பகுதிகளுக்கும் உபயோகமானதாக அமைந்துள்ளது.

மலைநாட்டுக் கமக்காரர்களது பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனே அப்பகுதிக் கமக்காரர்கள், கிராமிய நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்கள், பிரதேசமட்டத்தில் வேலை செய்யும் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோரது ஒத்துழைப்புடன் இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது மலைநாட்டுக் கமக்காரர்களின் நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டாக இருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இவ்வாராய்ச்சியின் பயனாக நாம் பெற்ற தகவல்களையும் அதன் பின் எடுக்கப்பட்டதீர்வுகளையும் இனி வெளிவரும் ‘கமநலம்’ சஞ்சிகையில் பிரசரிப்போம்

குட்டுறவு

விவசாயிக்கு, அதிலும் குறிப்பாகச் சிறிய, அதாவது, மட்டான காணி, காச வசதிகளைக் கொண்ட விவசாயிக்கு, கூட்டுறவு முறை பெரும் துணைக்கருவியாக விளங்கமுடியும். விதைபொருட்கள், பசளை, விவசாய உபகரணங்கள் போன்றவற்றைச் சுலபமாகவும், இலாபமாகவும் பெறுவதற்கு ஒரே வழி கூட்டுறவு வழிதான். விலைபொருட்களை நியாயமான இலாபத்துடன் விற்பதற்கும் இதுவே உகந்த வழி. மற்ற நாடுகள் பலவற்றில் கூட்டுறவு முறையினாலேயே விவசாயியின் வாழ்வு ஒங்கி மலர்கின்றது. எங்கள் நாட்டிலும் விவசாயிகள் விழிப்புடனிருந்து ஆதரித்தால் கூட்டுறவு முறை வளர்ச்சி பெறுவது நிச்சயம். அதனால் வரும் நன்மையை விவசாயப் பெருமக்கள் அனுபவிப்பார்கள்.

யட்டிதறிய சூரியமல்கம கூட்டுறவுப் பண்ணை

கோவை மாவட்டத்துக்குள் வரும் எட்டி யாந்தோட்டைத் தேர்தல் கொகுதியில் ஹள்ள யட்டிதறிய தோட்ட நிலத்தின் ஒரு பாகத்தில் கூட்டுறவுப் பண்ணை ஒன்று அமைந்துள்ளது. இதற்கு சூரியமல்கம கூட்டுறவுப்பண்ணை என்று பெயர். இது விவசாய அமைச்சின் கூட்டுறவுப் பண்ணைத் திடப்படி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணையில் குடியிருத்தற்கு, சுற்றுவட்டாரத்தில் உள்ள, 18 வயதுக்கும் 35 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட இளைஞர்களிடையே கலீயாணம் ஆகாத ஒரு சிலர் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்விளைஞர்களுள் நூற்றுக்கு எழுபது பேர் அவ்வளவுக்கு நல்லாகப் படித்தவர்கள் அல்ல. ஐந்து பேர் ஒன்பதாம் வகுப்பில் தேறி இருக்கிறார்கள். ஒருவர் அதிலும் மேலாகப் படித்துள்ளார். 1972 நவம்பர் மாதம் 18 ஆந்திகதி 13 இளைஞர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணையில் இப்போது 72 பேர் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போதைக்குச் செலவுக்குச் சிறுதொகை தான் கிடைக்கிறது. ஆனாலும் இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணையில் விளையும் பொருட்களினால் ஆதாயம் கிடைக்கும்போது, அதைப் பிரித்து எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கும்.

முந்தாறு ஏக்கர் விசாலமான இந்த நிலம் இளைஞர்களுக்கு வழங்கப்பட முன்னர், பிரதேச விவசாய விஸ்தரிப்பு உத்தியோகத்தரக்கூடும், மிருக வளர்ப்பு உத்தியோகத்தரக்கூடும், மிருக வைத்தியம், உணவு, விவசாயம் ஆகிய துறைகளிலுள்ள ஆலோசகர்களும் இந்த நிலத்தைப் பார்வையிட்டிருந்தனர். என்னென்ன விதமான பமிக்கன் அந்த நிலத்தில் பயிரிடலாம் என்பதைப் பற்றிக் கூடி ஆராய்ந்தனர். நிலத்தின் மண் என்ன பயிருக்குப் பொருத்தமானது, தன்னீர் கிடைக்கவுள்ள வழி என்ன, விளைபொருட்களைச் சுலபமாக விற்பதற்குச் சந்தை இருக்கிறதா என்பன போன்ற விஷயங்களைத்தெரிந்து கொள்ள அவர்கள் முயன்றனர்.

நிலத்தினது மண்ணின் தன்மையைப் பற்றிமண்பிசோதகரின் அறிக்கை கிடைத்த பிறகு அங்கு சூடியேறிய இளைஞர்களின் வண்ணத்தையும் கேட்டுக் கொண்டு, பயிர்ச்செய்கைக்கு ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது. அதன்பிறகு மரங்கெடி களை வெட்டி நிலத்தைத் துப்பாவு செய்தார்கள். சூரியமல்கம கூட்டுறவுப் பண்ணையின் 72-73 ஆம் ஆண்டுக்கான அபிவிருத்தித்திட்டம் கீழே தரப்பட்டுள்ளபடி இருக்கிறது:

ஆழ நிலப்பரப்பு 312 ஏக்கர்.
இப்போதும் பலன்தரும் தேயிலை,
இறப்பர் நிலம் 67 ஏக்கர்.
பயிரிடப்படவேண்டிய நிலம் 215 ஏக்கர்.

இந்த 215 ஏக்கரிலும், கொடித் தோடைக்கு (பஷ்ண்) 30 ஏக்கர், மரக்கறிவகைக்கு 15 ஏக்கர், கிழங்கு வகைகளுக்கு 10 ஏக்கர், வாழ்முக்கு 5 ஏக்கர் என ஒதுக்கிப் பயிர்செய்ய முனைகிறார்கள். புல் வளர்ப்பதற்காக 16 ஏக்கரும், மாடு வளர்ப்பதற்காக 5 ஏக்கரும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காணியைத், தப்புரவாக்குதல், தேவையான பண்டங்களைக் கிராட்டிக்கொள்ளுதல், இறப்பர் மரக்குதல் பால் எடுத்தல் ஆகிய அன்றை வேலைகள் எல்லாவற்றையும் இங்கு இருக்கும் இளைஞர்களே செய்கிறார்கள். இந்த அலுவல்களை மேற்பார்வை செய்தற்கு இளைஞர்களிடையிலேயே ஒரு தலைவர் இருக்கிறார். தலைவர் என்ற முறையில் அலுவல்களை நடத்தும் பொறுப்பு அவருக்கு இருந்தபோதிலும், மற்ற இளைஞர்களைப் போலவே அவரும் கமலேகலீல ஈடுபடுகிறார். பணவிசயங்கள் எழுத்துவேலைகள் போன்றவற்றில் அவருக்கு உதவி செய்வதற்கு இன்னும் ஒரு இளைஞர் வர்த்தகப் பொறுப்பாளர் என்ற முறையில் செயற்படுகிறார். அந்த இளைஞர்தான் அவர்களிடையே ஆகக்கூடிய படிப்பு உடையவர். பலவித பணிகளையும், அவற்றிற்குத் தேவையான பண வசதி களையும் அனுமதிப்பது அந்தப் பிரதேசத்தின் காரியாதிகாரியின் தலைமையில் இயக்கும் இயக்குநர் சபைதான். இந்த

இயக்குநர் சபையில் கூட்டுறவுப் பண்ணை யின் இளம் உறுப்பினர்களில் இரண்டு பேரும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த இளாஞ்சுர்கள் எல்லோருமே ஒரே விடுதியில் தங்குகிறார்கள். அவர்கள் எல் லோரும் ஒன்றாகவே சமைத்துச் சாப்பிடுகிறார்கள். அவர்களே உணவுக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளார்கள். இக்குழு சமையல் அறை அலுவல்களுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறது.

இளாஞ்சுர்களை ஊக்குவித்து அவர்கள் மூலம் வேலைகளைச் செய்விக்கும் திரு எஸ். தர்மசேன அவர்கள் சூரியமல்கம கூட்டுறவுப் பண்ணையைப் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களைக் கீழே தருகிறோம்:

“என்பெயர் தர்மசேன, வயது 28, ஜிந்தாம் வகுப்பவரை படித்துள்ளேன். வாகொல்லை அரசாங்க பண்ணையில் கொடித்தோடை பயிரிடுதலில் பயிற்சி பெற்றேன். கூட்டுறவுப் பண்ணைகளில் பெற்ற அனுபவங்கள் பற்றிய உரையாடல்களிலும், நான் அங்கு பங்கெடுத்திருக்கிறேன். நான் மற்றும் இளாஞ்சுர்களின் சார்பில் இயக்குநர் சபையில் உறுப்பினர்களுக்கு இருந்து அலுவல்களைக் கவனிக்கின்றேன். உறுப்பினர்கள் கமச் செய்கையில் உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகையில், நான் அவற்றினை இயக்குநர் சபைக்கு எடுத்துச் சொல்கிறேன். இன்றைக்குக் கூட (1973 நவம்பர் 23) இயக்குநர் சபை கூடவிறுப்பதால், இரண்டு சில்லு டிராக்டர் ஒன்றையாவது அல்லது இப்போது இருக்கிற டிராக்டருக்கு ஒரு கல்ப்பையாவது பூட்டித் தரும்படி கேட்பது என்று முடிவுசெய்திருக்கிறோம். இப்போது எங்களிடம் உள்ள

உழைப்புக்கு ஊதியம் கிடைக்கின்றதென தனது சுக உறுப்பினரோடு மகிழ்ச்சிர் திரு. தர்மசேன.

டிராக்டரை நாங்கள் 1972 ஏப்ரில் 18 ஆம் திகதி எடுத்தோம், டிராக்டர் ஓட்டுகிற ஆளுக்கு நாங்கள் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். பிறவுன் கம்பனி இந்த டிராக்டருக்கு ஒரு ட்ரேலரை அன்பளிப்பாகத் தந்தது. நாங்கள் டிராக்டரைக் கூலிக்கு விட்டும் மேலும் ஆதாயம் தேடுகிறோம்.

“இங்கு அக்கம் பக்கத்துக் கிராமம் மக்களுடன் நாங்கள் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்கிறோம். உணவு உற்பத்தி யின் கீழ் பல பயிர்களையும் விளைவிப்பதற்காக கிராம மக்களுக்கு நாங்கள் 15 ஏக்கர் நிலம் வரையில் தற்காலிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். கிராமத்தில் நடக்கும் புண்ணியகாரியங்கள், மரண நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றில் நாங்கள் கிராம மக்களுக்கு உதவிகள் அளிக்கிறோம். அதே போல எங்களுக்கும் கிராம மக்கள் வயல்வேலைகளில் வந்து உதவி செய்து தருகிறார்கள். கொடித்தோடையைப் பயிரிடும் எங்கள் ஒழுங்கான முறையை இப்போது சுற்ற உள்ள கிராம மக்களும் பின்பற்றுகிறார்கள்.

“கூட்டுறவுப் பண்ணை அமைக்கப்பட்டதுதில் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் தனி தத்தனியாகப் பகுத்தளிக்கப்பட்ட காணி இருந்தால் நல்லாக இருக்கும் என்று எங்கள் உறுப்பினர்கள் நினைத்தார்கள். என்றாலும் அப்படிக் காணி எடுத்தப் பயிர்செய்யும் மற்றும் இடங்களில் அது வெற்றி தரவில்லை. கூட்டுறவு முறையில் பாடுபட்டு இந்தப் பண்ணை மற்றவர்களுக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் உறுப்பினர்களின் விருப்பம். தனி ஒருவன் முன் நேருவதனால் சமூகம் பலம்பையாது. கூட்டுறவே நாட்டுயிரவு. கூட்டாக நாம் செயல் புரிந்து வெற்றி பெற்றுவ சமூகமும் முன்னேறும், நாமும் முன்னேறுவோம்.

“முந்தாறு ஏக்கர் வரையிலுள்ள இந்தக் காணியிலிருந்து இலாபம் தேடினால், அதில் ஒரு பங்கு எங்களுக்கும் சேரும் என்று தெரிந்திருப்பதால், நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக நேரம், காலம் பார்க்காது உழைக்கிறோம். 300 ஏக்கர் என்றால் பெரும் பெறுமதியுள்ள காணி தானே. இப்போது இங்கு உழைக்கும் இளாஞ்சுர் எல்லாரும் இப்பண்ணையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். சில சமயங்களில் காலை 6½ மணியிலிருந்து பொழுதுபடும்வரை வேலை செய்கிறோம்.

“பொழுது போக்கைப்பற்றி நாங்கள் அதிகம் நினைப்பதில்லை. அதற்கு நேரமு மில்லை. படம் பார்ப்பதென்றால் அதிக தூரம் போகவேண்டி இருப்பதால் அதையிட்டு எவரும் அக்கறைப்படுவதில்லை. எங்களுக்கு ஒரு ரேஷியோ அனபனிப்பாகக் கிடைத்தது. அதில் ஏறக்குறைய எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் சேக்கிறோம். ரேஷியோ வில் விவசாயம் பற்றிய நிகழ்ச்சி பயனுள்ளது. அதிலிருந்து எங்கள் பயிரச் செய்கைக்கு அவசியமான புத்திமதிகளைப் பெற முடிகிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணையில் அனுபவம் அடைந்த இளைஞர்களும், அதேமாதிரிப் பண்ணையில் உழைத்த இளைஞர்களும் இப்படியான ரேஷியோ நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால் மிகவும் நல்லாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“நாங்கள் இங்கு சிறு சிறு பிரிவுகளாகப் பிரிந்துதான் வேலை செய்கிறோம். ஒரு பிரிவு இந்று செய்யும் வேலை மற்ற நாளில் வேறு ஒரு பிரிவிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி எல்லா விதமான வேலைகளையும் உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

கொடித்தோடை, மரக்கறி போன்ற நாங்கள் நடா பயிர்களில் இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சம் பலன் கிடைக்கிறது. அப்படியான விளைவைக் காணும்போது எங்கள் உழைப்புக்கு ஊதியம் கிடைக்கிற தென் நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம்”

இப்பண்ணையில் வேலைசெய்யும் திரு. வி. ஆர். ஜயரத்ன எங்பவர் 22 வயது இளைஞர். குரியமல்கம் கூட்டுறவுப் பண்ணையைப் பற்றி அவர் சொன்ன வற்றைக் கீழேதருகிறோம்.

“நான் இந்தப் பண்ணைக்கு 1972 டிசம்பர் 4 ஆம் திகதி வந்தேன். எட்டாம் வகுப்புவரை படித்திருக்கிறேன். முதலில் வியாபாரம் செய்து பார்த்தேன். பிறகு நெல் ஆலையில் வேலைசெய்தேன். இந்தக் கிராமத்திலிருந்து என் வீட்டுக்கு மூன்று மைல் தூரம்வரை இருக்கும். அப்படியிருந்தும் நான் நித்தம் வீட்டுக் குப் போவதில்லை. தோடக்கத்திலோ இங்கே வேலை செய்வது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் கூட்டத்தோடு இருந்து கொஞ்சநாடக ஞக்கு வேலைசெய்யும்போது அந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் மறைந்துபோகும். நாங்கள் இப்போ மாட்டுப்பட்டி வைப்பதற்காக

கூட்டுறவுடன் பாடுபடும் இளம் விவசாயிகள்

‘லென்’ வீட்டுகளை கிராமதானத்தின் மூலம் சுத்தப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்போ எங்களுக்குக் கிடைக்கும் விளைபாராட்களை நாங்களும் எடுத்துக் கொண்டு கிராம மக்களுக்கும் விற்கிறோம். எங்கள் உழைப்பின் பலனை இப்போ நாங்கள் காணக்கூடியதாக இருப்பதான் சந்தோஷம் அடைகிறோம். இப்பண்ணையைப் போடுப்போகும் என்னைம் எனக்கில்லை.’

குரியமல்கம் கூட்டுறவுப் பண்ணையில் பண்ணைக் காச், கணக்குகள் ஆகியவற்றை கவனிக்க ஒருவரை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர் வர்த்தக மனைவர் என்ற முறையில் வேலை கடமை பார்க்கிறார். உறுப்பினர்களுக்குக் கூடுதலாகப் படித்துள்ள இவர்களுக்குக் கூட்டுறவுப் பரிசோதகரின் உதவியும் கிடைக்கிறது. அவர் இயக்கத்தைப் பற்றிப் பேசகையில் சொன்னதாவது:-

‘எனக்குப் பெயர் எல். ஆர். பி. பண்டார. வயது 27 ஆகிறது. ஹெட்டி மூல்ல பண்டாரநாயக்கு மகா வித்தி யாலயத்தில் கொடுத்து பொது உயர்தாரப் பரீசையில் படித்து சித்தி அடைந்திருக்கிறேன்.

‘இந்தத் திட்டத்தைக் கொடுங்க அரசாங்கத்திடமிருந்து எங்களுக்கு 85,500 ரூபா உதவிப் பண்மாகக் கிடைத்தது. மக்கள் வங்கி யிடமிருந்து 45,000 ரூபா கிடைத்தது. இதில் 28,000 ரூபாவை டிரக்டர் ஒன்று வாங்கக் கொடுத்துவிட்டு மீதியை வங்கியில் வைத்திருக்கிறோம். புளத்கோபிட்டிய பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் எங்களுக்குச் சாமானும் பணமும் தந்து

உதவியுள்ளது. இப்பவும் நாங்கள் உதவி கேட்டதும் அந்தச் சங்கம் எங்களுக்கு உதவுகிறது. எங்களின் அபிவிருத்திவேலை களுக்கு அந்தச்சங்கம் பெரிதும் உதவியுள்ளது. இந்தத்திட்டத்துக்குத் தேவைப்படும் பணத்துக்காக இதுவரைக்கும் எந்தவித கஷ்டமும் ஏற்படவில்லை.

“1.11.1972 தொடக்கம் 19.10.1973 வரையுள்ள காலத்தினுள் தேயிலை விற்று ரூபா. 744.50 சதமும், டிரக்டா உழைத்த கூலி 1080 - ரூபாயும், எட்டு ஏக்கர் றப்பர் நிலத்தில் கிடைத்த றப்பரை விற்று ரூபா. 5209.30 சதமும் எங்களுக்கு வருவாயாகக் கிடைத்தது. இப்படிச் சிறு இலாபங்கள் கிடைக்காலும் எங்கள் கடன் தொகையைத் தீர்க்கும் வரை எங்களுக்கு இலாபம் எடுக்க முடியாது.

“கணக்குப் பதிவுதில் பயிற்சி கிடைத்தால் நல்லாக இருக்கும். அப்போது கணக்குப் புத்தகங்களை முறையாக வைத்துக்கொள்ள முடியும்.”

குரியமல்கம கூட்டுறவுப் பண்ணை இன்றும் அதன் ஆரம்பக் கட்டடத்திலேயே இருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சமயத்தில் பணம் செலவளிக்க வேண்டிய வேலைகளே அதிகம் இருக்கின்றன. கொடித் தோடை வளர்ப்பதற்குக்கூட, தூண், கம்பி போன்றவற்றுக்குப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது. இவற்றால் உண்மையான பலன் கிடைக்க சில காலம் செலவைக் கூடும். இக்கூட்டுறவுப் பண்ணையில் இதுவரை செய்யப்பட்ட வேலைகள் நல்ல முறையில் மிகவும் ஒழுங்காக நடத்திருக்கின்றன என்பதுதான் இப்பண்ணை பற்றிச் சொல்லக்கூடிய முக்கியமான விஷயமாகும்.

‘கமநலம்’ என்னும் இச்சஞ்சிகை பற்றிய உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

- ❖ இதில் உள்ள விடயங்கள் உங்களுக்குப் பிரயோசனமானவையாக இருக்கின்றனவா?
- ❖ இதில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் வசன நடை உங்களுக்கு விளங்கக் கூடியதாகவும் தெளிவானதாகவும் இருக்கின்றதா?
- ❖ ‘கமநலம்’ சஞ்சிகையை பெறுவதற்கு உங்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டங்கள் உண்டா?

உங்களது அபிப்பிராயங்களை அறிய ஆவலாயிருக்கின்றேம்.

தயவு செய்து இது சம்பந்தமான எல்லாக் கடிதங்களையும் கமநல ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கவும்,

Appropriate Technology Society
 121, POINT-PECTO ROAD
 NALLUR, JAFFNA
 No.

கமநல் நடவடிக்கைகள் பற்றிய மக்கள் கருத்துக்கள் சில

- ❖ கட்டாக்காலி மாடுகளால் கமச்செய்கைக் குப் பெரும் இடைஞ்சல். இதனை நீக் கத் துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அவசியம்.
- ❖ வயலில் கள்வர் தம் கைவரிசையைக் காட்டுவது அடிக்கடி நடக்கும் தொல்லை. கமக்காரர்களை இவர்களிட விருந்து காப்பாற்ற ஆவன் செய்யவேண்டும்.
- ❖ உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோருக்கு விதைக்கிழங்குத் தட்டுப்பாடு ஒரு பிரச்சினை. வெளியிலே விதைக்கிழங்கை அதிக விலைகாடுத்துவாங்குவதனால், அவற்றின் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கிறது.
- ❖ கமஞ்செய்யும் காலத்தில் கிடைக்காமல், நாட்சென்று கிடைக்கும் பச்சையாலும், கடனாலும் கமக்காரர்களுக்கு எதுவிதப் பயனும் இல்லை. இது கண்கெட்ட பின்னர் செய்யும் சூரிய நமஸ்காரமாகும்.
- ❖ பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்கள் அவற்றின் பணிகளை மேலும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.
- ❖ பச்சைகளை இனங்கண்டு கொள்ளக் கூடியதாகப் பச்சைச் சாக்குகளில் தெளிவாகப் பெயர் பொறிக்கப்பட வேண்டும்.
- ❖ சங்கத்துக்கு நெல் விற்கும்போது சாக்குக்காகக் கழிக்கப்படும் நிறை பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடுகிறது. இந்த நிறை 2½ இருத்த விலிருந்து 5 ரூத்தல்வரை கழிக்கப் படுகிறது. இதற்கென ஒரு குறிப் பிட்ட நிறையை ஒழுங்குசெய்தால் நன்மையாயிருக்கும்.
- ❖ சங்கக்கடை மனைஜர்மாரே நெல்லைத் தங்கள் இஷ்டப்படி முதலாம் தரம், இரண்டாம் தரம் என்று பிரிக்கிறார்கள். ஒரே விதமான நெல்லை இரு வேறு தரங்களாகப் பிரித்த சந்தர்ப் பங்களும் உள்ளன. நெல்லைத் தரம் பிரிக்கும் தொழில்நுட்ப அறிவு சில மனைஜர்களுக்கு இருக்கின்றதா என்ற சந்தேகம் கமக்காரர்களுக்கு ஏற்படுவதுண்டு.
- ❖ வேளாண்மை அழிவதனால் கமக்காரர்கள் பெரும் நட்பம் அடைவதால் வேளாண்மையை காப்படுத்தி செய்ய ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஏர் மணில்

தங்கள் நிறுவகத்தால் பிரசரிக்கப்பட்ட
'கமநலம்' என்னும் சஞ்சிகையை நான்
சென்ற வாரம் என் சிநேகிதர் ஒருவரி
டம் இருக்கக் கண்டேன். அதன் அட்டைப்
படத்தையும், வெளித்தோற்றத்தையும்
கண்டதும் அதை வாசிக்க வேண்டும்போல்
இருந்ததால் சிநேகிதனிடம் இரவுல் வங்கி
வாசித்தேன். ஜி. சி. ஈ. பால் பண்ணியுள்ள
நான் வேலை சிடைக்காகத்தால் எனது
தகப்பனுரின் வயலில் வேலை செய்கின்
ரேன். இலங்கை முழுதும் பரந்திருக்கும்
எம்போன்ற கமக்காரர்களின் கஷ்டங்களை
யும் பிரச்சினைகளையும் இலகுவில் வாசித்து
விளங்கக்கூடிய முறையில் நன்றாக எழுதி
யிருந்தீர்கள். இந்தப் புத்தகத்தில் பிரச்சினைகளை
மட்டும் எழுதாமல் அதை தீர்க்கும்
வழிகளையும் பிரசரித்தால் நன்றாக
இருக்கும். கமநல சஞ்சிகைக்கான சந்தா
தாரராகப் படிவும் இல்லாமல் பணம்
அனுப்பிவைத்தால் ஏற்றுக்கொள்வீர்களா
என்பதை அறியத் தாவும்.

சி. பற்குணம்,
எருவூர், மட்டக்களப்பு,

தெளிவான முகவரியுடன் அனுப்பி
வைத்தால் ஏற்றுக்கொள்வோம்.

❖ ❖ ❖

'கமநலம்' சஞ்சிகையில் புதுவிதமான
முறையில் கட்டுரைகள் வெளியிட்டி
ருந்தீர்கள். இவ்வளவுகாலமும் எமக்கு
மட்டும் பிரச்சினை என்று எண்ணியிருந்த
எங்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள எல்லாப்
பகுதிக் கமக்காரர்களுக்கும் எமக்கிருக்கும்
அதே பிரச்சினைகளே இருப்பதை உங்கள்
சஞ்சிகை மூலம் அறிந்தேன். நான்
படித்துக்கொண்டு கமஞ்செய்கின்றேன்.
கமத்தொழிலைப்பற்றி எனது கருத்துக்களை
உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தால் பிரசரிப்பீர்களா?

எஸ். பி. சுந்தரவிங்கம்,
தொட்டிலடி, சங்கானை.

நல்ல கருத்துள்ள கட்டுரையானால்
கட்டாயம் பிரசரிப்போம்

❖ ❖ ❖

நான் சென்றமுறை 'கமநலம்' சஞ்சிகை
யை எதிர்பாராத விதமாக வாங்கி வாசித்

தேன். அதிலுள்ள கருத்துக்கள் மிக தெளி
வாக இருக்கின்றன. புத்தகத்தின் கண்டசிப்
பக்கத்தில் நீங்கள் கேட்டுள்ள கேள்வி
களுக்கு எனது கருத்தைத் தெரிவிக்க
வேண்டுமென்றே இக்கடித்ததை அனுப்ப
கின்றேன். உண்மையில் இதில் பாவிக்கப்
பட்டுள்ள வசன நடை இலகுவாக இருப்ப
துடன், எழுத்துக்களும் தெளிவாக
இருந்தன. நான் கொழும்பில் வேலை செய்
கின்ற போதிலும் கூலிக்கு ஆட்களைப்
பிடித்து யாழ்ப்பாணத்தில் தோட்டவேலை
செய்வித்து வருகின்றேன். கமக்காரர்கள்
இதுவரை தம் மனதில் எண்ணிப் புழுங்கிக்
கொண்டிருந்த பிரச்சினைகள் உங்கள் இதழ்
மூலம் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஏக்கர்
கணக்காக விவசாயம் செய்யும் விவசாயி
களுடன் மாத்திரமல்லாது சிறு சிறு காணி
களில் பயிர்செய்யும் கமக்காரர்களுடனும்
தொடர்பு கொண்டு அவர்களது பிரச்சினை
களையும் தீர்த்தவைக்க முயன்றுவ அனு
கூலமாயிருக்கும்.

பி. இராசதுரை,
கொழும்பு 12.

உங்கள் கருத்தை வரவேற்கின்றேம்.

❖ ❖ ❖

நான் வெனுகிக் குளத்துக் குடியேற்றத்
தில் இருக்கும் ஒருவன், எனது தகப்பனாரே
இக்குடியேற்றத்திட்டத்தை எடுத்திருந்த
போதிலும் இப்போ நானும் எனது தம்பி
மாருமே பயிர்செய்கிறேம். அப்படியே
எனது பகுதியில் இப்போ எல்லாம் இளம்
ஆட்கள்தான் வயல் செய்கிறார்கள். மற்றக்
கமத்தொழில் சஞ்சிகைகள் பிரசரங்களைப்
போலில்லாமல் இது இலேசாக வாசித்து
விளங்கக்கூடிய முறையில் எழுதப்பட்டி
ருந்தது. ஆனால், சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்
என்று கட்டுரையில் பெரிதாகப் போட்டிருந்த
அட்டவலை அவ்வளவு தெளிவாக இல்லை.
இப்படி அட்டவலை மட்டும் போடாமல்
விசயங்களையும் தெளிவாக எழுதிய பின்
அட்டவலை போட்டால் இன்னும் நல்லாக
இருக்கும்.

எம். முத்துவிங்கம்
மாங்குளம்

இனிமேல் இப்படியான குறைகளை நீக்க
முயல்வோம்

❖ ❖ ❖

“கூவாமத்து பிளபார்ட்”

பாவிக்கு உற்பத்தி ஆண்டுவும் அதிக நீர்ஸ் விஜயச்சல் பெறுக

கலைகளை ஒழித்து இலாபகரமான வழியில்
இலகுவாக அதிவிழைவாக நிலத்தைப் பண்டுத்துவது

vii

வினாக்கள்

சமன் படித்துங்கள்

நிலத்தைப் பண்டுத்துங்கள்

ஒவ்வொரு விரைவாக நோட்டீஸ் மொன்னுங்கள்

கேமிக்கல் இந்ட ஸ்டி. ஹெல்ல (கோழியும்பு) லிமிடெட்

கூவாமத்து 352 கோழியு. 1. தொலைபேசி 28421-5

கூ

கமக்காரர்களே!

திட்டமிட்டால் நீங்கள் உற்பத்தி இலக்கை அடையலாம்.

நிலவளம் எல்லையுள்ளது.

அதிக முதலீடு செய்தால் அதிக இலாபம் பெறலாம்.

ஆனால்.....

உங்கள் குடும்பம் நாள்தோறும் பெருக்க
கொண்டே போனால், விவசாய முதலீட்டைப்
பெருக்குவதெப்படி?

“அதிக உணவு பயிரிடுக

அதிக மகவு அவசியமல்ல”

எளிமையாகவும் — சுலபமாகவும் குடும்பத்தைத் திட்டமிடலாம்,

இலங்கைக் குடும்பத்திட்ட சங்கம்

37/27, புஸ்ரஸ் ஒழுங்கை,

கொழும்பு 7.

இராஜ சிங்கம் இந்டஸ்ரீஸ்

கலவனைஸ் நட்சுகள், ஆணிகள்,

வாஷர்ஸ், கலவனைஸ் தொட்டிகள்,

இரும்புக் கதவுகள், வீல் பரேக்குகள்,

வாளிகள் ஆகியவை

தயாரிப்பாளர்கள்:—

கந்தோர்:-

23, குவாறி வீதி,
கொழும்பு 12.
தொலைபேசி: 35680

வேலைக்கூடம்:-

414/10ஏ, கே. சிறில் ஜி. பெரேரா மாவத்தை,
கொழும்பு 12.

C.G.S.

STUDENTS

Drawing Book

NAME:

CLASS:

YEAR:

DATE:

